

CATEDRA

ISSN 2784 - 0158

ISSN - L 2784 - 0158

Nr. 9 septembrie-noiembrie 2023

Publicație periodică de informație și cultură - ediție nouă online

Formează-te și vei putea forma!

CUPRINS

”DINTRE SUTE DE CATARGE” – STUDIU ASUPRA MODALITATILOR DE ANALIZĂ STILISTICĂ.....	3
ABORDĂRI DIDACTICE INOVATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR.....	5
INTEGRAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN ORELE DE GEOGRAFIE PRIN PROIECTE COLABORATIVE.....	7
Les fonctions du jeu en classe de FLE	9
COLEGIUL ECONOMIC “MARIA TEIULEANU”- PITEȘTI, PIONIER AL PROIECTELOR EUROPENE PENTRU EDUCAȚIE INOVATIVĂ.....	11
COPIII AU NEVOIE SĂ FIE IUBIȚI	13
ALEGEREA CARIEREI, O ADEVĂRATĂ PROVOCARE CURS DE FORMARE	15
EVALUAREA CENTRATĂ PE COMPETENȚE	17
FINANȚAREA – FACTOR DE CREȘTERE A ROLULUI CADRELOR DIDACTICE ÎN RIDICAREA CALITĂȚII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI	18
Beneficiile participării la Proiectul POCU - ID 139770, cu titlul „Stimularea participării la educație a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate din Regiunea Sud-Muntenia”	20
STRATEGII DE ORIENTARE ÎN CARIERĂ	22
CHARLES NODIER, UN AUTEUR [DU] FANTASTIQUE - Studiu.....	25
DE CE ESTE NECESAR SĂ RECICLĂM?	26
IMPORTANȚA ACTIVITAȚII DE ORIENTARE A ELEVILOR IN CARIERA	28
MAȘINILE CU COMANDĂ NUMERICĂ	29
EXERCIȚIUL CA METODĂ DIDACTICĂ TRADIȚIONALĂ.....	32
CAREER PLANNING STRATEGIES FOR STUDENTS	33
COMPETENȚA ȘI EFICIENȚA PROFESIONALĂ ȘI PEDAGOGICĂ A PROFESORULUI DE MATEMATICĂ.....	35
CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA TINERILOR PENTRU MESERIILE VIITORULUI.....	37
DEZVOLTAREA CARIEREI, O EXPERIENȚĂ MINUNATĂ ERASMUS ÎN BURGAS	38
“THE SCHOOL FOR THE SCHOOLS” –PROIECT ERASMUS+ PENTRU ȘCOALA POST- PANDEMIE LA COLEGIUL ECONOMIC “MARIA TEIULEANU”	40
DRAMATIZAREA, METODA INTERACTIVA IN DEZVOLTAREA COPIILOR CU C.E.S.....	41
DRUMETIILE ÎN AER LIBER.....	43
MINTE SANATOASA IN CORP SANATOS!.....	44
EFECTELE LECTURII ASUPRA DEZVOLTARII COPILULUI.....	46
EVALUAREA ȘCOLARĂ.....	48
STEAM ALERT	50
IMPORTANȚA METODELOR ACTIVE DE GRUP ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ	52
IN MEMORIAM, PROF. UNIV. DR. ACADEMICIAN CONSTANTIN BALACEANU-STOLNICI (06.07.1923-20.08.2023).....	53
INDUCȚIA.....	56

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A ELEVILOR CU CES - Studiu de caz	58
TEHNICI DE ORIENTARE ÎN CARIERĂ	60
ÎNVAȚAREA-FUNCȚIA PRINCIPALĂ A MINȚII UMANE ȘI TEHNOLOGIA	61
METODE MODERNE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR.....	64
STABILIREA OBIECTIVULUI PROFESIONAL, FACTOR DEBLOCATOR AL MOTIVAȚIEI ÎNVĂȚĂRII	66
ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN FORMAREA ȘI EDUCAREA LIMBAJULUI LA PREȘCOLARI, ÎN STIMULAREA CREATIVITAȚII LIMBAJULUI LOR	68
RESURSELE EDUCATIONALE DESCHISE – UN MOFT SAU O NECESITATE?	70
PUNȚI DE LEGATURA ÎNTRE LATURA PROFESIONALĂ ȘI CEA UMANĂ, STIMUL PENTRU IMPLICARE ÎN PROIECTE ERASMUS+.....	71
JOCURILE DE MIȘCARE ÎN ANTRENAMENTUL SPORTIV	73
DOPAJUL ÎN SPORT	75
REMEDIILE HOMEOPATE.....	77
STORYTELLING – CE POATE FI O POVEȘTE.....	79
STUDIUL DE SPECIALITATE: COPILUL ȘI DESENUL	81
STUDIUL DE SPECIALITATE - METHODES ET TECHNIQUES MODERNES DANS L'ENSEIGNEMENT DU FLE	83
EDUCAȚIA PENTRU VALORI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	85
VECHI ȘI NOU ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC.....	87
CINE ȘI MAI ALES CE A PUS BAZELE GEOMETRIEI ANALITICE?	88
STRATEGII INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL	90
SCHIMB DE EXPERIENȚĂ EFICIENT ÎN CADRUL PROIECTELOR ERASMUS+.....	92
INTEGRAREA COPILULUI CU ADHD ÎN ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DE MASĂ	94
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ.....	96
RUBRICA DE CARTE.....	101

”DINTRE SUTE DE CATARGE” – STUDIU ASUPRA MODALITATILOR DE ANALIZĂ STILISTICĂ

*Prof. Constantin Petruța-Filofteia
Șc. Gimnazială Păduroiu, Poiana Lacului*

Cei doi critici literari, Ion Coteanu (în studiul „Mihai Eminescu, Dintre sute de catarge sau poemul simetriilor simbolice” din volumul *Analize de texte poetice, antologie*) și Dimitrie Caracostea (în capitolul „Expresii ritmice pentru sentimentul timpului – Dintre sute de catarge” din volumul *Arta cuvântului la Eminescu*) analizează creația eminesciană amintită, modalitatea de studiu folosită fiind însă, diferită.

Dacă analiza lui Coteanu are la bază stilistica funcțională, analiza pe care se axează Caracostea este tributară stilisticii expresivității. O paralelă între cele două modalități de studiere a aceluiași text este interesantă pentru evoluția stilisticii românești.

Volumul lui D. Caracostea *Arta cuvântului la Eminescu* se înscrie pe direcția structuralismului și dorea, inițial, să ilustreze virtuțile analizei stilistice impuse teoretic de Mihail Dragomirescu. Mergând îndeaproape de teoria acestuia Caracostea consideră opera drept totalitate, care e mai mult decât suma elementelor componente.

În receptarea operei lui Eminescu, Caracostea se arată preocupat de personalitatea poetului și se oprește asupra psihologiei eminesciene concepută în raport cu opera. Aceasta e văzută ca organizatoare a operei. Analiza textului are la bază revelarea simetriilor și opozițiilor structurii artistice. Sensul poetic este multiplu determinat de text.

În „Dintre sute de catarge”, Caracostea ilustrează legătura dintre formă și conținut, respectiv structură lirică. El consideră ca reprezentativ pentru

această poezie refrenul „vânturile, valurile”. Aceste cuvinte pun în evidență și opoziția luminos / întunecos sau deschis / închis, dată de sunetele „a” / „â” din aceste cuvinte „cheie” pentru această poezie care a intrat repede în circulație deși a fost publicată postum. Interesantă este, pe de altă parte, și aliterația lui „v” inițial, dar și aliterațiile și asonanțele celor cinci sunete finale ale acestor cuvinte. Caracostea insistă pe farmecul muzical al acestei postume, arată locul accentului, un accent viu, dinamic (inițial în ambele cuvinte) care impune și ritmul trohaic. Toate versurile sunt octosilabe.

După aceste observații la nivel fonetic și prozodic, Caracostea surprinde simetria sintactică a strofelor. Și sub acest aspect remarcă *fizionomia aparte* a ultimei strofe. Celelalte strofe înfățișează în primele două versuri pregătirea unei propoziții secundare pentru principala din două versuri. O simetrie există și în ultima strofă: ultimele două versuri alcătuiesc o principală. Spre deosebire de celelalte strofe, în primele două versuri se găsesc două propoziții, dintre care prima e principală.

O altă caracteristică avută în vedere în analiza lui Caracostea este numărul cuvintelor: fiecare strofă având paisprezece cuvinte, în diversitatea arătată aceasta fiind o constantă. Arătată varietate în distribuția lor, care nu se putea face decât în primele trei versuri are la rândul ei o constantă: versul al treilea în fiecare strofă are cele mai multe cuvinte. Explicația – reliefația refrenului.

Simetricul și variabilul se împletesc cu măiestrie în poezie, interesant de sesizat este și tonul fiecărei strofe: primele două au un ton interogativ, iar ultimele unul exclamativ. Până și refrenul are de fiecare dată o diversitate de ton vădită și prin simetrica varietate a așezării cuvintelor: *vânturile*, *valurile* în strofele neperechi; *valurile*, *vânturile*, în strofele perechi.

Caracostea vorbește și de un alt contrast: contrastul de valori. *Idealurile* și *cânturile*, pe de o parte, *valurile*, *vânturile*, pe de alta; de o parte, un elan al vieții, de altă parte, durerea de a te vedea mărginit. Acestea nu sunt decât forme felurite pe care le ia sentimentul timpului.

La acestea s-ar mai putea adăuga conștiința care suferă și ar vrea să se izbăvească de apăsarea forțelor oarbe care duc totul fără noi și împotriva noastră.

Analiza lui Caracostea se încheie cu o întrebare. Contrastele arătate nu sunt oare cele ce dau dramatismul liricii eminesciene și prin ele Eminescu nu s-a smuls din ceea ce înseamnă vremelnicie, nu prin resemnare, ci prin afirmarea unei valori supreme?

Spre deosebire de analiza lui Caracostea, Ion Coteanu recurge la alt tip de analiză, apropiată de cea a lui Iorgu Iordan.

Stilistica lingvistică studiază tot materialul existent într-o limbă la un moment dat. Obiectul acesteia îl constituie limba și nu stilul. Expresivitatea poate fi dată de elementele fonetice din care sunt alcătuite cuvintele: onomatopee, verbe provenite din onomatopee sau de lungirea sunetelor, de procedeele lexicale sau morfologice.

În studiul la poezia eminesciană *Dintre sute de catarge* I. Coteanu spune că folosește metoda decodării simbolurilor în trepte. El vorbește de cele două decodări pe care le poate face cititorul: una simplă, ingenuă, alta mai profundă, simbolizatoare. Orice lectură este un proces mental cursiv și recursiv.

Cititorul, când își dă seama că are de-a face cu un limbaj deosebit de cel curent, îi caută înțelesurile corespunzătoare.

Criticul vorbește de două părți clare ale poemului analizat. El le așează pe două coloane: primele două strofe pe o coloană, celelalte două pe altă coloană. Cele dintâi sunt întrebări, următoarele nu. Prin această așezare aparent formală este pus în valoare refrenul, ultimul vers al fiecărei strofe. El prezintă o inversiune simetrică. „Răsturnarea” refrenului, în aparență numai de natură prozodică, aduce și câteva deplasări de sens: „Catargele” echivalate de cititor cu „corăbii” vor fi „sparte”, nu rupte, iar păsările călătoare, deși străbat pământurile, nu mările, vor fi totuși înecate. Deși valurile sparg corăbiile, refrenul începe cu „vânturile”, în primul caz, iar în al doilea cu „valurile”, pentru că ele înecă.

Forțele din versul-refren distrug în primele două strofe, în celelalte continuă să acționeze. Ele agit lumea în permanență. De la corăbii la păsări, de la acestea la omul care a renunțat la noroc și idealuri, la gândul neînțeles din cânturile omului-poet.

Punând în relief deosebirile, distribuția versului-refren adâncește tensiunea dintre cele două părți ale poemului. Obiectele pe care în primele două strofe „vânturile” și „valurile” le pot distruge sunt concrete, spre deosebire de cele din strofele următoare care sunt lucruri generale sau abstracte.

I. Coteanu interpretează refrenul și ca un nume pentru destin. Uzând de această interpretare deja se trece dincolo de interpretarea simplă.

Concluzia analizei făcute de I. Coteanu este că *Dintre sute de catarge* poate fi numit poemul simetriilor simbolice, căci prima coloană a distribuției făcute de critic, se reflectă în cea de-a doua printr-o proiecție simbolizatoare.

Cei doi critici, cât și studiile avute în vedere au constituit un moment important pentru evoluția stilisticii românești.

ABORDĂRI DIDACTICE INOVATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

*Prof. învățământ preșcolar Panainte Costinela-Elena
Liceul Tehnologic I.C. Petrescu Stâlpeni, Argeș*

Educația STEAM este o abordare a învățării care folosește Știința, Tehnologia, Ingineria, Arte și Matematică în calitate de puncte de acces pentru ghidarea cercetării, dialogului și gândirii critice a copiilor. Aceștia sunt inovatorii, educatorii, liderii și cursanții secolului XXI!

STEAM abilitază profesorii să utilizeze învățarea bazată pe proiect, care traversează toate cele 5 discipline (știință, tehnologie, inginerie, arte, matematică) și încurajează un mediu de învățare incluziv în care toți elevii sunt capabili să se implice și să contribuie. Spre deosebire de modelele tradiționale de predare, educatorii care folosesc cadrul STEAM reunesc disciplinele, valorificând sinergia dinamică între procesul de modelare și conținutul di domenii precum matematică și știință, pentru a estompa limitele dintre

tehnicile de modelare și gândirea științifică / matematică. Prin această abordare holistică, elevii sunt capabili să-și exercite ambele părți ale creierului deodată.

Deși unora li s-ar părea că este vorba de un compartiment al educației ce aparține vârstei școlare, liceale și universitare, iar nicidecum vârstei preșcolare, practica a demonstrat că este vorba de o părere preconcepută, exact ca și în cazul elevilor care nu iubesc aceste materii, considerându-le prea grele. Însă atunci când sunt folosite metodele potrivite se întâmplă ceva extraordinar: nu doar că nu li se mai pare greu, dar devine ceva interesant și dorit. Astfel, grădinița este un loc în care activitățile STEAM se pot organiza cu un real succes. Întâlnirile cu specialiști (ingineri, doctori, matematicieni, informaticieni, oameni de știință etc.) sunt de obicei fascinante pentru preșcolari, la fel și lecțiile de tip vizită (la cabinetul medical, la fabrica de pâine etc.). Copiii văd cum se face, echipamentul și instrumentele care se folosesc, aparatura necesară, pun și ei mâna. Lecția vizită este nu doar utilă în achiziții, dar este și plăcută pentru ei, este echivalentul jocului lor de rol preferat “jocul de-a oamenii mari”.

Astfel, ei se familiarizează cu aceste domenii, rămân chiar impresionați și se îndrăgostesc de acum de anumite meserii. În acest sistem intră și învățarea bazată pe proiecte, proiecte alese de ei, cu ajutorul profesorului, ce pornesc de la fapte din viața reală. Este extraordinar a porni de la ceva banal, cu care copiii se întâlnesc în fiecare zi pentru că are relevanță pentru ei, înțeleg mai bine.

În toate aceste activități este recomandat să fie implicați și părinții copiilor, întărindu-se parteneriatul grădiniței cu familia și ajutând la educația adulților. Ei trebuie să fie informați despre competențele secolului XXI care vor fi necesare slujbelor viitorului și de necesitatea pregătirii copiilor în acest sens încă de la vârsta preșcolară, pentru ca ei să nu se teamă de aceste domenii, ci să le

placă în vederea unei alegeri viitoare și pentru a fi antrenați încă de pe acum să gândească critic, mintea lor să fie dezvoltată în sensul definirii, abordării și rezolvării de probleme, transformându-se încă de la vârsta preșcolară în mici “oameni de știință”. Toate activitățile presupun o etapă de pregătire, una de cercetare, atât la grădiniță cu ajutorul educatoarei, cât și acasă cu ajutorul părinților, în care se definesc problemele, se caută informații din diferite surse (cărți, internet etc) și se gândesc soluții, se planifică, se procură resursele necesare și apoi se trece la etapa de implementare, de aplicare, de lucru efectiv și de găsim de corelații. La final va avea loc etapa de prezentare, când copiii, singuri sau în grup își vor prezenta proiectele, realizările, crescându-le astfel stima de sine și învățând să verbalizeze acțiunile întreprinse și să folosească în exprimare conceptele științifice achiziționate și chiar să devină mici profesori unii pentru alții, și de ce nu? chiar

pentru educatoare, atunci când își explică realizările și le pun în aplicare alături de colegi și ajutându-i. De asemenea, pe parcursul activităților, copiii lucrează în grup și cooperează, atât cu părinții și cu educatoarea, cât și cu specialiștii și mai ales unii cu alții, pentru a rezolva problemele și a realiza sarcinile. Ei se distrează, se joacă, își folosesc imaginația și își dezvoltă potențialul creativ.

Avantajele educației STEAM:

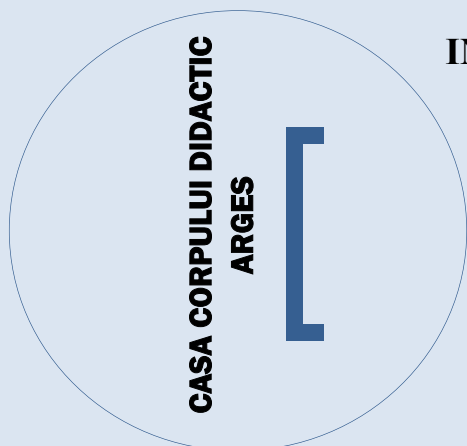
- Promovează învățarea prin experiment - permite explorarea deschisă și investigarea, identificarea problemelor de rezolvat și găsirea soluțiilor potrivite.
- Educația STEAM include activități reale de soluționare a problemelor. Temele proiectelor au la bază întotdeauna situații reale din viața de zi cu zi. Includerea activităților de acest fel ajută copiii să se concentreze asupra părților importante ale educației.
- Încurajează curiozitatea și gândirea analitică. Copiii sunt curioși în mod natural, dar de multe ori metodele educaționale tradiționale împiedică acest lucru. Această abordare le permite să întrebe, să se întrebe, să experimenteze și să exploreze.

Iată de ce activitățile STEAM reprezintă o bună modalitate de a pune în aplicare noile cerințe și direcții ale curriculumului preșcolar, fiind o modalitate inovativă de a face activități de tip integrat, care ajută la dezvoltarea competențelor secolului XXI.

Astfel, prin abordarea activităților de tip STEAM, grădinița devine un laborator în care copiii descoperă, experimentează, cercetează, anchetează, creează și evaluează prin intermediul propriului filtru de gândire, al ritmului individual de învățare, iar profesorul este cel care îi ajută să-și descopere aspirațiile, așteptările, motivațiile și îi îndrumă spre adevărul practic al vieții, prin implicarea în contexte sau scenarii reale de viață și învățare. Metoda se bazează pe învățarea integrată și se caracterizează prin a fi o metodă activă, aplicată, constructivistă și de a „învăța prin a face”, care urmărește pregătirea elevilor pentru viața reală.

Bibliografie:

1. Ulrich, Cătălina – Învățarea prin proiecte, Editura Polirom, Iași, 2016
2. Preda, Viorica- Educația pentru știință în grădiniță, Editura Compania, București, 2000

INTEGRAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN ORELE DE GEOGRAFIE PRIN PROIECTE COLABORATIVE

*Prof. Elena-Amalia Comănescu
Școala Gimnazială "Mircea cel Bătrân", Pitești*

"My and my world" (Eu și lumea mea) a fost un proiect eTwinning de succes, care a propus participanților o incursiune în lumea hărților, cu ajutorul cărora putem înțelege mai bine lumea în care trăim.

Obiectivele proiectului au vizat cunoașterea de către elevi a tematicii hărților (elementele care compun o hartă, istoria hărților, modul de realizare, de interpretare și utilizare a hărților, tipurile de hărți), a reperelor geografice privind raportarea corectă la spațiul în care trăim (clasa/școala/cartierul/orasul/regiunea/tara/continentul), a uneltelor digitale cu ajutorul cărora putem crea produse de valoare în proiect, a metodelor de lucru colaborative și a unor modalități de comunicare eficiente și sigure.

Alături de mine și elevii mei de clasa a V-a care au fost implicați în proiect, și-au adus contribuția la activitățile acestuia copii și profesori din alte patru țări: Turcia, Serbia, Iordania, Azerbaidjan, care au împărtășit cu noi, metode și tehnici de lucru specific sistemului de studiu din țara lor.

Descrierea proiectului - proiectul s-a axat pe abordarea geografică a tematicii privind hărțile și importanța lor în viața noastră. Astfel, am lucrat cu elevii elementele unei hărți, tipurile de hărți, modul cum pot fi create și utilizate hărțile. Pentru exersarea abilităților practice, am realizat prin diferite tehnici, o busolă, o hartă, un plan al clasei/ școlii/cartierului. Am extins la nivelul a trei clase a V-a cu care am lucrat aceste activități practice, iar elevii au învățat mai ușor și mai distractiv elementele precum scara hărții, punctele cardinale, modul cum putem să ne orientăm cu ajutorul unei busole. Pentru dezvoltarea abilităților creative-artstice, am creat o linie melodică pentru un cântec realizat ca produs final al proiectului și ne-am bucurat împreună de rezultatul obținut.

Instrumentele digitale folosite în proiect au fost variate (Canva, Google Forms, Mentimeter, Pixton, Zepeto, Voki, Renderforest, Padlet, Piccollage, Befunky, Wordart, Bookcreator, Dropbox, Genially) cu ajutorul cărora am realizat produse comune valoroase pentru tema noastră.

Am lucrat cu elevii atât la nivel individual, dar și în echipă, urmărind constant obiectivele proiectului. Ne-am documentat permanent și ne-am dezvoltat competența de a ne informa din surse sigure, pe Internet. Am folosit brainstormingul atunci când am propus cum să realizăm logourile pentru proiect, iar munca noastră a dat roade, deoarece logoul propus de echipa noastră a ieșit câștigător!

Întâlnirile cu prietenii noștri parteneri din alte țări au fost foarte apreciate, copiii fiind puși în situația de a comunica direct cu aceștia, chiar dacă cunoștințele de limba engleză nu erau la un nivel foarte ridicat. Activitățile colaborative planificate au fost foarte atractive și au fost pe placul elevilor: realizarea unor e-book-uri cu elementele unei hărți, realizarea unui imn al proiectului, realizarea unei hărți pentru un

stat imaginar, o hartă interactivă cu mediul de viață al animalele de pe Terra, un dicționar cu situri UNESCO prezente în țările participanților în proiect etc.

Pentru că filozofia proiectelor eTwinning vizează și starea de bine a elevilor implicați în proiect, am alternat permanent sarcinile de lucru cu momentele de distracție, pentru a face din munca la acest proiect, ceva plăcut.

Am împărtășit colegelor din școală rezultatele acestui proiect, am popularizat pe pagina de Facebook a școlii aspecte din munca noastră și am reușit să integrăm în activitățile noastre școlare multe din activitățile proiectului.

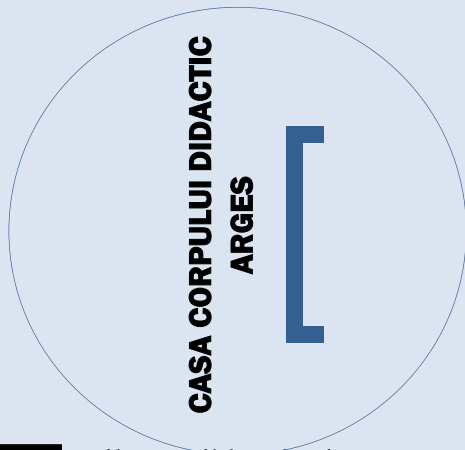
Rezultate și impact - obiectivele proiectului au fost atinse prin întreaga activitate desfășurată, iar elevii și-au exprimat dorința să mai participe la astfel de proiecte și în viitor. Ei au dobândit încredere că pot realiza lucruri interesante, dacă lucrează în colaborare și își împărtășesc cunoștințele unii, altora.

Prin participarea la acest proiect elevii și-au dezvoltat competențele de comunicare, de relaționare, de dezvoltare a capacității de analiză și de interpretare a unor informații pe care ni le oferă hărțile. De asemenea, au învățat să construiască hărți, de la un plan simplu al clasei, la harta unei țări imaginare, care a fost produsul final al proiectului.

Au învățat, de asemenea, să folosească instrumentele digitale care ne ușurează munca și o fac mai atractivă. Au cochetat și cu aplicații de realitate augmentată, în cadrul unei activități colaborative în care au avut de plasat pe o hartă interactivă animale 3 D.

Asupra mea, acest proiect a avut un impact pozitiv, deoarece am avut ocazia să-mi dezvolt competențele de utilizare a resurselor tehnologice, să comunic și să relaționez cu partenerii din proiect prin intermediul limbii engleze, să integrez în activitatea mea curentă, la orele de geografie, elemente digitale și tehnici de lucru care să faciliteze învățarea.

Am promovat acest proiect la nivelul întregii școlii, dar am împărtășit și cu părinții elevilor sau colegii de la alte școli, rezultatele proiectului. La final, am realizat în școală, o expoziție cu toate produsele realizate proiect.

Les fonctions du jeu en classe de FLE

Prof. Bădica Maria

Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” Mioveni

Est-il possible de jouer en apprenant?, d'apprendre en jouant? Telles sont les questions que je me suis posées lorsque j'ai réfléchi à ce problème. Le jeu offre la possibilité aux enfants d'établir des contacts avec les autres enfants. Que ces enfants soient coéquipiers ou adversaires, ils devront s'échanger des informations et donc utiliser la langue. En cela, le jeu paraît être approprié pour faire parler les élèves. Cependant, on ne peut pas choisir n'importe quel jeu pour eux. Ne risque-t-on pas de tomber dans des activités extrascolaires qui ont comme but principal d'amener les enfants à se socialiser? Peut-on mettre en place des activités ludiques avec l'objectif d'apprendre aux élèves une langue? Est-il possible donc de jouer et d'apprendre en même temps?

Comme l'objectif de l'apprentissage d'une langue étrangère est évidemment d'aider l'apprenant à devenir usager de cette langue, il faut satisfaire au désir de communication orale des apprenants. Pour ce faire, il est nécessaire de les impliquer dans des activités langagières similaires au contexte naturel en recréant les conditions de celui-ci en classe.

De tout temps, pédagogues et psychologues se sont intéressés à la part de l'émotion et du plaisir dans l'apprentissage. Le recours aux activités ludiques comme vecteur de base dans un cours de langue a souvent suscité

des polémiques: certains pensent qu'on ne peut instruire en s'amusant et que l'apprentissage est une affaire sérieuse qui implique engagement et discipline de la part de l'apprenant, d'autres heureusement plus nombreux convaincus que celles-ci représentent une excellente préparation à la vie d'adulte. Dans l'apprentissage d'une langue étrangère, le jeu revêt une double fonction: d'une part il permet à l'enfant de se socialiser en prenant place dans un échange, d'autre part, il lui permet d'exploiter et de consolider le potentiel déjà acquis lors d'un apprentissage guidé.

Les jeux dans les classes de langue sont recommandés pour créer des situations vivantes et motivantes. Ils permettent :

- ⊗ de proposer une grande variété de situations ;
- ⊗ de modifier le rythme d'un cours et de relancer l'intérêt des élèves ;
- ⊗ d'apporter aux élèves un moment où ils sont actifs ;
- ⊗ de faire apprendre et réutiliser de façon naturelle des structures du vocabulaire;
- ⊗ d'améliorer la prononciation et la compréhension par une mise en situation;
- ⊗ d'obtenir une attention et une implication de l'ensemble des élèves;
- ⊗ de faire participer les élèves timides.

Le but spécifique de la didactique ludique est, justement, de fournir à l'enseignant des principes et des suggestions opérationnelles pour

programmer, organiser et gérer des activités de manière à ce qu'elles soient perçues par les apprenants comme ludiques, donc intrinsèquement motivantes, stimulantes, amusantes, passionnantes, naturellement socialisantes.

Le jeu:

- a. a une potentialité pour le développement des composantes affectives, sociales, motrices et psychomotrices, cognitives, émotives, culturelles du sujet;
- b. a une nature et une valeur transculturelle utile pour la promotion d'une éducation interculturelle à l'école;
- c. a des affinités avec l'apprentissage significatif parce qu'il implique intégralement le sujet dans une expérience personnelle.

Dans un but de clarté et de concision, j'ai classé ces avantages en trois catégories où l'activité ludique sera considérée tour à tour comme un élément de motivation, un vecteur de communication et un support d'apprentissage.

a) l'activité ludique: un vecteur de communication

Le jeu, très présent dans l'enseignement des langues étrangères, ne doit pas être considéré comme un moment de détente uniquement. Il est aussi et surtout au service de plusieurs objectifs précis, notamment celui d'amener les enfants à communiquer. En effet, le plaisir de parler naît, pour l'élève, des situations de communication variées et ludiques et bien que cela puisse paraître paradoxal, le jeu incite à communiquer de façon authentique.

Pour favoriser la prise de parole, il est nécessaire que l'atmosphère de la classe soit détendue et que les enfants se sentent en confiance. Quoi de plus adapté que les activités ludiques pour instaurer ce climat de confiance où l'erreur est banalisée et où l'exigence de la performance n'est pas trop marquée : en effet, quand on joue, le manque de moyens peut être

considéré comme un manque de chance, et le plus souvent, le jeu apparaît pour l'enfant comme un cadeau, une liberté, une récréation.

Un autre avantage des activités ludiques dans la communication est qu'elles diminuent les inhibitions : le jeu en petit groupe sécurise. On ose parler, essayer, se tromper. Pour jouer, il faut parler à ses camarades, les barrières entre les individus tombent, et la communication s'établit dans un esprit de coopération ou de compétition entre membres d'un groupe ou d'une équipe.

b) l'activité ludique: un élément de motivation

Le jeu peut être une des réponses à ce pourquoi, car il contient en lui-même ce qui manque à la plupart des exercices : l'envie de le faire. On joue pour jouer, et en ce sens, l'élément ludique est un moteur essentiel de l'apprentissage : il permet de provoquer une implication rapide des élèves, plus réelle et plus efficace. Le joueur doit prévoir, anticiper les réactions et les intentions des autres avant d'exprimer les siennes.

Le recours à la dimension ludique contribue puissamment à entretenir la motivation des élèves, qui trouvent plaisir à être en classe. Il faut également préciser que la classe de langue a cet avantage à savoir que tout est complètement nouveau et différent. Ainsi, des jeux qui seraient puérils ou fastidieux dans la langue maternelle ne seront pas obligatoirement vécus comme tel dans la langue étrangère. Ils pourront même valoriser l'élève qui réussit moins bien, en ajoutant un contenu langagier différent à des règles déjà connues. En effet, le jeu permet de gagner (compétition inhérente et acceptée), mais aussi de perdre (se tromper sans sanction ni jugement).

c) l'activité ludique: support d'apprentissage

Rappelons d'abord brièvement les différents objectifs à poursuivre en classe de langue :

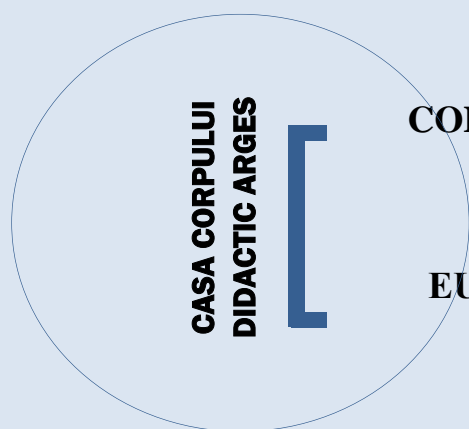
► dans le domaine linguistique : on utilisera un lexique renvoyant à la vie quotidienne d'un enfant et les principales fonctions langagières seront abordées : parler de soi, parler aux autres, parler des autres et du monde, s'exprimer pour participer à la vie de la classe, reconnaître et utiliser quelques, repères spatio-temporels.

► dans le domaine culturel : le maître choisira des activités motivantes et la mise en situation de ces activités pourra s'appuyer sur la découverte de quelques éléments de civilisation du pays dont l'enfant étudie la langue (vie quotidienne, fêtes et traditions, géographie...).

► compétences transversales: les effets de l'enseignement ne sont pas seulement

observables à travers les compétences linguistiques. En effet, le contact avec une langue étrangère permet de renforcer des aptitudes générales telles que la capacité d'écoute, la capacité de rétention mémorielle, l'aptitude à découvrir les mécanismes de fonctionnement d'une langue et la capacité renforcée de verbalisation.

Par conséquent, l'apprentissage de la langue s'intègre dans un cadre général de développement et de croissance personnelle, et c'est la raison pour laquelle les aspects psychologiques, psychomoteurs et neurolinguistiques de l'apprenant prennent une si grande importance.

COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU"- PITEȘTI, PIONIER AL PROIECTELOR EUROPENE PENTRU EDUCAȚIE INOVATIVĂ

*Coordonatori proiecte,
Prof. Ciobanu Corina
Prof. Iancu Lavinia*

Colegiul Economic Maria Teiuleanu Pitești

În data de 31.08.2023 a avut loc la Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” din Pitești Conferința finală de încheiere a 3 proiecte Erasmus Plus, implementate de Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”, în perioada 01.09.2020-31.08.2023, finanțate de Comisia Europeană cu sprijinul A.N.P.C.D.E.F.P.

În cadrul conferinței la care au luat parte elevi și cadre didactice ale instituției beneficiare, reprezentanți ai comunității locale, elevi și cadre didactice din instituții școlare din județul Argeș au fost prezentate rezultate și exemple de bune practici identificate de către echipele de proiect în perioada implementării acestora.

Prezentarea Proiectului Erasmus Plus KA229 “Campaigns. Connect Past and Future”, cu nr.de referință 2020-1-IT02-KA229-079518_3, coordonat de dna profesor de limba franceză, Ciobanu Corina și implementat în parteneriat cu instituții din Italia, Ungaria și Bulgaria a urmărit identificarea de personalități marcante ale timpurilor străvechi, care prin calitățile de care au dat dovadă în acțiunile lor au devenit super eroi ai timpurilor noastre, lăsând posterității calități de care ne folosim în prezent.

Rolul elevilor și cadrelor didactice implicate în proiect a fost, printr-o muncă susținută de cercetare, prin dezbateri interactive și prezentări sub diverse forme să identifice aceste personalități, să vină cu informații concrete care să susțină valorile de care au dat dovadă, care nu se devalorizează cu trecerea timpului, ci din contră dăinuie într-o societate care se vrea permanent autentică.

În cadrul conferinței elevii și cadrele didactice implicate în proiect au împărtășit participanților prezenți, prin comunicare directă și prin prezentările expuse, testimoniale despre lecțiile învățate: au învățat de la Regina Maria a României ce înseamnă empatia, curajul, rezistența și responsabilitatea socială, leadershipul și educația, au înțeles studiindu-l pe Vlad Țepeș ce presupune patriotismul și dragostea față de propria-ți țară, că trebuie să dai dovadă de înțelepciune strategică pentru a ști să iei decizii asumate, conforme cu etica și cu nevoile societății în care trăim, au înțeles de la Samantha Cristoforetti, eroul iatlain identificat, că doar prin muncă susținută, reziliență, colaborare și investiție continuă în tine poți duce la capăt misiuni importante.

Prezentarea Proiectului Erasmus Plus KA229 “Increasing Student Competencies in Mobile Applications and Diversifying Digital Skills”, cu nr. de referință 2020-1-DE03-KA229-077283_4, coordonat de dna profesor de limba engleză, Iancu Lavinia și implementat în parteneriat cu instituții din Germania, Portugalia, Italia și Turcia a urmărit utilizarea activă de către elevi a instrumentelor de dezvoltare a aplicațiilor mobile în detrimentul consumului lor pasiv, dobândirea și îmbunătățirea de competențe pentru a dezvolta aplicații mobile precum și familiarizarea elevilor lor cu cerințele dezvoltării acestor aplicații.

În urma colaborării celor 5 parteneri, elevii din grupul țintă cu vârste între 15 și 18 ani, au lucrat într-un mediu multicultural pentru a se iniția și ulterior pentru a crea aplicații mobile. Astfel, după ce la prima mobilitate au luat contact cu elemente de bază din Android Studio, elevii au fost ghidați să utilizeze platforma MIT App Inventor la a doua mobilitate, pentru a ajunge să elaboreze pe aceeași platformă aplicații de tip quiz precum *European Day of Languages* și aplicația *Europe's Day*, în același timp contribuind și la realizarea website-ului proiectului și a broșurii *Mobile apps for schools* ca produse finale.

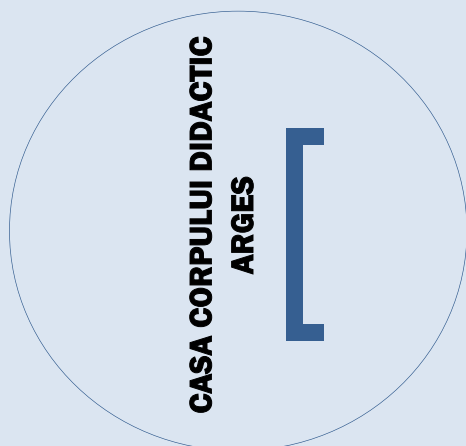
Prezentarea Proiectului Erasmus Plus KA201 “Yolo but Mollo”, cu nr. de referință 2020-1-FR01-KA201-080263, coordonat de dna profesor de limba engleză, Iancu Lavinia și implementat în parteneriat cu 2 licee din Martinica franceză și Italia și 3 ONG-uri din Turcia, Cehia și Macedonia de Nord a urmărit prevenirea excluziunii sociale prin evitarea intimidării, violenței și instigării la ură, promovarea dialogului inter-cultural între diferite țări și categorii socio-culturale, reducerea violenței, a abandonului școlar și a inegalității prin promovarea de valori precum toleranță, acceptare și descurajarea tendinței de a aplica stereotipuri și prejudecăți, bazate pe cazuri izolate de comportament inadecvat.

Grupul țintă al proiectului reprezentat de elevi cu vârsta cuprinsă între 12 și 18 ani din cele 6 instituții a participat la crearea de scenete de teatru pe teme anti bullying, a aflat despre efectele nocive ale folosirii unui limbaj neadecvat în viața reală și online și cum se poate lupta împotriva cyberbullying-ului, pentru ca în final să fie inițiat în arta dezbaterii cu scopul susținerii unui discurs liber.

Nu au lipsit din cadrul activității nici testimonialele elevilor și cadrelor didactice implicate direct în mobilitățile proiectului, experiențele trăite, competențele dobândite.

Prin conferința organizată, cu sprijinul partenerului local, Biblioteca Județeană “Dinicu Golescu” Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” încheie cu succes o etapă de proiecte europene inovative axate pe diversitate, pe parteneriatul instituțional, colaborarea, învățarea continuă și dezvoltarea personală, implicarea, transparența și responsabilitatea, impactul social și comunitar, toate acestea oferind instituției recunoaștere în context european, într-o societate evolutivă.

COPIII AU NEVOIE SĂ FIE IUBIȚI

*Profesor Drăghici Liana,
Liceul Tehnologic „Astra” Pitești*

Prima și cea mai importantă nevoie a copilului este aceea de a fi iubit. Fiecare copil este asemenea unui pahar gol și singurul mod în care acest pahar poate fi umplut este acela de a-i arăta copilului dragoste. Doar atunci când paharul este „plin de dă peste el” copilul poate începe să dăruiască la rândul său, dragoste. Copilul are nevoie să fie alintat, mângâiat și îmbrățișat, să se simtă aproape de tine, să i se ofere căldură și confort emoțional. Să se simtă dorit și înțeles. A-i împlini doar nevoile fizice, de hrană și de îngrijire, nu este suficient. Mulți copii au stagnat din creștere sau chiar au murit, în ciuda îngrijirii fizice adecvate care li s-a oferit, pentru simplul fapt că le-a lipsit dragostea. Dragostea este atât de importantă, încât părinții, trebuie să îplinească această nevoie înainte de oricare alta. Nu este suficient ca părinți să simtă, să creadă sau chiar să știe că își iubesc copilul,

ci copilul trebuie să perceapă el însuși această dragoste, altfel ea nu are nici o valoare. Este deosebit de important să i se arate copilului că este iubit, în special în primii ani de viață.

Este destul de ușor să iubești un copil atrăgător, sănătos, cu o fire plăcută. Dar nu toți copiii se nasc cu asemenea trăsături și nu toți au parte de timpuriu de experiențe care să-i modeleze, făcându-i să ajungă niște persoane atrăgătoare și ușor de iubit. De fapt, pe la vârsta de doi, trei sau patru ani, în unii copii a fost deja imprimat un comportament negativ, deoarece au fost tratați cu o așa lipsă de iubire, încât ajung să pară că resping orice manifestare de acest fel. Părinții s-ar putea să nu înțeleagă că acest comportament negativ este, de fapt, un strigăt după iubire, iar atunci când iubirea așteptată de copil întârzie, este posibil să aibă loc niște reacții în lanț, iar părinții vor avea, drept răspuns, tendința de

a-l respinge și mai mult pe copilul ne iubitor. Părinții nu trebuie să uite nici o clipă că un copil care are un comportament supărător este un copil care are cel mai mult nevoie de dragoste, de compasiune și de ajutor. Copilul care mușcă, fură, lovește sau folosește cuvinte „urâte” este posibil ca, prin aceasta, să nu facă altceva decât să pună la încercare părinții.

Alți copii se comportă tocmai invers. Ei nu pot să acționeze într-un mod „nesuferit”, de teamă că vor fi respinși și mai multe, astfel că își dau silința să fie buni.

S-ar putea ca, la început, copilul care este tot timpul preocupat să fie pe placul celor din jur să obțină rezultatele dorite și să primească și acceptare din partea acestora. Însă, de obicei, acest comportament ajunge, până la urmă, să calce pe cineva pe nervi, iar copilul este repezit și alungat fără să i se dea nici o explicație pentru această schimbare de atitudine. În loc să respingi un copil prea insistent să „îți intre pe sub piele”, este mai bine să îi dai timp să discuți cu el pentru modul în care se comportă. Trebuie ajutat să înțeleagă că este iubit tot timpul, indiferent dacă este bun sau rău. A învăța că nu trebuie să fii neapărat bun pentru a fi iubit reprezintă o lecție deosebit de importantă pentru copii și pentru adulți. Este dreptul oricărui copil să fie iubit și acceptat pentru simplul fapt că există.

Un alt tip de copil pe care părinții trebuie să se asigure că l-au încurajat cu dragoste este acela care se retrage din cadrul social. La un asemenea copil s-ar putea să fie cel mai greu să ajungem, pentru că el nu caută dragostea în mod activ și s-ar putea întâmpla să vă respingă gesturile de afecțiune. Niciodată nu poți oferi dragoste cu

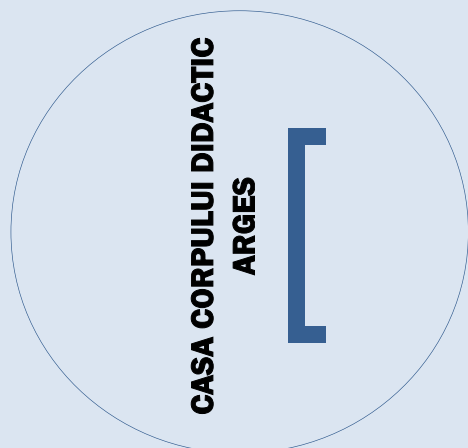
forța. Dragostea este un dar care se oferă în mod liber și care trebuie să fie acceptat tot în mod liber. Printr-o purtare blândă și consecventă, poți ajunge ca, încetul cu încetul, să câștigi încrederea și în cele din urmă, dragostea unui copil retras, dar acest tip de copil s-ar putea să nu ajungă niciodată la fel de drăgăstos și apropiat ca ceilalți.

Unii copii, pe parcursul diferitelor etape ale vieții lor, adesea pot trece de la un tip comportamental la altul: de la negativ, le excesiv de preocupat să îți facă pe plac și apoi la retragere și închidere în sine. Nu este ușor să iubești copilul pe parcursul acestor etape, dar acest lucru este esențial totuși pentru o dezvoltare sănătoasă a personalității sale.

Să îplinești nevoia de dragoste a unui copil nu înseamnă să excluzi nevoia de disciplină. Uneori îți va fi de folos să-ți dai seama că respectivul comportament este cauzat de ceva, că există un motiv pentru care copilul se poartă într-un anumit fel.

Copii trebuie să învețe să aibă răbdare și să-i înțeleagă pe cei din jurul lor, dar prea adesea adulții au tendința de a așeza propriile priorități mai presus de cele ale copiilor lor. Atunci când copiii suferă din cauză că paharul lor de iubire este gol, tendința de a nu le acorda atenție în mod personal poate fi interpretată de ei drept respingere.

Procedează în așa fel, încât fiecare copil să știe că te bucuri să fi împreună cu el. Îi poți comunica acest mesaj mângâindu-l, îmbrățișându-l sau trăgându-l lângă tine atunci când este momentul. Împlinirea nevoilor fizice și emoționale ale copilului, în timpul pe care îl petreceți împreună, este metoda care spune cel mai clar și mai convingător ”te iubesc”.

ALEGEREA CARIEREI, O ADEVĂRATĂ PROVOCARE CURS DE FORMARE

*Profesor Vlășceanu Cristina Maria
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

Una dintre cele mai mari provocări ale adolescenților de astăzi, o reprezintă orientarea către o carieră care să le faciliteze integrarea într-o societate aflată într-o continuă schimbare.

Instituțiile de învățământ și nu numai, încearcă să vină în sprijinul lor, printr-o serie de programe care să-i orienteze spre alegeri ce corespund nevoilor și așteptărilor fiecăruia.

În acest sens, în perioada 21 august-25 august 2023, am participat la cursul de formare "*Career planning strategies for students*" din cadrul proiectului Erasmus+, Domeniul-Educație școlară, Acțiunea Cheie1 înregistrat cu numărul de referință 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153. Cursul a fost furnizat de NGO *Motivated Learning for Everyone*, cu sediul în Sofia, Bulgaria, având drept loc de desfășurare orașul Burgas, Bulgaria.

Astfel, profesional am avut posibilitatea de a beneficia de un curs de formare, organizat într-un context multicultural, formatorul remarcându-se printr-o atitudine deschisă, colegială, propunându-ne spre discuție activități variate și echilibrate: prelegeri, activități pe grupe, dezbateri, exemple de bună practică, vizite educative. Am reușit în acest mod, să-mi dezvolt multiple capacități, precum toleranța la diferențele culturale, capacitatea de adaptare și de înțelegere a diversității prezente în societate, de diseminare sau cea de decizie. În același timp,

elementele de teorie expuse în cadrul cursului, coroborate cu multitudinea de activități practice specifice, au fost definiții în descoperirea și dezvoltarea unor aptitudini precum identificarea unor modalități de orientare în carieră a elevilor, bazate pe înțelegerea tendințelor societății influențate în mod direct de dinamica pieței muncii, creșterea capacității de redactare a unui CV (sugestii referitoare la conținutul acestuia atunci când nu ai experiență), de creare și analiză a unui anunț de angajare sau de organizare a unui interviu. Un element de noutate îl reprezintă aplicarea unor teste de orientare în carieră, de un real ajutor elevilor, căci ele le oferă posibilitatea să-și construiască propria imagine și identitate în consens cu structura lor de personalitate, cu aptitudinile sau sistemul de interese în plan profesional. În plus, acestea au și un rol reglator și de anticipare a stilului de viață pe care doresc să și-l asume în societate.

În altă ordine de idei, mi-am îmbunătățit abilitățile de organizare, management și leadership.

Un alt aspect important pe care l-am consolidat prin participarea mea la acest curs de formare, este acela al adaptării tehnicilor personale de comunicare la particularitățile specifice ale fiecărui coleg cu care am lucrat, cum ar fi vârsta, poziția, interesele. Tot acum, am învățat că, pentru eficientizarea lucrului în echipă, se impune ca fiecare să încerce să fie un bun

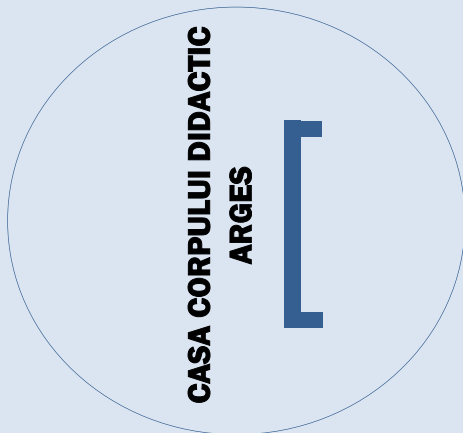
ascultator, dar și analitic, sintetic, deschis la soluții noi, flexibil și adaptabil la diverse situații și contexte de comunicare.

Varietatea activitatilor propuse, a oferit fiecărui cursant posibilitatea de a experimenta ipostaze diferite, inedite, în final ei ajungând să-și dezvolte abilități de prezentare și negociere dar și competențe de leadership esențiale în piața muncii și nu numai. În plus, am avut ocazia să exersez capacitățile de comunicare în limba engleză. De asemenea, am avut posibilitatea să aflu o serie de aspecte care țin de organizarea sistemului educațional și cultural bulgar. Toată această experiență dobândită va fi împărtășită cu ceilalți colegi, dar și cu elevii, însoțită de

recomandarea de a se implica în astfel de proiecte prin expunerea beneficiilor multiple pe care le pot avea atât în plan profesional cât și în cel personal.

Participarea mea la cursul “Career planning strategies for students” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

EVALUAREA CENTRATĂ PE COMPETENȚE

*Prof. învă. preșcolar, Ruja Iuliana
Grădinița Specială „Sfânta Elena” Pitești*

Odată cu progresul științelor educației s-a constatat că curriculumul centrat pe obiective nu mai corespunde în deplină măsură cerințelor unei societăți a cunoașterii. Specialiștii în domeniu au ajuns la următoarea concluzie:

În anul 2010, în baza unei analize critice a rezultatelor implementării curriculumului centrat pe obiective și studierii experienței țărilor europene, s-a decis trecerea la un curriculum centrat pe competențe. Această trecere s-a efectuat pe fundalul unor discuții academice intense, referitoare la relația obiective – competențe, discuții care nu sunt încheiate nici până în prezent. În viziunea fondatorilor teoriei curriculumului centrat pe competențe, obiectivele sunt tratate ca indicatori de competență. Obiectivele educaționale sunt privite ca „intrări” în procesul de învățământ, iar competențele – ca ieșiri din acest proces.

Cerințe ale evaluării pe bază de competențe.

În sistemul românesc de învățământ, evaluarea pe bază de competențe nu are rădăcini foarte stabile, punându-se mai mult accentual pe elaborarea acelor „socluri de competente” la nivelul personalității elevilor pe care să le formeze predarea și evaluarea de tip formativ.

Se vorbește foarte mult însă de sintagma „a știi”. Nu este de ajuns ca elevul să știe, să cunoască aspectele teoretice ale disciplinelor, să memoreze părți din conținuturi. Întrebarea este cum reușește să se folosească de ceea ce a învățat?

Este vorba de „a știi să faci”. După M. Manolescu, în școală, competențele își dezvoltă trei dimensiuni esențiale:

- * Competența permite un răspuns original într-o situație sau într-o categorie de situații. A dezvolta competențe în școală înseamnă a incita elevii să analizeze situații diverse, să găsească mai multe răspunsuri diferite dar pertinente la rezolvarea unor probleme date.
- * Abordarea pedagogică prin competențe deschide posibilități multiple de interpretare.
- * Competența necesită un răspuns eficace. În spatele acestei afirmații nu se află numai cerința răspunsului exact.

Bineînțeles acest răspuns trebuie să aibă o anumită utilitate. A dezvolta competențe în școală este ceva mai mult decât a promova un anumit număr/cantitate de cunoștințe, înseamnă în primul rând a le da un sens, a le utiliza în viața cotidiană. Elevul nu va fi învățat să folosească cunoștințele sale într-un anumit domeniu, el va fi competent dacă va pune în interacțiune tot ceea ce a învățat pentru a construi o soluție originală și eficientă. Evaluarea pe bază de competență reprezintă o preocupare viguroasă și conștientă a evaluării formative. Metaforic, se susține că singura competență pe care

trebuie s-o asigure școala elevilor săi, ar trebui să rămână competența de *a ști fiecare ce știe și ce nu știe încă*, ajutați fiind de profesori.

Evaluarea competențelor la elevii cu CES, ca parte componentă a procesului educațional, nu diferă, prin abordări, forme de organizare și tehnologii, de restul proceselor derulate în învățământ. Totodată, cadrul didactic trebuie să însușească proceduri de adaptare a tehnologiilor de evaluare a progresului copiilor la cerințele educaționale speciale care îi sunt caracteristice, să cunoască prevederile documentelor normative și metodologice, elaborate în acest sens. Este necesar ca actul evaluării să fie cât mai autentic, realizat în funcție de particularitățile individuale de dezvoltare a copilului, racordat la curriculumul individualizat al acestuia, pentru o perioadă concretă. În selectarea metodelor și tehnicilor de evaluare, cadrul didactic urmează să țină cont de funcțiile evaluării autentice.

Atât *Concepția evaluării rezultatelor școlare* (2006), cât și *Curriculumul școlar modernizat* (ediția 2010), recomandă integrarea competențelor în procesul educațional, a procedurilor de evaluare continuă/formativă și a celor de evaluare finală/ normativă, dar indică asupra necesității deplasării de accent de la evaluarea rezultatelor finale ale învățării, la evaluarea procesului de învățare și a urmăririi consecvențe a progresului fiecărui elev.

În concluzie, așa cum spunea Ignacio Estrada „Dacă un copil nu poate învăța în modul în care îi predăm, trebuie să-i predăm în modul în care poate învăța”

Bibliografie:

- Anatol Gremalschi - **Formarea competențelor-cheie în învățământul general: Provocări și constrângeri** *Studiu de politici educaționale* – Chișinău;
- Boyne, R.; Rattansi, A., *Postmodernism and Society*, Macmillan, London, 1990;
- Cohen, L.; Manion, L., *Research Methods in Education*, Routledge, London, 1994;
- Denzin, N.; Lincoln, Y., *Handbook of Qualitative Research*, Sage Publications, London, 1994;
- Golu, Pantelimon, *Psihologie socială*, E.D.P., București, 1974;
- Predescu, M., *Psihopedagogie specială*, Universitatea de Vest, Timișoara, 1994.

CASA CORPULUI
DIDACTIC ARGES

FINANȚAREA – FACTOR DE CREȘTERE A ROLULUI CADRELOR DIDACTICE ÎN RIDICAREA CALITĂȚII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Administrator financiar Meilă Mihaela
Școala Gimnazială Tudor Vladimirescu Pitești

Recunoașterea rolului deosebit de important al cadrelor didactice în legătură cu calitatea învățământului are o istorie mult mai îndelungată. Cadrul didactic este un educator și consilier care încearcă să dezvolte capacitățile și interesele elevilor, nu doar să servească drept o sursă de informații sau un transmițător de cunoștințe, ci are un rol esențial în formarea la elevi a unei viziuni științifice asupra lumii. Aceasta presupune asumarea unor noi

responsabilități în colaborare cu alți agenți educaționali ai comunității pentru pregătirea tinerilor pentru viața socială, de familie, profesional activă, implicarea susținută în activități extracurriculare, în consilierea elevilor și părinților în organizarea activității de timp liber a elevilor.

Profesorul trebuie să devină conștient de rolul pe care îl are de jucat în comunitate ca profesionist, ca cetățean, ca agent al dezvoltării și schimbării. El mai trebuie să stabilească relații parteneriale între profesori și elevi, profesori și colegii săi sau alți agenți cu care cooperează, părinții elevilor.

Pentru creșterea calității cadrelor didactice există direcții de acțiuni mai ales întâlnite:

- Realitatea este că pentru majoritatea țărilor, din punct de vedere al salarizării, statutul social al profesorilor este inferior altor profesii. Și de aceea se are în vedere atragerea unor candidați valoroși către profesia didactică.
- Îmbunătățirea formării inițiale constă în corelarea formării inițiale cu evoluția profesională ulterioară, Astfel, formarea cadrelor didactice se poate situa între două variante extreme: formarea inițială completă și suficientă de durată care acoperă întreaga carieră profesională; formarea profesorilor constă dintr-o „trusă de supraviețuire” pentru primul an de exercitare a profesiei, apoi urmând programe de perfecționare profesională și asistență de specialitate care aduc necesarele corective.
- Menținerea competenței cadrelor didactice în activitate se realizează prin utilizarea unei strategii bazată pe dezvoltarea competențelor. Aceasta a apărut ca o reacție față de pregătirea exclusiv teoretică distantă față de realitățile din clase și puțin relevantă pentru cadrele didactice în devenire.
- Perfecționarea profesională este considerată un drept, dar și o îndatorire și prevede includerea ei în contractul de muncă, acumularea de credite în instituții specializate, obținerea de diplomă în timp.
- În cadrul dezvoltării profesionale, elaborarea politicilor educaționale are în vedere două perspective: de a preveni migrarea spre activități mai bine remunerate din alte sectoare; menținerea acestor profesori în activități curente la clasă decât promovarea în activități administrative.

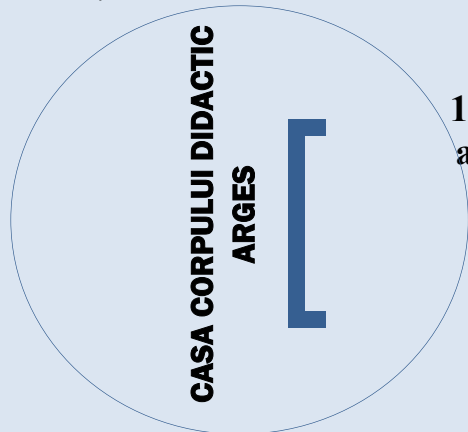
Sunt menționate trei direcții utilizabile: creșterile salariale pe durata activității didactice; dezvoltarea unor rute profesionale ce duc la creșteri salariale și de prestigiu; utilizarea modalităților de evaluare a activităților cadrelor didactice ca mijloc de sprijinire a dezvoltării profesionale nu ca simplu control. Conținutul activității profesorilor pare a înregistra evoluții în sensul îmbogățirii cu elemente legate de asistență socială, sănătate, educația părinților, o preocupare sporită față de dezvoltarea fizică și emoțională a elevilor.

Legislația anterioară prevedea acordarea a 6% din PIB pentru Educație. Niciodată nu s-a ajuns la acest plafon. Legea majora cu 50 % salariile cadrelor didactice, dar nu a fost însă aplicată, fiind prorogată mai mulți ani. Profesorii au dat în judecată statul și au câștigat rând pe rând, ceea ce a obligat guvernele ulterioare să ajungă la o înțelegere de eșalonare a sumelor convenite pentru octombrie 2008 – 13 mai 2011.

Între anii 2012 și 2016, România a plătit nu mai puțin de 10,1 miliarde de lei (aproximativ 2,25 miliarde de euro) către salariații (profesori, judecători etc.) care au câștigat în instanță despăgubirile pentru neonorarea de către stat a prevederilor legislative privind salariile .

Este imperios necesară modificarea legislației care reglementează organizarea și funcționarea sistemului de învățământ preuniversitar, asigură cadrul pentru exercitarea, sub autoritatea statului roman, a dreptului fundamental la învățatură pentru beneficiarii primari și reglementează statutul personalului didactic de predare, didactic auxiliar și de conducere din întregul sistem de învățământ de

stat, particular și confesional, al personalului didactic de îndrumare și control, precum și al celorlalte categorii de personal didactic. Numai așa va fi posibil, ca în timp, nivelul de educație să crească și să permită noilor generații de elevi care finalizează studiile gimnaziale, să facă față provocărilor unei societăți aflate într-o continuă evoluție.

Beneficiile participării la Proiectul POCU - ID 139770, cu titlul „Stimularea participării la educație a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate din Regiunea Sud-Muntenia”

*Prof. Velicu Amalia
Prof. Toma Mihăiță Daniel*

Fondul Social European, Programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020

Axa prioritară 6 Educație și competențe

Operațiune compozită OS 6.2, OS 6.3 Program pilot de stimulare a participării la educație a copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate

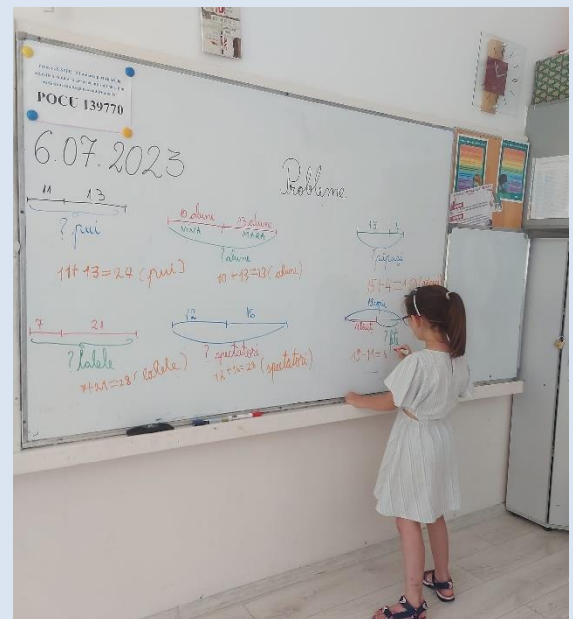
Proiect „E-SPER - Stimularea participării la educație a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate din Regiunea Sud-Muntenia”, ID 139770

Proiectul POCU - ID 139770 „E-SPER - Stimularea participării la educație a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate din Regiunea Sud-Muntenia”, al cărui beneficiar este Școala Gimnazială „Ion Pillat” Pitești are ca obiectiv general implementarea unui program complex de măsuri integrate, la nivelul regiunii Sud-Muntenia, prin reducerea, prevenirea abandonului școlar timpuriu și promovarea accesului egal la învățământul preșcolar, primar și secundar, de calitate pentru 290 de elevi, pe parcursul a 36 de luni.

Proiectul „E-SPER - Stimularea participării la educație a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate din Regiunea Sud-Muntenia”, ID 139770 își propune prevenirea și diminuarea fenomenului de părăsire timpurie a școlii, pentru un număr de 290 de copii din regiunea Sud-Muntenia, județele Argeș, Dâmbovița, Prahova, Ialomița, Teleorman, Giurgiu și Călărași, prin măsuri educaționale integrate, prin stimularea accesului egal și a participării active a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate, la învățământul preșcolar, primar, gimnazial și liceal, de calitate, fără a exclude grupurile aparținând minorităților rome și din zonele rurale.

În județul Argeș proiectul este implementat, în baza unor protocoale de colaborare, la nivelul mai multor unități de învățământ de nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal, după cum urmează:

- Grădinița cu Program Prelungit „Primii Pași” Pitești,
- Școala Gimnazială „Ion Pillat” Pitești,
- Școala Gimnazială „Traian” Pitești,
- Școala Gimnazială „Oprea Iorgulescu” Câmpulung,

- Școala Gimnazială „Theodor Aman” Câmpulung,
- Școala Gimnazială Nr. 1 Valea Mare Pravăț,
- Școala Gimnazială Nr. 1 Bughea de Jos,
- Școala Gimnazială „Ion Iorgulescu” Mihăești,
- Liceul Tehnologic „Astra” Pitești,
- Colegiul Tehnic „Costin D. Nenițescu” Pitești,
- Liceul Tehnologic Topoloveni,
- Colegiul Tehnic „Armand Călinescu” Pitești
- Liceul Tehnologic „Dacia” Pitești,

În urma participării grupului țintă în cadrul programului, se urmăresc o serie de beneficii, precum:

- îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor;
- creșterea accesului la educație pe termen lung pentru copiii preșcolari;
- creșterea accesului la educație a copiilor în risc de părăsire timpurie a școlii;
- reducerea absenteismului în rândul elevilor;
- elevii care participă la proiect vor beneficia de activități educaționale inovative, activități care fac grădinița și școala mai prietenoase;
- creșterea nivelului de implicare și a interesului pentru școala/grădinița pentru 290 de copii;
- creșterea conștiinței civice în rândul elevilor și tutorilor;
- creșterea calitatii actului profesoral și impactului acestuia asupra elevilor în urma participării la activitățile socio-educative;
- încurajarea participării elevilor din ciclul primar și ciclul gimnazial în cadrul unor activități menite să contribuie la dezvoltarea personală a acestora;
- dezvoltarea capacităților creative și de interacțiune ale elevilor din ciclul prescolar;
- facilitarea depășirii unor bariere autoinduse ce pot limita pe termen lung capacitățile elevilor de a se integra în societate;
- creșterea gradului de conștientizare al elevilor cu privire la schimbările survenite în tranziția către ciclul de învățământ gimnazial/liceal;
- sporirea șanselor de acomodare a elevilor în momentul promovării în următorul ciclu educațional (gimnazial/liceal).
- descurajarea abandonului școlar timpuriu cauzat de neajunsurile materiale cu care se confruntă familiile elevilor din ciclul primar și cel
- gimnazial;
- eliminarea disparitatilor de ordin material existente între elevii ciclului primar și celui gimnazial proveniți din familii ai căroro părinți sunt
- plecați în străinătate cu o situație materială modestă și ceilalți colegi de clasă
- eliminarea barierelor de comunicare existente între părinți/tutori și instituția de învățământ;
- ameliorarea cauzelor ce stau la baza riscului crescut de abandon prematur al sistemului educațional sau reticentei părinților de a își înscrie copiii în învățământul de masă.
- formarea atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament sanatos al prescolarilor;
- cultivarea încrederii reciproce între părinții prescolarilor din grupul țintă și instituția de învățământ;
- elaborarea unor planuri educaționale individualizate și unor scheme personalizate de sprijin realiste, adaptate nevoilor existente în rândul prescolarilor din grupul țintă al proiectului;
- monitorizarea riguroasă a evoluției prescolarilor și respectării direcțiilor de dezvoltare incluse în cadrul planurilor educaționale individualizate și schemelor personalizate de sprijin.
- identificarea copiilor aflați în risc de abandon școlar;
- facilitarea accesului părinților și copiilor la serviciile de consiliere educațională pentru elevi și educație parentală

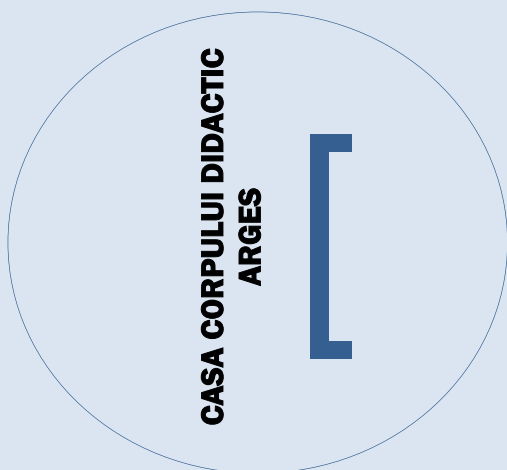
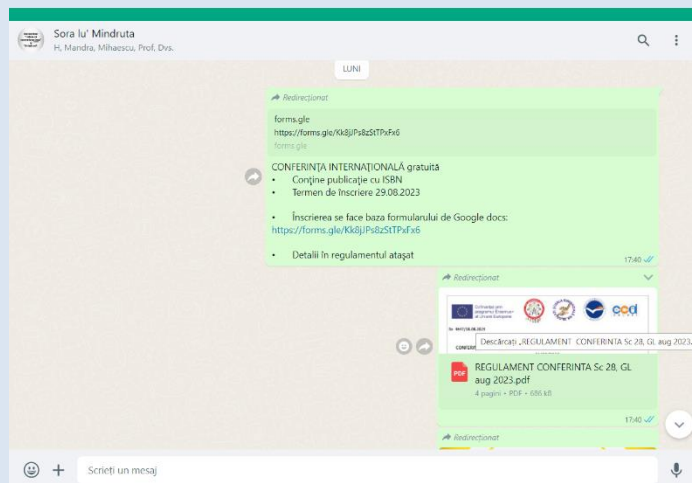
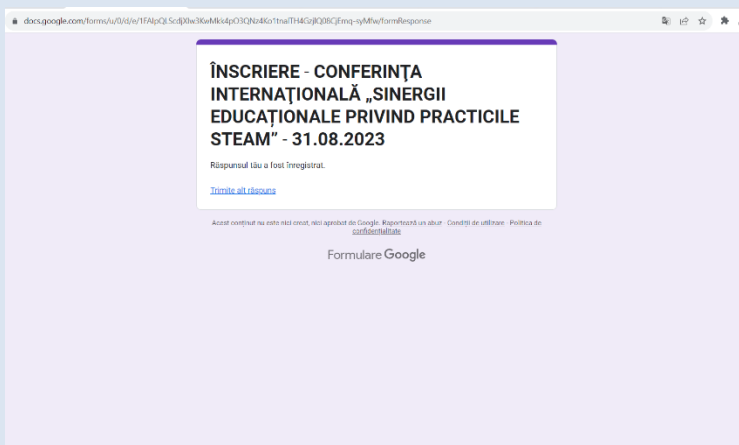
Din punct de vedere social, prin intermediul acestui proiect se dorește inovarea la nivel sistemic al

comunităților vizate, încurajarea participanților de a fi activi în comunitate, de a participa activ la creșterea implicării comunității în procesul educațional, în vederea prevenirii/reducerii părăsirii timpurii a școlii.

În termeni simpli, prin intermediul acestui program, se dorește schimbarea opiniei elevilor cu privire la importanța educației pentru un viitor liniștit, pentru luarea deciziilor informate, creșterea calității vieții și sporirea sensului civic.

Bibliografie

- Orientări privind accesarea finanțărilor în cadrul Programului Operațional Capital Uman 2014-2020;
- Ghidul solicitantului - Condiții specifice - Program pilot de stimulare a participării la educație a copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate
- Ghidul solicitantului - Condiții generale

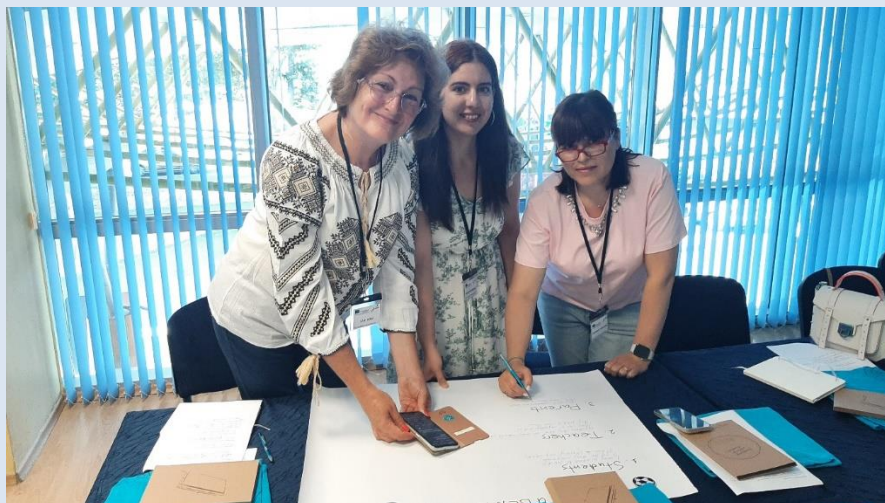

STRATEGII DE ORIENTARE ÎN CARIERĂ

*Prof. Magoreanu Maria Teodora
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

În intervalul 21.08-25.08.2023, am participat, alături de nouă colegi din cadrul C.N. "ZINCA GOLESCU" PITEȘTI la cursul de formare "CAREER PLANNING STRATEGIES FOR STUDENTS" din cadrul programului ERASMUS + KA1 COURSE, finanțat prin proiectul cu numărul de finanțare:2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, în Burgas, Bulgaria.

Cursul a avut ca temă orientarea elevilor în carieră. Pe parcursul celor 5 zile de curs au fost abordate diverse teme: de la activități ludice pentru creșterea coeziunii grupului, până la abordări teoretice despre nevoile actuale în ceea ce privește orientarea elevilor în carieră.

Jocul a avut un rol central în desfășurarea tuturor activităților, fiind principala metodă de lucru. Cu toate acestea, aspectele teoretice au fost de mare ajutor pentru îmbunătățirea cunoștințelor actuale. De asemenea, testele de personalitate au avut o mare contribuție în identificarea personală a punctelor tari și a punctelor slabe. Testele au avut la bază teoria personalității a lui HOLLAND.

Experiența cursului a contribuit prin informațiile și cunoștințele transmise de către formatori, atât la dezvoltarea mea personală, dar mai ales la dezvoltarea profesională.

În urma cursului mi-am îmbunătățit nivelul de comunicare în limba engleză, am legat noi prietenii cu oameni minunați, am avut acces la experiențe culturale noi, am înțeles: procesul de ghidare în cariera al elevilor, modul de organizare a unui interviu de selecție, cum se creează un anunț pentru o oferta de job, am dobândit noi competențe practice pentru dezvoltarea mea profesională și mi-am îmbunătățit capacitatea de a asculta și de a observa anumite detalii și comportamente. Însă, cel mai important câștig pe care consider că l-am dobândit este o înțelegere mai mare asupra diversității, crescându-mi implicarea în munca cu alți oameni, indiferent de gen, rasă, orientare religioasă, sexuală etc.

Acest curs mi-a oferit oportunitatea de a-mi crește toleranța și de a fi mai îngăduitoare cu oamenii în general, și în mod special cu elevii. Am învățat, de asemenea, cum pot redacta proaspelui absolvenți un CV atunci când sunt la început de drum și nu au experiență profesională.

Programul a fost foarte bine organizat și structurat, astfel încât, o zi a fost alocată vizitării și explorării culturale a zonelor locale și a studiului de caz privind oferta pieței muncii.

Pot spune că în urma acestei experiențe sunt mai bogata profesional, cultural, spiritual și relațional.

Participarea la activitățile din cadrul proiectului "Career Planning Strategies for Students" s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus+, KA1, Educație Școlară. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

CHARLES NODIER, UN AUTEUR [DU] FANTASTIQUE - Studiu

*Prof. Ivan Marina-Iuliana
Școala Gimnazială „Nicolae Simonide”, Pitești*

En parlant du fantastique, la première question qui se pose est celle de la définition et surtout de la délimitation du genre. Aussitôt classifié d'« indéfinissable », pour emprunter le mot que Joël Malrieu¹ utilise dans son introduction à l'étude du fantastique, le terme suscite encore des controverses parmi la critique spécialisée et son épanouissement ne cesse pas de nous surprendre. Des théoriciens tels Tzvetan Todorov, Roger Caillois, Pierre-Georges Castex ou Louis Vax sont des figures réputées dans le domaine du fantastique, leurs études représentant les sources premières de toute approche du fantastique. Ils avancent des débats qui trouvent leur cohérence avec les investigations de la critique moderne, comme c'est le cas, par exemple, d'Irène Bessière, Denis Mellier, Jean Fabre ou plus récemment encore celui de Nathalie Prince.

Les écrivains romantiques, désireux d'absolu et d'idéal, préfèrent à la littérature d'imitation, propre à l'époque classique, une autre, plus originale, qu'ils acquièrent par l'intermédiaire du renouvellement thématique qu'ils décèlent. Parmi eux se trouve aussi le jeune Nodier, qui a eu un parcours lent et ascensionnel vers le romantisme, conformément à l'étude de Raymond Setbon² qui, d'ailleurs, insiste sur cet aspect.

Nodier apparaît donc comme un auteur de transition entre les deux tendances littéraires que sont le romantisme et le classicisme, d'un côté, et si nous tournons vers l'autre côté, à visée historique, nous remarquons qu'il est témoin du développement, car la transition d'un régime à l'autre, passant par la volonté napoléonienne, laisse son empreinte sur son esprit tourmenté. Il n'est pas surprenant alors qu'il soit nommé un des pionniers du romantisme³, celui qui est témoin et dont l'influence se sent dans son œuvre, de plus qu'il faut souligner le fait qu'il ne tardera pas à adhérer au nouveau romantique et il ne s'en dédira plus. Notre attention se dirige donc vers l'univers exploré par Charles Nodier, cet auteur dont l'œuvre a tardé à être élevée au plus haut degré par la critique, en effet parce que c'est relativement nouveau le regain dont il jouit.⁴

Il faut sans doute mentionner sa personnalité polyvalente, qui dévoile un esprit marqué par la figure d'un père autoritaire, par les horribles scènes de guillotine auxquelles il se voit obligé à assister, ou bien par la Terreur de la Révolution. Il trouve des moments d'apaisement premièrement dans la lecture, et son immense bibliothèque, une de ses passions les plus fortes – ainsi que dans sa fille, Marie, qu'il aime éperdument – l'atteste, et plus tard dans la transposition de ses angoisses et son imaginaire dans ses contes. Néanmoins, si Nodier hait et ressent le dégoût des temps modernes, il réussit à s'y échapper à travers ses créations qui développent un monde fictif et l'aident à transgresser la réalité dans le rêve, ce qui lui offre un pouvoir illimité de donner libre cours à ses fantasmes.

¹ MALRIEU, Joël, *Le Fantastique*, Hachette, Paris, 1992.

² Voir SETBON, Raymond, *Libertés d'une écriture critique: Charles Nodier*, Ed. Slatkine, Genève, 1979.

³ OLIVER, Richard A., *Charles Nodier: Pilot of Romanticism*, Syracuse University Press, Syracuse, 1964.

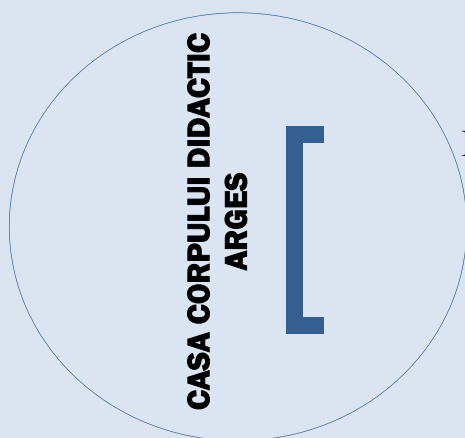
⁴ Il est sans doute nécessaire une clarification; puisque, en dépit de tout succès de la littérature fantastique en France, l'intérêt pour l'œuvre de Nodier est relativement nouvel, les études les plus importantes datant dès les années 1960: CASTEX, Pierre-Georges, *Charles Nodier – Contes avec des textes et des documents inédits*, Éd. Classiques Garnier, Paris, 1961, *Charles Nodier – Colloque du deuxième centenaire*, Besançon, Mai 1980, Annales Littéraires de l'Université de Besançon, Les Belles Lettres, Paris, 1981, *Dérision et supercherie dans l'œuvre de Charles Nodier*, Actes du Colloque de Dole, 18 octobre 2008, Éd. de La Passerelle, DAHAN, Jacques-Rémi, *Visages de Charles Nodier*, PUPS, Paris, 2008, DUPAS, Hélène-Lowe, *Poétique de la coupure chez Charles Nodier*, Éd. Rodopi, Amsterdam, 1995, HAMENACHEM, Miriam S., *Charles Nodier – Essai sur l'imagination mythique*, Éd. A. - G. Nizet, Paris, 1972, JUIN, Hubert, *Rêveries, Charles Nodier*, Plasma, Paris, 1979, ou plus récemment encore, NODIER, Charles, *Questions de littérature légale. Du plagiat, de la supposition d'auteurs, des supercheres qui ont rapport aux livres*, Éd. J.- Fr. JEANDILLOU, DROZ, Genève, 2003, VILLENEUVE, Roselyne de, *La Représentation de l'espace instable chez Nodier*, Honoré Champion, coll. « Romantisme et modernité », Paris, 2010.

Il faut surtout souligner l'immensité de l'œuvre qui, dans sa diversité, fait preuve d'un esprit si fécond, car, du poème à la prose, soit-elle représentée par les pièces de théâtre, les écrits de voyage, les contes, les nouvelles ou les romans, Nodier ne se soustrait à aucun moyen qui met en exergue son don de la parole et son vaste domaine de recherche. S'il étudie d'ailleurs la botanique, il ne le fait pas au détriment des ouvrages scientifiques, si ses commentaires visent la politique, il ne laisse pas de côté l'histoire. C'est surtout de cette diversité que la critique lui a fait grief et, au lieu d'y reconnaître ses mérites, ils n'ont vu qu'un amateur, ou un « littéraire » (selon Sainte-Beuve), qui ne brille dans aucun des domaines où il agit.

Bibliographie:

1. CASTEX, Pierre-Georges, *Charles Nodier – Contes avec des textes et des documents inédits*, Éd. Classiques Garnier, Paris, 1961.
2. *Charles Nodier – Colloque du deuxième centenaire*, Besançon, Mai 1980, Annales Littéraires de l'Université de Besançon, Les Belles Lettres, Paris, 1981.
3. *Dérision et supercherie dans l'œuvre de Charles Nodier*, Actes du Colloque de Dole, 18 octobre 2008, Éd. de La Passerelle.
4. DAHAN, Jacques-Rémi, *Visages de Charles Nodier*, PUPS, Paris, 2008.
5. DUPAS, Hélène-Lowe, *Poétique de la coupure chez Charles Nodier*, Éd. Rodopi, Amsterdam, 1995.
6. HAMENACHEM, Miriam S., *Charles Nodier – Essai sur l'imagination mythique*, Éd. A. - G. Nizet, Paris, 1972.
7. JUIN, Hubert, *Rêveries, Charles Nodier*, Plasma, Paris, 1979.
8. MALRIEU, Joël, *Le Fantastique*, Hachette, Paris, 1992.
9. NODIER, Charles, *Questions de littérature légale. Du plagiat, de la supposition d'auteurs, des supercheres qui ont rapport aux livres*, Éd. J.- Fr. JEANDILLOU, DROZ, Genève, 2003.
10. OLIVER, Richard A., *Charles Nodier : Pilot of Romanticism*, Syracuse University Press, Syracuse, 1964.
11. SETBON, Raymond, *Libertés d'une écriture critique: Charles Nodier*, Ed. Slatkine, Genève, 1979.
12. VILLENEUVE, Roselyne de, *La Représentation de l'espace instable chez Nodier*, Honoré Champion, coll. « Romantisme et modernité », Paris, 2010.

DE CE ESTE NECESAR SĂ RECICLĂM?

*Prof. Bădescu Diana-Adriana
Școala Gimnazială „Ion Pillat” Pitești*

Suntem în anul 2023, ne uităm în jur și observăm că oamenii au multe priorități, nu mai au timp să privească cerul, să observe minunata natură, le este mai ușor să privească ecranul telefonului și să se cufunde în lumea virtuală. Puțini oameni au mai rămas conectați cu natura, puțini mai ascultă glasul speriat al naturii care cere ajutor. Ce i-am făcut planetei? De ce ne confruntăm cu fenomene meteorologice extreme, de ce avem atât de multe valuri de căldură sau de frig, vijelii puternice, furtuni, inundații și chiar tornade?

Cercetătorii și specialiștii în protecția mediului înconjurător spun că am reușit să facem atât de mult rău naturii încât acum ar fi momentul oportun să ne trezim la realitate și să îmbunătățim situația atât pentru

noi, cât și pentru generațiile viitoare. Avem obligația morală de a ne îngriji mediul și de a proteja ecosistemele naturii.

Dezvoltarea durabilă înseamnă să ne gândim la ce vor găsi generațiile viitoare pe Pământ, se referă la exploatarea resurselor într-un mod limitat, la consumul redus al produselor, la gestionarea controlată a deșeurilor. Problemele majore ale mediului se referă la poluarea aerului, a apei, poluarea solului, însă ce putem face rapid pentru a schimba soarta planetei? Ei bine, schimbarea vine de la fiecare om, și eu și tu putem să încercăm să ajutăm mediul și să nu mai așteptăm să vină altcineva să o facă în locul nostru. Ce bine ar fi dacă fiecare dintre noi ar putea să facă o mică acțiune, dacă orașul nostru ar reuși să recicleze, să ofere modele pentru comunele din jur. Haideți, mână de la mână, să începem cu pași mici. Ce ați spune despre reciclarea selectivă? Unii dintre noi chiar reușesc să recicleze selectiv, însă locuitorii ar trebui să înțeleagă importanța acestei acțiuni.

În primul rând să explicăm ce înseamnă termenul de reciclare. Acest termen se referă la acțiunea de a transforma materialele uzate în produse noi, în timp ce, colectarea selectivă înseamnă separarea materialelor înainte ca ele să fie reciclate, astfel că, ambalajele și obiectele nu sunt aruncate împreună cu alte gunoaie, ci depozitate în tomberoane speciale.

Cei cinci R ai reducerii risipei se referă la: Refuză, Redu, Refolosește, Reciclează. Repară. De exemplu, refuză pungile de plastic, refuză paiele din plastic, redu plasticul de unică folosință, redu cumpărarea produselor inutile, refolosește recipiente, ambalaje, reciclează plastic, sticlă, hârtie, aluminiu, baterii, repară obiectele stricate înainte de a cumpăra altele noi.

Pașii către o reciclare completă se referă la pregătirea deșeurilor, colectarea lor, sortarea și procesarea. Avantajele reciclării aduce numeroase avantaje: reducerea consumului de resurse naturale, reciclarea hârtiei și a lemnului, scăderea nivelului poluării, reducerea gazelor emise de gropile de gunoi ce afectează sănătatea oamenilor precum și calitatea aerului. Cu cât vom recicla mai mult, cu atât ne vom expune la o cantitate mai mică de gaze toxice.

Unii oameni ce nu conștientizează problemele de mediu cu care ne confruntăm și nu empatizează cu natura, persoane care, după ce aruncă gunoaiele pe stradă, după ce „uită” să le ia de la un grătar sau un picnic pe iarbă, au impresia că acestea vor dispărea de la sine.

Adevărul este că deșeurile se descompun extrem de greu, mai greu decât am crede, astfel că vă oferim câteva exemple: polistirenul nu se descompune, sticlele se descompun în 1-2 milioane de ani, pet-uri-le în 500 ani, scutecele în 200-300 ani, dozele în 200 ani, paharele de plastic în 100 ani, pungile de plastic în 20 ani și resturile de țigări în 10 ani.

Acum, înainte de a mai arunca gunoaiele pe oriunde altundeva decât în spațiile amenajate, amintește-ți întrebările: În ce mediu va crește copilul tău? Tu ai vrea să fii îngropat în gunoaie? Schimbă-ți mentalitatea și haide împreună să învățăm să prețuim ceea ce ne-a mai rămas, să ne preocupe calitatea mediului în care trăim.

cum colectăm selectiv DEȘEURILE

Municipalitatea Bala Mare

Ce aruncăm aici?

- Ambalaje din **PLASTIC și METAL**
  - Recipiente de plastic
  - Caserole de plastic și polistiren, farfurii și pungă de plastic, folii de plastic
  - Cuții de metal și alte recipiente metalice
  - Doze și ambalaje din aluminiu
- DEȘEURI din STICLĂ**
  - Sticlă albă, maro și verde
  - Borcan și sticle fără capac
  - Cioburi de sticlă
  - Alte obiecte din sticlă
- DEȘEURI din HÂRTIE și CARTON**
  - Pungă de hârtie
  - Cuții și ambalaje din carton simplu sau ondulat
  - Hârtie de scris, hârtie de ambalat
  - Ziare și reviste
  - Cărți și caiete
- DEȘEURI MIXTE - MENAJERE**
  - Resturi de fructe și legume
  - Resturi de mâncare
  - Alimente stricate
  - Reziduuri/ excremente de animale
  - Ambalaje de unică folosință foarte murdare

Ce NU aruncăm aici?

- Jucării din plastic
- Folii de aluminiu
- Ambalaje din plastic contaminate cu alimente
- Ambalaje cu ulei de motor sau substanțe corozive
- Becuri și neocane
- Oglinzi
- Porțelan și ceramică
- Sticlă rezistentă la temperaturi înalte
- Hârtie contaminată cu alimente
- Hârtie cerată
- Baterii și acumulatori
- Agenți de spălare și curățare
- Medicamente
- Uleiuri auto, lichide de frână
- Substanțe chimice

Pliem obiectele înainte de a le arunca să ocupe cât mai puțin spațiu.

Sursa imaginii: <https://www.drusal.ro/colectare-selectiva/>

CASA CORPULUI
DIDACTIC ARGEȘ

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚII DE ORIENTARE A ELEVILOR ÎN CARIERA

Prof. Maria BROȘTESCU
Colegiul Național Zinca Golescu, Pitești

Burgas, al patrulea mare oraș din Bulgaria, situat pe țărmul Mării Negre, în partea de sud – est a țării, a fost locul în care, în perioada 21-25 august 2023, în cadrul programului ERASMUS+, finanțat prin Proiectul cu numărul de finanțare: 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Domeniul - Educație școlară, Acțiunea Cheie 1, am participat, alături de încă nouă colegi, la cursul de formare “Career Planning Strategies For Students”.

Perioada de formare pe care am parcurs-o, s-a dovedit a nu fi doar un bun prilej unde ne-au fost prezentate noțiuni teoretice referitoare la o serie de metode validate științific, cu ajutorul cărora, sub îndrumarea cadrelor didactice abilitate, elevii să aibă posibilitatea de a-și identifica numeroasele abilități personale. Activitățile practice la care am participat, au avut darul de a mă ajuta, să-mi stabilesc mult mai ușor, strategiile pe care le voi aborda, atunci când voi desfășura activități de orientare profesională, care vor avea rolul de a-i ajuta pe elevii pe care îi îndrum, să-și creioneze mai clar, parcursul educațional, în așa fel încât rezultatul să le aducă satisfacții din toate punctele de vedere.

Identificarea conștientă a abilităților pe care un adolescent le posedă și pe care și le poate dezvolta pe parcursul perioadei de instruire, trebuie să devină o etapă obligatoriu de parcurs, în așa fel încât acesta să aibă posibilitatea de a acționa, în cunoștință de cauză, pentru a-și amplifica motivația pentru învățatură. În final toate aceste activități vor contribui la stabilirea parcursului optim prin care tânărul are posibilitatea de a-și atinge țelul profesional pe care în mod conștient l-a stabilit.

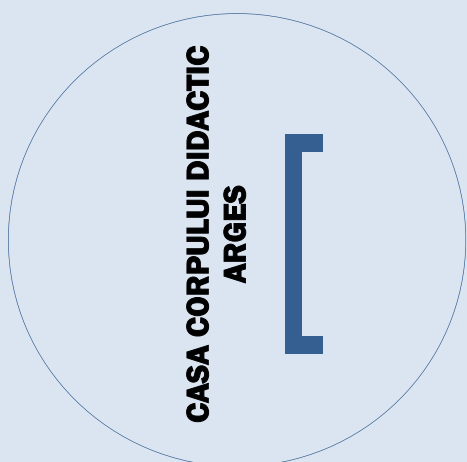
Activitățile desfășurate pe parcursul celor cinci zile de curs au fost foarte bine organizate și dozate optim, în așa fel încât informațiile teoretice prezentate să fie însoțite de activități practice, de activități creative și de jocuri care au avut rolul de a menține interesul cursanților la cote maxime.

În afara beneficiului privind dezvoltarea mea profesională în direcția orientării în carieră a elevilor, această perioadă de formare a reprezentat și un bun prilej de a avea acces la noi experiențe culturale, de a-mi cunoaște mult mai bine colegii și de a lega noi prietenii.

Având în vedere experiența pe care o am, dar și etapele pe care le-am parcurs în profesia mea, mă simt îndreptățită să afirm faptul că, această perioadă de formare mi-a fost de un real folos, m-a ajutat să-mi regândesc modul în care voi putea contribui la orientarea în carieră a elevilor mei și mi-a oferit oportunitatea de a prezenta achizițiile făcute în această perioadă de formare și celorlalte cadre didactice care-și desfășoară activitatea didactică în Colegiul Național *Zinca Golescu*, Pitești și nu numai.

Participarea la activitățile din cadrul proiectului cu numărul de finanțare: 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Domeniul - Educație școlară, Acțiunea Cheie 1, s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus+, KA1, Educație Școlară. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

MAȘINILE CU COMANDĂ NUMERICĂ

Studiu de specialitate

Prof. Ing. Bucurescu Iuliana
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima” Pitești

Tehnologia reprezintă ansamblul de procese, metode, procedee, reguli, operații și condiții tehnice care se desfășoară în scopul obținerii unui produs (piesă, organ de mașină,

sistem tehnic, construcție industrială, etc.).

Comisia economică ONU pentru România definește tehnologia ca fiind ”aplicarea corectă a cunoștințelor științifice și tehnice în concepția, dezvoltarea și fabricarea unui produs”.

Alegerea optimă a tehnologiei de obținere a unui produs conduce la creșterea rentabilității și a productivității întreprinderii, la reducerea consumurilor de materiale și la obținerea produselor de calitate.

Există mai multe tipuri de tehnologii:

emergente, evolutive, mature, în declin și depășite.

În categoria tehnologiilor de azi (evolutive) se înscrie cea introdusă de MAȘINILE CU COMANDĂ NUMERICĂ.

Mașina-unealtă la care programarea comenzilor se realizează prin interfața unui calculator, folosind un cod numeric convențional, comandând aceleași lanțuri cinematice, capătă denumirea de mașină-unealtă cu comandă numerică (MUCN).

Ce este tehnologia CNC? Mașinile-unelte controlate numeric se mai numesc și „Computer Numerically Controlled” (Control Numeric cu Computer) CNC. Controlul numeric rezidă într-un proces de „alimentare” continuă a unui controller programabil în construcție specială, cu un set de instrucțiuni (formate din litere și cifre) astfel încât să poată fi controlate mișcările unei mașini unelte.

Produsele realizate pe aceste mașini sunt de calitate pentru că prezintă următoarele beneficii:

- Primul beneficiu oferit de toate tipurile de mașini CNC este îmbunătățirea automatizării.

- Intervenția operatorului în producerea pieselor poate fi redusă sau eliminată. Multe mașini CNC pot funcționa nesupravegheate pe parcursul întregului ciclu de prelucrare. Acest aspect oferă utilizatorului mai multe beneficii, cum ar fi:

reducerea gradului de oboseală, reducerea greșelilor provocate din eroare umană, un timp de ciclu constant, deci o producție previzibilă. Deoarece mașina rulează un program de control, nivelul de cunoștințe necesar majorității operatorilor CNC (privind tehnologia de prelucrare a metalelor) este, de asemenea, redus în comparație cu cea a unui prelucrător prin așchiere (strungar), care lucrează pe mașini clasice. Al doilea avantaj al tehnologiei CNC este rapiditatea și precizia obținută pentru piese finite. Un alt beneficiu este flexibilitatea. Deoarece mașinile execută programe, schimbarea prelucrării este ușoară ca și încărcarea unui program. Odată ce un program a fost realizat și prima piesă a fost executată corect, acesta poate fi salvat în memorie, pe dischete sau pe bandă magnetică și încărcate oricând mai este nevoie de el. Acest lucru implică un alt beneficiu: schimbări rapide în producție.

Sunt prezentate în continuare, mai detaliat principalele avantaje ale mașinilor CNC în comparație cu mașinile-unelte clasice:

1. Flexibilitatea

O mașină CNC poate fi folosită pentru producerea unei piese conform programului încărcat în memorie. Pentru producerea unei cu totul alte piese este nevoie doar de o operație simplă de reîncărcare în memorie a noului program.

2. Mașinile CNC pot face ceea ce o mașină-uneltă nu poate.

O mașină CNC poate face conturarea în spațiu 3D (în trei dimensiuni), lucru imposibil cu o mașină-uneltă clasică. Acest lucru permite inginerilor să proiecteze piese cu geometrii care erau prohibitive înainte, datorită costurilor foarte mari de fabricație.

3. Repetabilitatea

O mașină CNC va face 10, 100, 1.000, sau mai multe piese exact la fel, fără abateri (cu excepția uzurii mașinii și a sculei). Un strungar nu poate executa două piese exact la fel. Probabil 10% din piese vor trebui să fie reajustate sau vor fi rebutate. Repetabilitatea atinsă de mașinile cu comenzi numerice nu se poate compara cu cea a unui operator uman.

4. Reduce și elimină costurile aferente unei producții de stoc

Fabricantul unui automobil trebuie să asigure clienților săi piese de rezervă pentru o perioadă de mai mulți ani de zile, chiar dacă marca respectivă de automobil nu se mai fabrică. În trecut se realizau mai multe piese și se depozitau în stocuri de rezervă. Acest lucru este neeconomic deoarece ocupă spațiu, blochează bani și materiale. În prezent, cu mașina CNC, se poate realiza o piesă de rezervă imediat ce s-a primit comandă de la client.

5. Reducerea costurilor pentru scule speciale și a timpilor de pregătire a mașinii

Unelte și dispozitivele cu care se fixează piesele pe mașinile-unelte clasice sunt destul de complexe și fabricarea lor (pentru o piesă nouă) poate necesita un timp de lucru însemnat. De asemenea, sunt

dificil de modificat. Mașinile CNC necesită foarte puțin (sau deloc) timp pentru fixarea pieselor. De obicei se folosesc dispozitive simple de prindere, de tip clește sau menghina. Din punct de vedere al sculei, nu este nevoie de fabricarea unor scule speciale, deoarece mașina poate folosi eficient câteva tipuri de unelte pentru mai multe operații. Capacitatea de mișcare a mașinilor CNC permite acestora să parcurgă cu precizie traiectorii de tip contur, nemaifiind nevoie de unelte speciale pentru poziționare și ghidarea sculei tăietoare. O schimbare de ultimă ora a proiectării piesei nu necesită decât modificarea câtorva linii de program. Acesta înseamnă, pentru ingineri, posibilitatea de a îmbunătăți permanent calitatea produselor prin ajustări necostisitoare în proiectarea pieselor.

6. Reducerea timpului de calificare pentru operatori

Operatorii de pe mașinile CNC nu controlează operațiile. Ei doar încarcă și descarcă piesele din mașină, întretin și schimbă sculele de lucru, apasă pe butoanele de pornire, oprire .

7. Reducerea necesarului de forță de muncă

O mașina CNC poate elimina mai mulți pași de procesare (trecuri de la un proces tehnologic la altul). Acolo unde, de exemplu, o bucată de tablă trebuie să fie mutată de la un post la altul, utilizând o mașină CNC, se pot realiza mai multe faze tehnologice la același post de lucru; prin acestea se elimină timpul de demontare, transport și fixare a piesei de prelucrat între două posturi de lucru. Cu alte cuvinte, un singur operator pe o mașina CNC poate face munca mai multor oameni iar calitatea produselor este superioară.

8. Creșterea calității produselor

Niciun om nu poate egala o mașină CNC în ceea ce privește precizia mișcărilor. Aceste mașini lucrează cu unități de măsură foarte mici. O mașina poate face o gaură la capătul unei mese de lucru, după care se poate muta la celălalt capăt al mesei și se întoarce la aceeași gaură pentru continuarea prelucrării cu o eroare de poziționare mai mică de 10 micrometri. În cuvinte simple, precizia unei mașini CNC este comparabilă cu a zecea parte din grosimea unui fir de păr.

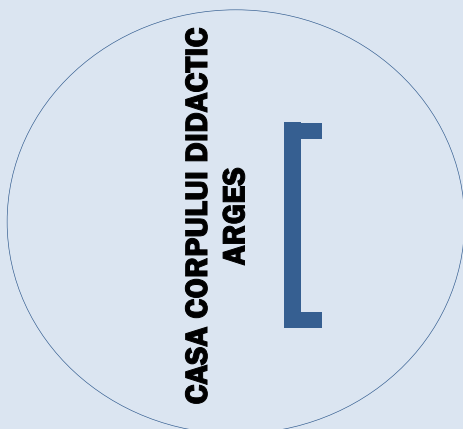
9. Creșterea productivității

Un operator uman nu se poate adapta ușor la schimbări rapide de regimuri de lucru (ca de exemplu, trecerea de la un tip la altul) în mod repetat, pentru perioade lungi de timp. Mașinile CNC pot lucra două sau trei schimburi pe zi, fără oprire. Singurii factori care limitează producția cu mașini CNC sunt: alimentarea cu material și uzura sculei.

În concluzie, tehnologiile evolutive sunt cunoscute prin performanțele lor pentru că aplicarea lor, conduce la o calitate garantată a produselor și a profitului întreprinderii.

Bibliografie

1. Gabriela Lichiardopol „Sisteme și tehnologii de fabricație” ,Editura CD PRESS;
2. Silviu Frandoș, Sorin Stan „Electro-pneumatica”;
3. Mariana Robe, Sorin Stan „Mecatronica”;
4. Festo Bucuresti-Departamentul Didactic;
5. FESTO „Manual pentru mecatronică și electronică”;

EXERCIȚIUL CA METODĂ DIDACTICĂ TRADIȚIONALĂ

Prof. Bulata Bianca

Liceul Teoretic „Dr. Victor Gomoiu” Vânu Mare, Mehedinți

Exercițiul face parte din categoria metodelor didactice tradiționale, în opinia lui Constantin Cucuș. O definiție completă, care cuprinde o concentrare a altor formulări preluate din literatura de specialitate (V. Țârcovnicu, D. Todoran, I. Cerghit), stabilește că exercițiul constă în „executarea repetată a unei acțiuni, în vederea însușirii practice a unui model dat de acțiune sau a îmbunătățirii unei performanțe”. Astfel, exercițiul are drept scop atât „formarea deprinderilor”, cât și „consolidarea unor cunoștințe”. Metoda exercițiului poate fi utilizată la orele de limba și literatura română și poate fi combinată cu alte metode didactice.

Studiile de pedagogie propun o clasificare a exercițiilor după forma lor astfel: orale, scrise și practice. În funcție de scop și complexitate, exercițiile se pot grupa în exerciții introductive, prin intermediul cărora profesorul explică elevilor o activitate, ca parte introductivă, iar aceștia rezolvă exercițiile în același timp cu explicațiile. O altă categorie este a exercițiilor de bază, prin care elevul își însușește și își consolidează un anumit tip de exerciții date, repetând activitatea explicată de către profesor. Exercițiile paralele au rolul de a uni cunoștințele anterioare cu cele noi. Exercițiile de creație, euristice sau supraexerciții, sunt aplicații pe care elevul le realizează după ce a asimilat conținuturile, urmând ca prin activitatea lui să adauge componente proprii¹.

Exercițiul vizează, în opinia lui Sorin Cristea, „învățarea prin acțiune practică, reală, autentică” în cadrul lecțiilor, „cu scop de formare și de dezvoltare a deprinderilor dobândite în condiții de reproducere (repetare) a unor operații automatizate, în situații standardizate, dar și de generare de noi forme de învățare eficiente, libere, creative, implicate în rezolvarea de probleme și chiar de situații-problemă”.

Sorin Cristea propune o clasificare a exercițiilor după modelul lui Ioan Cerghit². În funcție de nivelul de determinare a operațiilor, exercițiile pot fi standardizate sau algoritmice, semialgoritmice sau semidirijate, euristice (libere, nestructurate, autodirijate). După scopul concret al activității sau lecției, exercițiile pot fi de observare, de aplicare, de reproducere sau definire, de redefinire sau înțelegere, de aplicare, de exprimare (concretă, abstractă, dacă operația este de transfer sau creativă), exerciții de consolidare, de dezvoltare de perfecționare. În funcție de etapele activității de învățare, exercițiile pot fi introductive (inițiale), de instruire continuă, finale. După forma de organizare, exercițiile sunt frontale, organizate pe grupuri, individuale. La lecție, profesorul trebuie să adapteze exercițiile la nivelul de înțelegere al elevilor³.

Emanuela Ilie propune efectuarea de exerciții analitice și sintetice, conform programei școlare pentru ciclul gimnazial. Primul tip de exerciții include exerciții de recunoaștere, de grupare, de motivare, de descriere, de diferențiere. Al doilea tip de exerciții conține exerciții de modificare, de completare, de exemplificare, de construcție.

La lecțiile de literatură, profesorul poate propune tipuri de exerciții ce pot fi adaptate pentru activitățile didactice care vizează opera literară „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă. Astfel, pentru

¹ Constantin Cucuș (coord.), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, 2009, pp. 343-359.

² Sorin Cristea, *Metodologia instruirii în cadrul procesului de învățământ. Metode și tehnici didactice*, 2018, pp. 85-86.

³ *Ibidem*, p. 87.

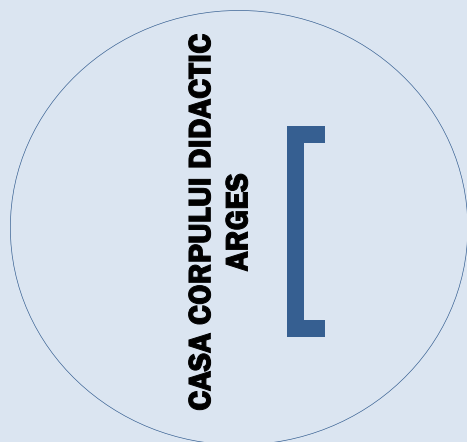
receptarea și producerea unui mesaj scris sunt necesare următoarele exerciții: exerciții de identificare a structurii textului epic, exerciții de recunoaștere și de interpretare a unor procedee de expresivitate artistică, exerciții de stabilire a valorii expresive a elementelor lexico-semantică, morfologice și sintactice într-un text literar; exerciții de redactare și de structurare a unui text în funcție de tipul acestuia și de scopul comunicării, exerciții de exprimare în scris a unor impresii personale într-o anumită împrejurare, exerciții de exprimare adecvată și expresivă, exerciții de aplicare corectă a normelor de ortografie și de punctuație¹.

La clasa a V-a, profesorul poate propune exerciții de identificare și comentare a indicilor temporali și spațiali în fragmentul din „Amintiri din copilărie”; exerciții de căutare a unor informații în dicționar, de exemplu regionalisme, arhaisme sau alte cuvinte și expresii; exerciții de formulare a opiniei despre aspecte ale textului, precum rolul unor figuri de stil și efectele obținute, trăsăturile personajelor, mijloacele de realizare a umorului. La clasa a VII-a, exercițiile pot fi de identificare a unor procedee artistice și narative, alături de justificarea rolului lor în textul literar; exerciții de identificare a momentelor subiectului într-un fragment studiat².

Constantin Parfene consideră că la gimnaziu exercițiile formează priceperi și deprinderi de producere de mesaje scrise și orale corecte. La liceu, elevii studiază speciile literare, fapt care le permite să producă mesaje mai documentate și mai creative. Exercițiile adecvate orelor de literatură îl vor ajuta pe elev să-și exerseze abilitățile de gândire și de interpretare a unui text literar, să înțeleagă și să utilizeze noțiunile de teoria literaturii, să-și formeze spiritul critic și imaginativ, să-și dezvolte preferința pentru lectură, să învețe modalități de exprimare artistică³.

Bibliografie

1. Cristea, Sorin, *Metodologia instruirii în cadrul procesului de învățământ. Metode și tehnici didactice*, Editura Didactica Publishing House, 2018
2. Cucuș, Constantin (coordonator), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2009
3. Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014
4. Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală. Ghid teoretico-aplicativ*, Editura Polirom, Iași, 1999

CAREER PLANNING STRATEGIES FOR STUDENTS

*Prof. Anca Badescu
Colegiul Național Zinca Golescu, Pitești*

Ca parte a programului ERASMUS+KA1 COURSE, finanțat prin proiectul de finanțare 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, am participat în perioada 21.08.2023-25.08.2023 la cursul de formare” CAREER PLANNING STRATEGIES FOR STUDENTS”, curs desfășurat în

¹ Emanuela Ilie, *Didactica limbii și literaturii române*, 2014, p. 112-113.

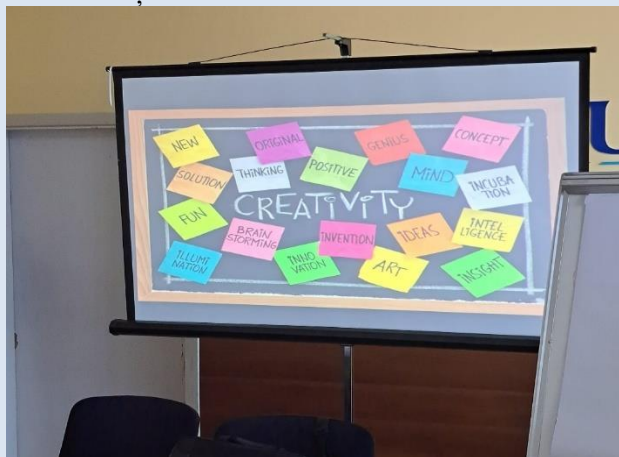
² Idem, *op. cit.*, 2008, p. 156.

³ Constantin Parfene, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală. Ghid teoretico-aplicativ*, 1999, pp. 127-128.

Burgas, Bulgaria. Alături de mine au mai participat la curs alți nouă colegi din cadrul Colegiului Național Zinca Golescu, colegi din catedre diferite. Astfel, am învățat cu toții lucruri noi și interesante, am cooperat și, nu în ultimul rând, am ajuns să ne cunoaștem mai bine și să înțelegem importanța lucrului în echipă.

Cursul a dezbătut subiectul orientării elevilor în carieră, un subiect interesant în contextul societății și învățământului actual. Bineînțeles că a fost discutată, pentru început, abordarea orientării în carieră în sistemele de învățământ românesc și bulgăresc, s-au găsit asemănări și deosebiri și s-au prezentat diferite activități care i-ar putea ajuta pe elevi în această direcție. S-a discutat foarte mult cât de important este ca noi, profesorii să cunoaștem acest aspect, să știm cum să-l abordăm cu elevii noștri și, concret ce activități putem desfășura în școli pentru a-i ajuta în această privință.

Pe parcursul celor cinci zile de curs părțile teoretice au alternat cu activitățile practice, creându-se astfel o atmosferă plăcută, propice lucrului. Au fost explicate obiectivele și importanța dezvoltării carierei și necesitatea acesteia în școli. Din punct de vedere teoretic au fost sintetizate etapele dezvoltării în orientarea carierei și diferite metode de dezvoltare a carierei.

În următoarele zile formatoarele au discutat împreună cu noi despre diverse programe de dezvoltare a carierei, ni s-au dat sugestii pentru eficientizarea acestora și adaptarea lor la nevoile și particularitățile elevilor noștri. De asemenea, au fost aduse în discuție și abilitățile (îmbunătățire abilităților și dobândirea de noi abilități atunci când este necesar), cum să scrie un CV, cum să se pregătească pentru un interviu și cât de importante sunt certificatele în procesul acesta de dezvoltare a carierei.

Toate aceste aspecte teoretice au fost însoțite de activități practice, activități menite să ne facă să înțelegem mai bine, dar și să destindă atmosfera și să creeze coeziune în grupul de lucru. Jocurile de rol, aplicarea testelor de personalitate și dezvoltarea competențelor practice toate acestea au contribuit la o bună înțelegere a cursului și la îmbunătățirea abilităților noastre de comunicare per total.

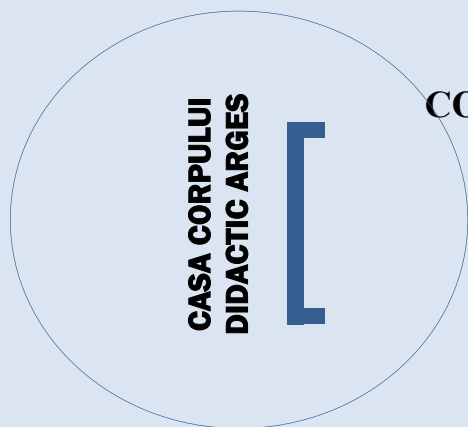
Așadar, aș putea spune că în urma acestui curs am dobândit modalități eficiente de abordare a orientării în carieră a elevilor, mi-am îmbunătățit abilitatea de a folosi o gamă largă de teste în vederea stabilirii aptitudinilor, am câștigat competență în crearea și analizarea unui anunț de angajare, mi-am îmbunătățit, de asemenea capacitatea de observație și abilitatea de organizare.

În cele din urmă, dar nu cel mai puțin important, toată această experiență, a dus la o mai bună cunoaștere și înțelegere a diversității culturale, la creșterea toleranței și la înțelegerea faptului că lucrul în echipă este, de cele mai multe ori, mai eficient.

Așadar, experiența la cursul „Career planning strategies for students” a fost una definitorie pentru pregătirea mea profesională și pentru dezvoltarea relațiilor interumane.

Participarea la activitățile din cadrul proiectului de finanțare 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153 s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus+, KA1, Educație Școlară. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru feleul în care este folosit conținutul acestor informații.

COMPETENȚA ȘI EFICIENȚA PROFESIONALĂ ȘI PEDAGOGICĂ A PROFESORULUI DE MATEMATICĂ

(Studiu de specialitate)

*Profesor: Mușat Elisabeta
Școala Gimnazială Merișani*

În actualul context social - educațional se promovează conceptul de profesor flexibil la disciplina matematică. În cadrul acestui concept este înglobată ideea conform căreia gândirea profesională în cadrul unei situații problematice este percepută ca o gândire bazată pe acțiune.

Formarea competențelor cheie care pot fi folosite în soluționarea unor situații problematice cognitive este un obiectiv important în cadrul formării pentru cariera didactică.

În structura de personalitate a cadrului didactic la disciplina matematică există o serie de competențe - care prin operaționalizarea și adaptarea lor la situații didactice din zona matematicii concrete - evidențiază eficiența pedagogică.

În structura competențelor pedagogice sunt integrate:

- competențe de specialitate - presupune cunoașterea conținutului teoretic aferent domeniului matematic și tehnic;

- competențe psiho-pedagogice - este capacitatea de a cunoaște elevii și de a lua în considerare particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor;

- competențe managerială - presupune capacitatea de a organiza elevii în raport cu sarcinile instruirii la disciplina matematică și de a stabili responsabilitățile în cadrul grupului; stabilirea

relațiilor de cooperare într-un climat adecvat și de a soluționa conflicte;

Competențele se fundamentează pe atitudini, emoții, valori și sentimentul autosuficienței precum și pe cunoștințe declarative și abilități. Dacă cunoștințele și abilitățile vor fi descrise mai mult sau mai puțin independent de context, pentru descrierea competențelor este necesar să se facă explicit ansamblul de contexte în care pot fi demonstrate acestea.

Compența este o capacitate remarcabilă profesională, izvorâtă din cunoștințe și practică, deci în urma cercetării inteligente și sistematice a unor activități relativ dificile.

Competența conferă randament, precizie, siguranță și permite rezolvarea de situații dificile în direcția în care s-a format.

Învățarea este un proces de selecție, combinare și utilizare adecvată în forma unui ansamblu integrat și dinamic a cunoștințelor, abilităților, capacităților și a altor achiziții în vederea rezolvării cu succes a unei anumite categorii de situație problemă în condiții de eficiență și eficacitate.

Din perspectiva noului curriculum național apar o serie de noutăți. Printre acestea este și modalitatea de interpretare a rezultatelor.

Rezultatele școlare sunt percepute ca performanțe, iar performanțele școlare sunt interpretate în funcție de competențe și capacități.

Rezultatele se află într-o relație intrinsecă cu obiectivele și redau, în domeniul formării inițiale a profesorilor, acele comportamente profesionale, se exprimă conform noilor orientări din teoria de practică pedagogică în termen de competențe.

Performanța este percepută ca fiind nivelul de realizare a unei sarcini de învățare; competența reprezintă posibilitatea de a rezolva, în cadrul unor contexte diferite, probleme caracteristice unui anumit domeniu; capacitatea constituie aspectul vizibil al unei competențe.

Din experiențele anterioare ale evaluatorilor la disciplina matematică se desprind o serie de întrebări cu caracter practic:

a) Sunt pregătite în mod corespunzător cadrele didactice pentru realizarea unor roluri tot mai complexe?

b) Care sunt competențele generale și specifice care trebuie formate pe parcursul formării inițiale?

c) Ce trebuie preluat din experiența altor curriculumuri europene?

Printre soluțiile propuse și acceptate amintesc următoarele:

a) articularea formării inițiale cu formarea continuă;

b) echilibrarea formării științifice cu formarea psihopedagogică;

c) lărgirea ariei de formare profesională;

Actualele programe de formare inițială a profesorilor își focalizează atenția pe identificarea competențelor profesionale, pe formarea și dezvoltarea acestor competențe cu ajutorul profesorilor cu experiență la catedră.

Comisia Europeană recomandă ca pentru recunoașterea reciprocă a rezultatelor învățării să se recurgă la:

- instituirea unor mecanisme interne de asigurare a calității
- promovarea unui management eficient și eficient al calității
- realizarea și aplicarea unui set de standarde, proceduri și linii directoare (ghiduri), în derularea unui program educațional de studii

Dacă aceste standarde, proceduri și practici universitare românești sunt armonizate cu cele existente în statele membre ale UE, diplomele și titlurile obținute vor fi recunoscute automat pe piața europeană a muncii.

Un rol important îl joacă instituții noi formate de talia Serviciului Național de Evaluare și Examinare - care are ca principal rol conceperea și implementarea programului de reformă a evaluării rezultatelor școlare și realizarea de conexiuni profesionale și științifice cu universitățile, casele de corp didactic etc.

CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA TINERILOR PENTRU MESERIILE VIITORULUI -DISEMINARE CURS-

*Gabriela POPA, profesor
Colegiul Național "Zinca Golescu" Pitești*

În perioada 21-25 august 2023, am participat în Burgas (Bulgaria) la cursul de formare **"Career planning strategies for students"**, furnizat de *Motivated Learning for Everyone*. Cursul a fost finanțat prin Proiectul cu numărul: 2021-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Programul Erasmus+, Domeniul – Educație școlară, Acțiunea cheie 1, al Colegiului Național "Zinca Golescu" Pitești.

A fost o experiență deosebit de interesantă, care mi-a deschis noi perspective asupra modului în care trebuie abordat actul didactic în secolul XXI, în general și orientarea în carieră, în special.

D-na formatoare Dr. Nelly Kostova din Bulgaria, ne-a prezentat într-un mod atractiv noțiuni legate de dezvoltarea carierei: semnificație, nevoi, obiective, etape, metode etc. Noțiunile teoretice au fost însoțite de aplicații practice, astfel încât, prin metode interactive și lucrul în echipă, au fost îmbunătățite abilitățile de a utiliza o gamă largă de teste destinate identificării aptitudinilor elevilor, de a crea un curriculum vitae pentru persoanele fără experiență, de a realiza și a analiza un anunț de angajare, de a organiza un interviu pentru ocuparea unui loc de muncă.

S-a discutat despre meseriile viitorului, despre necesitatea de a pregăti tineri care se pot adapta rapid la schimbare. Prin clipul video "Above and Beyond" ni s-a atras atenția asupra celor 4 "C": Creativitatea, gândirea Critică, Comunicarea și Colaborarea, abilități indispensabile pentru o carieră de succes în secolul al XXI-lea. Inovația și creativitatea au la bază gândirea de tip "out of box", cea care de cele mai multe ori face diferența. Elevii de astăzi trebuie încurajați să iasă din șabloane, să își pună și să ne pună întrebări, să cerceteze, să învețe din greșeli, să se ridice ori de câte ori cad și să continue cu încredere în forțele proprii. Pe de altă parte, creativitatea și inovarea în actul didactic pot fi orientate spre progresul într-unul, mai multe sau în toate aspectele sistemului educațional: teorie și practică, curriculum, predare și învățare, tehnologie, instituții și administrație, cultură instituțională și formarea profesorilor.

Au fost de asemenea abordate problematici legate de: înțelegerea procesului și tendințelor în orientarea în carieră, îmbunătățirea abilităților practice relevante pentru locul de muncă și pentru dezvoltarea profesională, îmbunătățirea abilităților de organizare, management și leadership, creșterea angajamentului în lupta împotriva discriminării, intoleranței, xenofobiei și rasismului.

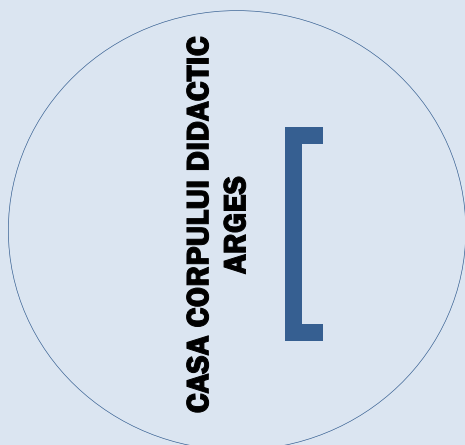
Am avut ocazia să cunoaștem și să interacționăm cu elemente ale culturii bulgare, prin: compararea planului de învățământ școlar din România și Bulgaria în ceea ce privește orientarea în carieră, prin ascultare, observare și relaționare cu oamenii din țara vecină precum și prin vizitarea împrejurimilor frumosului oraș Burgas. A fost interesant să aneizăm asemanările și deosebirile dintre istoria, cultura și perspectivele celor două popoare.

Totodată am avut ocazia de a ne îmbunătății abilitățile de vorbire în limba engleză.

Ca profesor diriginte, am convingerea că acest curs va avea un impact pozitiv asupra activității mele didactice și, implicit, asupra pregătirii elevilor mei pentru o carieră de succes.

Participarea mea la cursul “**Career planning strategies for students**” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

DEZVOLTAREA CARIEREI, O EXPERIENȚĂ MINUNATĂ ERASMUS ÎN BURGAS

*Teslios Laura Alina, profesor de limba franceză
Colegiul Național “Zinca Golescu”, Pitești*

În cadrul Proiectului 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Erasmus+, Domeniul-Educație Școlară, Acțiunea Cheie 1, pe care Colegiul Național « Zinca Golescu » îl are în derulare, am avut șansa ca alături de nouă colegi să particip în perioada 21-25 august 2023 la un curs de formare în Burgas, Bulgaria, cu titlul *Career planning strategies for students*, organizat de MOTIVATED LEARNING FOR EVERYONE.

A fost o experiență bogată în descoperiri în domeniul orientării în carieră a elevilor. În plus, am beneficiat de cadrul atractiv al orașului Burgas. Cursul a avut ca obiectiv prezentarea strategiilor de dezvoltare în carieră a elevilor. Informațiile teoretice au fost îmbinate cu multiple activități practice : efectuarea de teste de aptitudini, exerciții de ice- breaking, scrierea unui Curriculum Vitae, organizarea unui interviu de angajare, redactarea unui anunț de angajare.

Am beneficiat de activități atractive organizate, atât sub forma lucrului în echipă, cât și lucrul individual. Desfășurat în limba engleză, cursul ne-a oferit un set variat de teste de aplicat în clasă, care să îi ajute pe elevi să-și identifice aptitudinile. De exemplu, am descoperit că există teste care, pe lângă faptul că ne pot ajuta în identificarea aptitudinilor noastre, ne propun concret diferite profesii care ar fi potrivite personalității noastre.

Fiecare zi de curs a avut activități interesante, la care toți am participat cu mare interes și prin care am fost invitați să reflectăm la caracteristicile noilor generații de elevi, la nevoia de adaptabilitate a profesorilor, la aptitudinile ce trebuie dezvoltate în secolul al XXI-lea, precum: gândirea critică, comunicarea, colaborarea, creativitatea, utilizarea noilor tehnologii, dezvoltarea inteligenței emoționale. Profesorul poate avea un rol esențial în a-i învăța pe elevi să gândească și nu să memoreze, el este cel care realizează intersecția dintre trecut, prezent și viitor prin adaptabilitate. Acest tip de

formare mi-a dat ocazia să reflectez la modalități de a îmbunătăți activitățile didactice.

Prin participarea la acest curs am descoperit mai ales cât de interesante, atrăgătoare și utile pot fi testele de orientare în carieră. Ele sunt importante pentru autocunoaștere și pentru reflectarea la alegerile cele mai potrivite în carieră. Toate activitățile făcute au fost deosebit de atractive, au dus la dezvoltarea gândirii critice și, în același timp, toți participanții de la curs am fost încurajați să reflectăm la noi metode de lucru, la aplicabilitatea unor strategii didactice la clasă.

Astfel, simt că am materialele suport necesare pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine și să se poată orienta în alegerea meseriei cele mai potrivite pentru ei, în cadrul orelor de dirigenție. În plus, am beneficiat de metode de lucru atractive pe care le pot adapta în cadrul orelor de limba franceză, precum activitățile de ice-breaking sau metodele de lucru în echipă.

Consider că participarea la un astfel de curs are un impact deosebit în folosirea unor metode atractive de predare care să stimuleze dezvoltarea motivației interne a elevilor, astfel încurajez cât mai mulți colegi să acceseze astfel de oportunități, unice și extrem de valoroase în dezvoltarea personală și profesională.

Participarea la activitățile din cadrul proiectului cu numărul de finanțare: 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Programul Erasmus+, Domeniul - Educație școlară, Acțiunea Cheie 1 s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus+, KA1, Educație Școlară. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

“THE SCHOOL FOR THE SCHOOLS” –PROIECT ERASMUS+ PENTRU ȘCOALA POST-PANDEMIE LA COLEGIUL ECONOMIC “MARIA TEIULEANU”

*Prof. Iancu Lavinia-Gabriela
Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești*

Pandemia a impus numeroase ajustări și modificări ale sistemului educațional și, implicit, a generat nevoia de readaptare a cadrelor didactice la un mediu educațional definit de alte coordonate pedagogice. Dincolo de dificultățile generate la nivelul tuturor sistemelor, această perioadă critică a fost abordată ca o oportunitate de a îmbunătăți sistemul educațional. Prin urmare, începând cu data de 01.11.2022 instituția italiană Fo.Ri.Um. Societă cooperativa coordonează un consorțiu de 8 parteneri pentru implementarea unui nou proiect Erasmus+ adresat în principal cadrelor didactice și indirect, elevilor. **The School for the Schools: An Effective Leadership in Challenging Times**, acronim S4S, nr. ref. 2022-1-IT02-KA220_SCH-000089769, este un proiect Erasmus+ KA220 Parteneriat de cooperare pentru educație școlară.

Consortiul este format din: Istituto Tehnico Statale Carlo Cataneo (Italia), Universitatea din Pitești-Facultatea de Științe ale Educației, Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” (România), Stif Stiftelsen Kursverksamheten Vid U-Auninersitet (Suedia), ITC Innovation Training Center (Spania), Danmar Computers SP Zoo (Polonia), Model High School Of Mytilene of the University of the Aegean (Grecia) și 32 SU s izuchavane na chuzhdi ezici "Sv. Kliment Ohridski" (Bulgaria). Sub coordonarea Fo.Ri.Um. Societă cooperativa consorțiul si-a stabilit următoarele obiective: dotarea cadrelor didactice cu competențe de conducere pentru a asigura tranziția profesorilor și elevilor de la procesul educațional din timpul pandemiei la școala față în față adaptată noilor nevoi educaționale ale elevilor, instruirea profesorilor pentru a aplica leadership-ul educațional cu scopul de a rezolva fără teamă situațiile critice care pot apărea în timpul exercitării profesiei lor, creșterea participării active a cadrelor didactice în calitate de lideri în domeniile în care pot contribui la rezolvarea problemelor educaționale, consolidarea leadership-ului în școli pentru a îmbunătăți predarea și învățarea, pentru a elimina diferențele de gen și pentru a permite accesul egal la educație pentru toți cursanții vulnerabili, oferirea de mentorat pentru studenți, promovarea digitalizării educației ca soluție pentru flexibilizarea sistemului educațional.

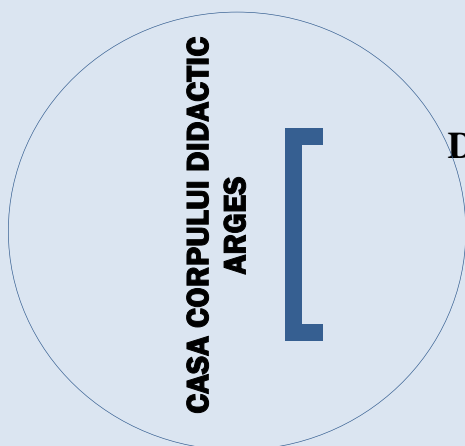
Grupurile țintă ale proiectului sunt reprezentate de profesori de liceu, în mod direct și indirect, elevi cu vârsta între 14-19 ani, profesori din învățământul primar și secundar, directori și personal al școlilor, profesori de școală VET și elevi cu puține oportunități.

La nivelul consorțiului se vor realiza până la finalizarea proiectului la 30.04.2025 următoarele produse finale: un curriculum de formare a profesorilor privind leadership-ului educațional, un curs pentru profesori, blended learning, de educație în leadership, un spațiu online pentru profesori pe aceeași temă și un catalog online de bune practici.

Până în prezent s-au desfășurat la nivelul parteneriatului două întâlniri online și o reuniune transnațională fizic, cea din urmă având loc la partenerul Istituto Tehnico Statale Carlo Cataneo din San Miniato, Italia în perioada 05-06.06.2023. În cadrul întâlnirii s-a discutat evoluția celor 4 produse care au început a fi dezvoltate, sarcinile care revin fiecărui partener, detalii legate de diseminare și s-a stabilit locația și perioada următoarei reuniuni transnaționale, Pitești, România, luna octombrie, 2023.

S4S este un proiect al cărui scop este ca școlile să reflecteze asupra propriei structuri și să sprijine profesorii în crearea unui sistem model pentru a crea medii de învățare eficiente, pregătite pentru neașteptat în cadrul comunității școlare, o metașcoală pentru un viitor mai bun.

DRAMATIZAREA, METODA INTERACTIVA IN DEZVOLTAREA COPIILOR CU C.E.S.

*Profesor învățământ preșcolar, Toma Elena-Claudia
Grădinița Specială Sfânta Elena, Pitești*

Una din metodele moderne interactive de formare a competențelor artistice la copiii cu C.E.S. din Grădinița Specială *Sfânta Elena*, Pitești este dramatizarea.

Se știe că lumea fantastică a poveștilor și fabulelor îi fascinează pe copii de la cea mai fragedă vârstă, fie că sunt citite de părinți sau bunici în tihna casei, fie că sunt citite de educatoare. Nu o dată îi surprindem în cadrul jocurilor alese că gesticulează sau vorbesc cu personaje imaginare sau că în cadrul jocurilor de rol adoptă ținute și

intră cu ușurință în pielea personajelor.

Dramatizarea la vârsta preșcolară urmărește dezvoltarea capacității de exprimare orală și de receptare a mesajului, exprimarea clară, corectă, expresivă, precum și dezvoltarea capacității de exprimare a unor sentimente prin mișcarea scenică, mimică sau gestică. Dramatizările exprimate în versuri sunt mai ușor de memorat de copii, dar și poveștile scurte, bine cunoscute de ei au succes. Primul pas în realizarea dramatizărilor îl reprezintă audierea poveștilor și vizionarea lor, această etapă implicând dezvoltarea atenției, cunoașterea în amănunt a poveștii, surprinderea exactă a momentelor acțiunii, desprinderea trăsăturilor de caracter a personajelor. Stabilirea și distribuția rolurilor este un moment cheie în care pot fi implicați și copiii, punându-se în valoare și dezvoltând în același timp capacitățile acestora de a fi selectivi, dramatizarea oferindu-le atât satisfacții imediate, cât și exemple pozitive de comportament.

Poveștile, povestirile, repovestirile, scenetele reprezintă pentru copiii cu C.E.S. o modalitate prin care se stimulează creativitatea, comunicarea, limbajul, dezvoltă aptitudini și nu în ultimul rând ajută la integrarea lor socială.

Poveștile după imagini sunt printre cele care le captează atenția și le dezvoltă imaginația. Prin ascultarea poveștilor, și mai ales prin reproducerea lor, copiii au prilejul să cunoască unele expresii ale limbii literare, îmbogățindu-și lexicul și căpătând posibilități de exprimare mai nuanțată și mai colorată. Valoarea estetică a povestirilor este cu atât mai mare cu cât reflectă și exprimă frumusețea morală a oamenilor, cu cât pune mai clar în fața copiilor un ideal concret și precis spre care ei să tindă. Povestirile influențează în mod indirect și estetica comportării copiilor, contribuie la lărgirea orizontului de cunoaștere prin multitudinea de aspecte din ambianța înconjurătoare la care face apel. În procesul ascultării unei povestiri este antrenată în mare măsură activitatea psihică a copilului. Copilul urmărește cu atenție datele povestirii, memorează, compară, analizează diferite situații, stabilește pe plan mintal unele relații fapte, însușiri ale

personajelor. Astfel, este antrenată și gândirea copilului, devenind capabil de a înțelege faptele, gândurile și sentimentele personajelor.

De asemenea, dramatizările sunt un mijloc prin care se stimulează creativitatea copiilor cu dizabilități. Scopul folosirii acestei metode constă în asigurarea unui bagaj de imagini intuitive, reprezentări care pot ajuta la anumite generalizări. Faptele, întâmplările alese în acest sens trebuie să fie edificatoare, cu profunde semnificații, iar limbajul expresiv să contribuie la trezirea de emoții, sentimente, să le dezvolte imaginația, creativitatea.

De exemplu, dramatizarea *Greierele și furnica* reprezintă o valorificare a cunoștințelor dobândite de preșcolari în urma derulării la clasă a unor proiecte tematice legate de anotimpul toamna. Sunt implicați șase copii costumați specific rolului pe care îl vor interpreta. Așezarea în scenă, evoluția personajelor, modul în care sunt interpretate rolurile, rămân la latitudinea coordonatorilor artistici, cunoscut fiind faptul că există multă imaginație, creativitate și sensibilitate în mintea și sufletul celor care au ales să-și desfășoare activitatea profesională cu copii de vârstă preșcolară, mai ales dacă aceștia sunt și cu cerințe educative speciale. Dramatizarea include și preocupări privind costumațiile micilor actori, confecționarea și amenajarea decorului.

Tema fabulei *Greierele și furnica* pusă în scenă de copiii de la Grădinița Specială este satirizarea defectelor de caracter sau frivolității oamenilor lipsiți de prevedere, care au înclinarea de a se lăsa în voia plăcerilor vieții, ignorând consecințele faptelor lor, necesitățile viitoare și chiar destinul lor personal, iar morala este nesocotința oamenilor care nu își planifică viața, ci o văd doar ca o distracție. Dacă unii – reprezentați de furnică - muncesc din greu pentru a-și asigura existența și a se pune la adăpost de eventuale evenimente nefaste, alții – întruchipați de greier - nu fac decât să huzurească, să trăiască de azi pe mâine fără a avea înțelepciunea de a pune ceva deoparte, cum se spune într-o expresie populară *a strânge bani albi pentru zile negre*.

Bibliografie:

- Bocoș, M., Catalano, H., *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, Presa Universitară Clujeană, 2006;
- Bratu, B., *Creativitatea copilului*, Editura Enciclopedică Română, București, 1969;
- ****Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani*, M.E.C.T.- U.M.P.I.P., 2008.

DRUMETIILE ÎN AER LIBER

*Prof. Catrina Mirela
Școla Gimnazială "Vintilă Brătianu", Ștefănești*

Activitățile turistice reprezintă una dintre formele de practicare a exercițiilor fizice.

Plimbările în aer liber, în mijlocul naturii asigură un variat conținut formativ, familiarizând elevii cu mediul înconjurător. Ele dau posibilitatea consolidării cunoștințelor căpătate în lecții și legarea lor de practică, aplicând în condiții concrete deprinderile motrice însușite în cadrul lecțiilor de educație fizică.

Acțiunile turistice oferă cadrul optim pentru dezvoltarea la copii a spiritului de apartenență la un grup, aptitudinile organizatorice, inițiativa, disciplina, perseverența, educând în același timp mândria față de bogățiile materiale și spirituale ale patriei noastre.

Băile naturale de aer și lumină contribuie la creșterea treptată a rezistenței organismului elevilor. Prin călire progresivă la condiții meteorologice variate, copiii ajung să tolereze frigul intens și căldura mare, fără dificultăți de adaptare și fără să se expună la tulburări și îmbolnăviri. Călirea cu ajutorul soarelui contribuie la sporirea globulelor roșii, la distrugerea bacteriilor, la formarea vitaminei D, întărește sistemul nervos.

Drumetețiile pot fi organizate cu întregul colectiv al clasei, cu grupuri mai mici sau grupuri de clase. În organizarea și realizarea drumetețiilor se va avea în vedere mărirea gradată a distanțelor de parcurs și a timpului afectat deplasării.

Pentru copiii din ciclul primar, distanțele medii și timpul afectat deplasării poate fi:

-pentru clasele I-II se pot parcurge 3-5 km în mers pe jos pe durata unei jumătăți de zi, cu scopul de a cunoaște localitatea și împrejurimile acesteia;

-pentru clasele III-IV lungimea unui traseu nu trebuie să depășească 5-7 km pe durata unei zile.

Excursiile sunt activități turistice ce se pot organiza într-o zi la sfârșit de săptămână sau pot fi incluse în cadrul unor tabere de 5-7 zile în perioada vacanțelor școlare, deplasarea pe jos alternând cu deplasarea cu mijloace de transport în comun.

Plimbările și excursiile pot îmbina scopul recreativ-distractiv, prin activități motrice de relaxare cu cel instructiv-educativ, prin activități de cunoaștere a mediului înconjurător, cunoașterea florei și faunei din zona vizitată, a istoriei locale, a arhitecturii specifice.

Inițiatorul și organizatorul drumeteției informează elevii implicați și părinții acestora cu câteva zile înaintea deplasării asupra următoarelor aspecte:

- scopul și obiectivele ce vor fi vizitate;
- data și durata acțiunii: ora plecării și ora sosirii;
- itinerariul ce va fi parcurs, locurile de popas, conținutul și durata activităților;
- măsuri pentru asigurarea transportului și cazării;
- alimentele ce vor fi servite;
- îmbrăcămintea și încălțăminte recomandate;
- condiții de participare din punct de vedere comportamental. În acest sens se va semna un proces verbal înaintea deplasării prin care elevii își asumă respectarea regulilor stabilite de organizator;
- probleme de sănătate. Părintele este obligat să informeze organizatorul dacă urmează un anumit tratament copilul său, dacă are alergii la anumite alimente sau un regim alimentar impus;
- problemele financiare, costul deplasării.

Înainte deplasării se va face prezența colectivului, se va verifica echipamentul și se va prezenta primul obiectiv vizitat.

În timpul plimbărilor, copiii se vor deplasa în coloană, nu vor părăsi grupul fără să anunțe conducătorul, se vor asigura în momentul traversărilor, vor anunța orice problemă apărută. În fruntea coloanei merge conducătorul, iar în urmă un elev mai mare sau alt cadru didactic. În prima parte a formației se vor așeza fetele, elevii mai puțin dotați fizic sau cei cu talie mai mică.

Ritmul de mers trebuie să fie constant, iar după fiecare jumătate de oră de mers se face o pauză de 5-10 minute. Pentru ca drumeția să fie mai plăcută, pe timpul deplasării copiii pot cânta, iniția jocuri de cuvinte cum ar fi "Fazan", "Telefonul fără fir", "Mima".

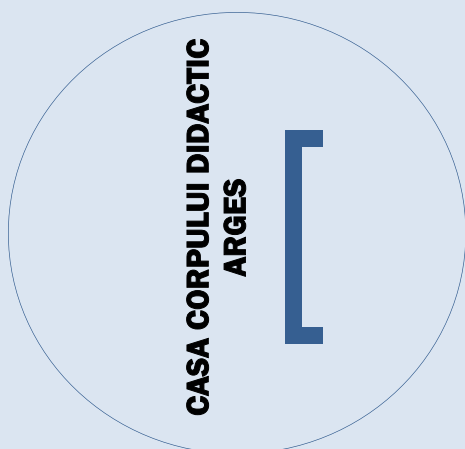
În cazul drumețiilor în scop recreativ, mersul poate fi combinat cu jocuri motrice și exerciții fizice

practicate într-o zonă liniștită în mijlocul naturii. Acestea produc bucurie copiilor din ciclul primar ajutându-i să socializeze mai bine, să colaboreze pentru realizarea scopului comun. În cazul drumeției în scop instructiv-educativ, mersul poate fi combinat cu desene și picturi ale florei și faunei zonei, cu informări despre istoricul obiectivului vizitat.

Este foarte important ca în timpul drumețiilor să se asigure o disciplină fermă, fiecare participant fiind obligat să respecte programul și indicațiile primite de la conducătorul activității.

De asemenea, copiilor li se va atrage atenția și vor fi monitorizați să păstreze mediul înconjurător curat. Se pot iniția chiar drumeții în scopul ecologizării anumitor zone.

Drumețiile în aer liber trebuie organizate în așa fel încât să producă plăcere copiilor și să contribuie la dezvoltarea lor armonioasă din punct de vedere fizic, psiho-social și intelectual.

MINTE SANATOASA IN CORP SANATOS!

*Profesor Dumitru Ionela Corina
Colegiul Economic "Maria Teiuleanu"-Pitești*

Ce este alimentația sănătoasă?

O alimentație sănătoasă presupune consumul echilibrat de alimente sănătoase și diversificate, ce oferă organismului nostru substanțele nutritive necesare. Mai mult, adoptarea unei alimentații sănătoase înseamnă **dezvoltarea unor obiceiuri alimentare echilibrate** și ajustate nevoilor organismului nostru. Prin urmare, alegerea unei diete sănătoase și menținerea acesteia sunt esențiale pentru un stil de viață sănătos și o sănătate mintală pozitivă.

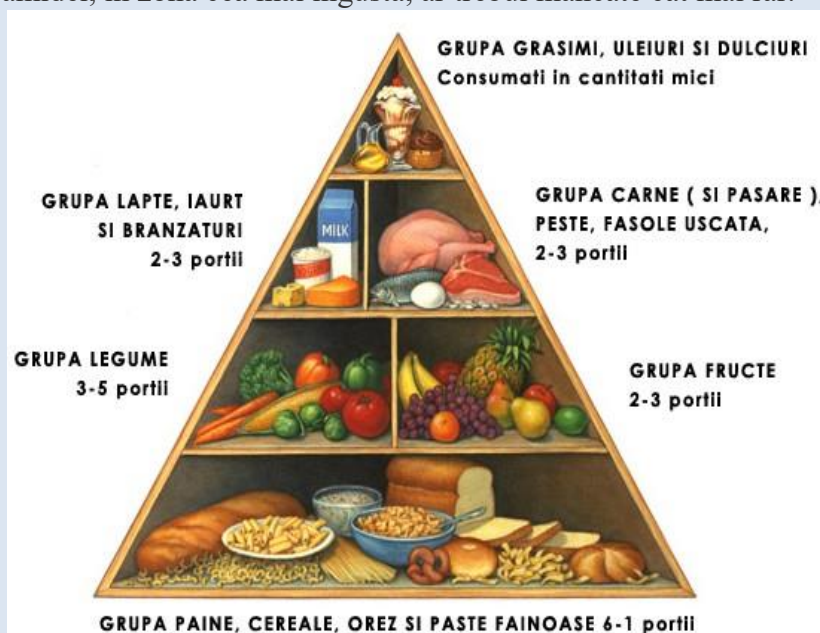
Importanța diferitelor grupe de alimente.

O dietă echilibrată înseamnă consumul balansat al diverselor grupe de alimente. Printre grupele alimentare se numără fructele și legumele, carbohidrații, proteinele și lactatele. Este important să consumăm diverse grupe de alimente de-a lungul zilei, deoarece astfel organismul nostru va primi substanțe nutritive diferite, esențiale pentru o dezvoltare

Piramida alimentelor sănătoase

Piramida alimentelor este o reprezentare vizuală a unei diete sănătoase și echilibrate. Aceasta arată cantitățile fiecărei grupe de alimente într-o ordine descrescătoare, conform importanței acestora pentru sănătatea noastră. Astfel, alimentele care stau la baza piramidei sunt considerate a fi cele mai importante pentru un mod de viață sănătos. Iar alimentele care se află în topul piramidei, în zona cea mai îngustă, ar trebui mâncate cât mai rar.

- La baza piramidei se află fructele și legumele, care ar trebui să se găsească din abundență în dieta noastră.
- Următoarea treaptă se referă la alimente care conțin carbohidrați.
- Al treilea palier este alcătuit din produse lactate.
- Treapta următoare constă în proteine. Din această grupă este recomandabil să consumăm mai mult pește și să reducem consumul de carne roșie procesată
- În vârful piramidei se află grăsimile, care ar trebui să fie consumate cu măsură sau aproape deloc
- **Lichidele**

În prezent, piramida alimentației sănătoase are la bază lichidele pentru hidratare, dintre care cea mai importantă este apa. Și asta pe bună dreptate, pentru că organismul uman este format în medie, în proporție de 70%, din apă. Cantitatea zilnică de lichide necesară unui adult este de minimum 1,5 litri

Alimentația sănătoasă ajută și la prevenirea unor boli cronice.

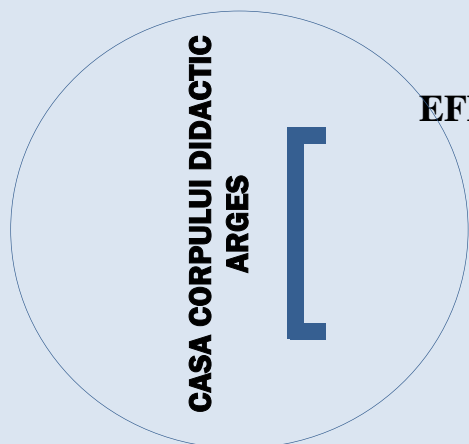
O dietă dezechilibrată, prea bogată în grăsimi, mai ales saturate, zahăr și sare, poate avea drept consecințe numeroase boli, precum obezitatea, care poate duce, la rândul ei, la maladii cronice diverse, de la diabet la cele cardiovasculare și cancer. De exemplu, excesul de sare este unul dintre factorii de risc pentru hipertensiunea arterială, cauza principală a bolilor cardiace și a accidentelor vasculare cerebrale.

O alimentație dezechilibrată poate cauza apariția mai multor tipuri de cancer, de la cele digestive la cele colorectale și cervicale. Deficitul de anumite vitamine și minerale din organism poate sta, de asemenea, la baza a numeroase boli, de la osteoporoză la maladii dentare și boli ale pielii.

„Alimentația este cel mai important factor de mediu care influențează organismul „

Bibliografie:

1. <https://www.scribd.com/document/355619977/piramida-alimentara>
2. <https://good-routine.com/blogs/the-good-place/alimentatia-sanatoasa-principii-beneficii-si-sfaturi-practice>
3. <https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/alimentatia-sanatoasa>

EFECTELE LECTURII ASUPRA DEZVOLTĂRII COPILULUI

Prof. învă. primar Gabriela Petrache

Numeroase cercetări efectuate au descoperit beneficiile profunde ale lecturii pentru dezvoltarea unui copil. Un studiu detaliază efectele lecturii asupra abilităților de alfabetizare ulterioare, facilitând interacțiunea socială între adulți și copii și încurajând copiii să se angajeze cu lumea din jurul lor.

De asemenea, se precizează cum că cititul poate fi o „sursă stabilă de informații” de-a lungul vieții unui copil. Această stabilitate le permite să acceseze textul în mod constant și poate fi deosebit de benefică pentru copiii care cresc în circumstanțe provocatoare.

Există multe alte avantaje pe care cititul le poate avea asupra dezvoltării unui copil, inclusiv:

1. Dezvoltare cognitivă

Dezvoltarea cognitivă se referă la modul în care percepem și gândim despre lumea noastră cu referire la inteligența, raționamentul, dezvoltarea limbajului și procesarea informațiilor. Citind copiilor, le oferim o înțelegere profundă despre lumea lor și le umplem creierul cu cunoștințe de fond. Ei folosesc apoi aceste cunoștințe de fond dobândite pentru a da sensul a ceea ce văd, aud și citesc, ceea ce ajută la dezvoltarea lor cognitivă.

2. Dezvoltarea empatiei

Când citim o carte, ne punem în povestea din fața noastră. Acest lucru ne permite să dezvoltăm empatia putem identifica cu modul în care se simt.

Copiii pot folosi, apoi această înțelegere pentru a empatiza în lumea reală cu alți oameni.

În plus, copiii vor dobândi o mai bună înțelegere a emoțiilor, ceea ce îi poate ajuta să înțeleagă propriile emoții și pe cele ale celorlalți.

Acest lucru ajută dramatic la dezvoltarea lor socială.

3. Obținerea unei înțelegeri mai profunde

O carte ne poate duce oriunde: într-un alt oraș, într-o altă țară sau chiar într-o lume alternativă. Citind o carte, un copil află despre oameni, locuri și evenimente pe care nu le-ar putea învăța altfel. Acest lucru oferă copiilor o înțelegere mai profundă a lumii din jurul lor și a culturilor care sunt diferite de ale lor.

Construirea de relații mai puternice. Dacă un părinte citește cu un copil în mod regulat, atunci va dezvolta, fără îndoială, o relație mai puternică cu ei. Lectura oferă părinților oportunitatea de a avea un eveniment obișnuit și împărtășit, pe care atât părintele, cât și copilul îl pot aștepta. În plus, le oferă copiilor sentimente de atenție, dragoste și reasigurare, care sunt esențiale pentru educarea și bunăstarea.

Care este importanța poveștilor în educația copilului?

Cititul cu copiii poate ajuta la crearea unei iubiri a lecturii pe viață. Studiile multiple au găsit o corelație între lectură pentru plăcere și realizări academice superioare la fiecare subiect, nu doar limba română.

Avantajele lecturii cu copiii pe educația lor sunt largi: Abilități literare îmbunătățite

Citind cu voce tare cu copiii mici, chiar dacă nu pot înțelege pe deplin ceea ce spui, le oferă abilitățile de care au nevoie atunci când încep să citească singuri. Le arată copiilor că citirea este ceva realizat prin concentrarea de la stânga la dreapta și că întoarcerea paginilor este esențială pentru continuare. Citirea copiilor chiar și în primele luni ale vieții poate ajuta la dobândirea limbajului și stimularea părții creierului care procesează limbajul.

Vocabular mai extins

Auzirea cuvintelor rostite cu voce tare poate expune copiii la o gamă de vocabular nou și fraze pe care poate nu le-au auzit altfel. Citind zilnic un copil, vor învăța cuvinte noi în fiecare zi.

Concentrație mai mare. O citire regulată și consecventă poate ajuta la îmbunătățirea abilităților de concentrare a copilului. În plus, acesta va ajuta un copil să învețe să stea liniștit și să asculte pentru perioade lungi de timp, ceea ce îi va ajuta în școlarizarea lor.

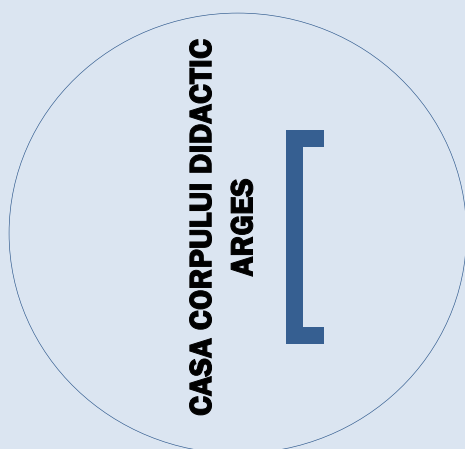
Niveluri mai mari de creativitate și imaginație

Citirea unei cărți se bazează pe noi folosindu-ne imaginația pentru a ilustra personaje, pentru a vizualiza setările și mediul lor și pentru a ghici ce urmează. Trebuie să ne folosim imaginația pentru a învăța despre alți oameni, locuri, evenimente și vremuri. La rândul său, această imaginație dezvoltată duce la o mai mare creativitate, deoarece copiii folosesc ideile din capul lor pentru a-și informa munca. În sfârșit, cu cât este mai citit un copil și cu cât se citește mai mult, cu atât va deveni mai bine. Practica face cu adevărat perfectă și, cu cât este mai citit un copil, cu atât va fi mai bună realizarea lor academică generală și abilitățile sociale, precum empatia.

Cele mai importante 10 avantaje ale lecturii pentru copii:

Pe baza celor discutate mai sus, iată care sunt primele 10 beneficii ale lecturii pentru copii:

- 1) Vocabularul lor este mai mare și mai extins.
- 2) Ei au performanțe școlare mai bune.
- 3) Imaginație dezvoltată;
- 4) Abilitățile lor de creativitate se dezvoltă.
- 5) Ei dezvoltă empatie.
- 6) Câștigă o înțelegere mai profundă a lumii lor.
- 7) Nivelurile lor de concentrare se îmbunătățesc.
- 8) Legătura dintre părinți și copii se îmbunătățește.
- 9) Dezvoltarea lor cognitivă este susținută.

EVALUAREA ȘCOLARĂ

Prof. Ianin Mădălina
Colegiul Tehnic „Emanuil Ungureanu”, Timișoara

Evaluarea școlară este un factor important în predare deoarece cuantifică rezultatele învățării dar are și un rol de măsurare a acestor rezultate. Astfel profesorul sau învățătorul își dă seama ce noțiuni nu au fost bine înțelese și pe ce trebuie să mai insiste.

Evaluarea este o acțiune de cunoaștere specifică a unor fenomene sub raportul însușirilor acestora, a stării și a funcționalității unui sistem, a rezultatelor unei activități. De aceea obiectul ei poate fi un fenomen, o persoană (elev, profesor), o activitate sau rezultatele acesteia, o instituție, sistemul școlar în ansamblu, etc. Evaluarea rezultatelor muncii școlare evidențiază valoarea, nivelul, performanțele și eficiența eforturilor depuse de toți factorii educaționali și randamentul muncii în învățare.

Există mai multe caracteristici ale evaluării pe care doresc să le enumăr în cele ce urmează :

1. Evaluarea școlară nu e decât un mijloc în slujba progresului elevului, nu un scop în sine.
2. Evaluarea trebuie să aprecieze drumul parcurs de elev , dacă a făcut progrese sau nu.
3. Evaluarea trebuie să stimuleze activitatea elevului și să faciliteze progresul sau.
4. Pentru a fi corect, profesorul trebuie să fie neutru și obiectiv. A evalua rezultatele elevilor, înseamnă a determina măsura

în care obiectivele programei de instruire au fost atinse, precum și eficiența metodei de predare – învățare folosite.

Sistemul de evaluare din învățământ vizează : evaluarea obiectivelor curriculare și a strategiilor educaționale utilizate, evaluarea activității de predare- învățare, a strategiilor didactice și a metodelor de învățământ, evaluarea nivelului structurilor psihice ale elevilor (cognitive, operaționale, psihomotrice, atitudinal-valorice), evaluarea performanțelor profesionale, evaluarea întregului sistem de învățământ, informarea elevilor, a părinților și a societății cu privire la rezultatele obținute și asupra cauzelor nerealizării obiectivelor curriculare propuse, diversificarea metodelor și a tehnicilor de evaluare, prin utilizarea unor procedee alternative. A stabili o strategie de evaluare în învățământ înseamnă a fixa când evaluezi, prin ce metode și mijloace iar verificarea trebuie să fie continuă și sistematică pentru a stabili calitatea și volumul cunoștințelor dobândite de elevi.

O evaluare corectă trebuie să urmeze anumite etape:

- a. ce urmează să fie evaluat/ obiectul evaluării;
- b. natura și obiectul deciziei avute în vedere;
- c. tipul de date ce trebuie verificate;
- d. gestiunea informațiilor obținute.

Un rol important în proiectarea acțiunilor evaluative îl are complementaritatea metodelor și

a tehnicilor folosite. Se folosesc următoarele strategii de evaluare : evaluarea normativă, criterială, detaliată, exploratorie, diagnostică.

Rolul și scopul evaluării

Evaluarea are rolul de a măsura și a aprecia, în funcție de obiective, eficiența procesului de predare- învățare, raportată la îndeplinirea funcțiilor ei, la cerințele economice și culturale ale societății contemporane. Scopul major al evaluării este de a oferi datele necesare care să permită luarea celor mai bune decizii educaționale. Rolul evaluatorului este de a preciza : ce se dorește, natura deciziilor care urmează a fi adoptate, tipurile de informații ce trebuie furnizate , utilizarea unor proceduri în concordanță cu scopurile vizate.

Un alt scop al evaluării este de a fundamenta deciziile , a conștientiza problemele și a influența evoluția sistemului evaluat.

Funcțiile sociale ale evaluării sunt:

- diagnostică/ ameliorativă (depistarea lacunelor, greșelilor elevilor și înlăturarea acestora prin teste de cunoștințe de tip diagnostic);
- prognostică (evidențarea performanțelor viitoare ale elevilor prin teste de aptitudini, teste pedagogice ce verifică calitatea învățării), orientarea școlară;
- de selecție (clasifică și ierarhizează elevii prin teste standardizate de tip normativ);
- motivațională (stimulează învățarea);
- constatativă;
- certificativă.

Din punctul de vedere al momentului evaluării avem alte tipuri de evaluare :

- **Evaluare inițială, predictivă** care are loc la începutul unui program de instruire. Are funcție diagnostică, scopul ei fiind cunoașterea stadiului inițial de la care se pleacă în abordarea secvențelor de instruire, dar și o funcție prognostică, prin proiectarea eficientă, realistă, a conținuturilor noi materii.

- **Evaluarea normativă** arată nivelul candidaților față de o anumită normă sau o medie a rezultatelor obținute de toți candidații.

- **Evaluarea criterială** măsoară dacă un candidat deține o serie de abilități, structurate într-o listă de competențe.

- **Evaluarea continuă** are loc pe întreg anul școlar. În evaluarea continuă toate exercițiile sunt evaluate, fie de către profesor , fie prin autocorecție (individuală sau colectivă) iar procesul de evaluare profită de diversitatea surselor primare (intervenții orale, interacțiuni la interfața unui dispozitiv tehnologic, interogare sau problematizare). În acest fel profesorul obține o evaluare mai exactă și mai corectă a fiecărui elev deoarece se bazează pe o multitudine de date.

Activitatea de evaluare este o activitate creativă. Ea conține întreaga expresivitate a profesorului și a stilului său de predare. Prin evaluarea continuă profesorul aduce în prim plan originalitatea personală în vederea eficientizării reușitei elevului, cu atât mai mult cu cât el trebuie să identifice în acest tip de evaluare cât mai multe aspecte ale învățării însușite de elev, pe care să le aplice imediat în activitatea didactică.

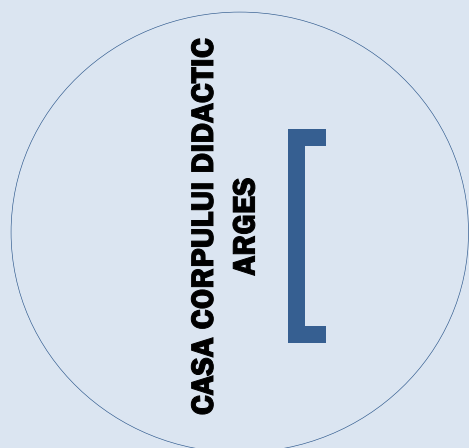
În evaluarea continuă un rol important îi revine profesorului, acela de a apropia elevul de conținuturile învățării. În acest tip de acțiune evaluat- evaluator există anumite limite, profesorul fiind autoritatea de la clasă , care poate sau nu să fie caracterizat de obiectivitate, subiectivitate, stil propriu de evaluare, model comportamental sau echilibru între cerințele evaluării și instruirea efectuată. Cei doi – profesor și elev – se găsesc în cadrul dialogului de evaluare continuă într-o continuă manifestare de expresivitate, care le influențează personalitățile.

În concluzie, creativitatea profesorului în procesul de evaluare continuă este determinantă

pentru influențarea pozitivă a elevilor. În raport cu această expresivitate elevii aplică imediat modelul comportamental favorabil în timpul evaluării. Multe dintre expresiile, gesturile personale ale profesorilor împiedică profesorul să influențeze activ elevii, misiunea ce-i revine în consecință profesorului fiind de a elimina orice neajuns ce poate întrerupe eficiența comunicării în evaluare iar acest lucru se întâmplă pentru

Bibliografie:

1. Opris, Monica, *Evaluarea școlară între tradițional și modern*, Editura Elicon, București, 2017
2. Cucos, Constantin, *Pedagogie școlară*, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. Cotovan, Adriana, *Evaluarea școlară- o perspectiva teoretică*, Editura Arabela, Comuna Mosoaia, 2021.

STEAM ALERT

*Profesor Aida-Mihaela Grecu
Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești*

The Erasmus + Program, Key Action 1, School Education, number 2021-1-RO01-KA121-SCH-000019456, run by "Zinca Golescu" National College, Pitesti between 01.09.2021 - 31.08.2023, gave me the chance to access various training activities, but also support actions, such as the preparatory visit held on February 16th and 17th 2023 in PPMG "Akad. Ivan Tsenov" in Vratsa, Bulgaria, which is our friendly partner with international perspectives.

Due to the efficient collaboration with my colleague, Kalina Nikolova, teacher coordinator of the Erasmus+ projects from the Bulgarian partner high school and the kindness of the headmistress Tatyana Vasileva, I participated in a preparatory visit for two days to jointly organize a group mobility with high school students, which aims to develop the STEAM skills of the target group.

Together with Kalina, Pepa and Ani, who are members of the Erasmus+ project implementation team in the Bulgarian school, we devised a work plan for a five-day student exchange, whose main beneficiaries are 10 high school students from the "Zinca Golescu" National College, Pitesti accompanied by 3 teachers and 15 students from PPMG "Akad. Ivan Tsenov", Vratsa, guided by the 3 colleagues. After the meeting with the school management, the tour of the high school with mathematics and science profile, recognized for the special achievements of its students in

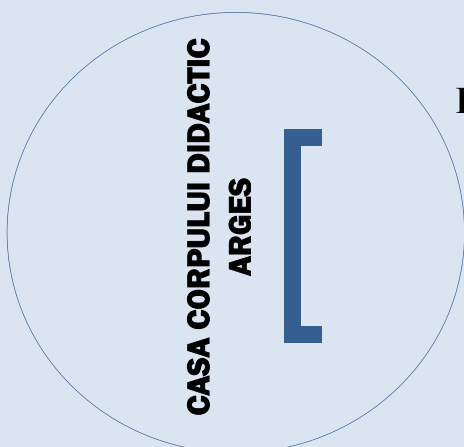
various competitions, the exchange of impressions about various projects implemented on the institutional level, the review of their results and especially the positive impact on the desire of self-knowledge and personal development of the students, we started a brainstorming session to reveal the most exciting STEAM activities for teenagers.

The schedule for group student mobility focuses on activities regarding science, discovery learning, critical, analytical and synthetic thinking, project-based learning, but also the development of communication skills in English - the communication channel during the mobility, of cooperation, negotiation, leadership and adaptability to a new educational and cultural context. We were convinced that we would arouse the curiosity of students and facilitate cooperation, the exchange of good practices and friendship between young people from Romania and Bulgaria with ice breaker games, Science Festival, interactive activities in optics and 3D printing workshops, water and soil experiments, Astro Party with NASA resources and canvas painting workshops with phosphorescent crayons, but also the fair of traditional products "Taste my country", the cultural visits in Vratsa.

Although short, the preparatory visit proved to be extremely useful for strengthening the relations between the two partner schools without a previous history of collaboration, of mutual knowledge and professional development - indeed, another proof that the support actions financed by the European Commission come to support the development of international interschool partnership networks.

We spent two days full of constructive emotions and tangible plans, the result of which will take shape between 01st and 05th June 2023, when students with common interests from Romania and Bulgaria will enter the world of STEAM at PPMG "Akad. Ivan Tsenov" in Vratsa, Bulgaria.

My participation in the preparatory visit organized at PPMG "Akad. Ivan Tsenov" in Vratsa, Bulgaria was made with the financial support of the European Commission within the Erasmus + Program. The information presented is the sole responsibility of the author of the article, and the European Commission and the National Agency in the Field of Education and Professional Training are not responsible for the way in which the content of this information is used.

IMPORTANȚA METODELOR ACTIVE DE GRUP ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ

*prof. înv. primar Vlăsceanu Lorena Erika
Școala.Gimnazială „S.V. Cantacuzino”, Călimănești*

Metodele interactive de grup sunt importante în actul didactic și implică din partea învățătorului o atenție deosebită. Acesta trebuie să-și adapteze stilul în funcție de fiecare copil în parte. Atunci când situațiile de învățare sunt rezolvate prin metode interactive, li se dezvoltă copiilor gândirea democratică, critică. Învățarea eficientă presupune la final preluarea de către elevi a controlului asupra propriei învățări; elevul trebuie să devină decidentul formării și transformării sale. În instruirea interactivă și în învățământ, spiritul critic sau gândirea critică reprezintă o deprindere importantă, datorită faptului că elevul e pregătit pentru a înțelege noul și pentru a interacționa activ cu mediul în care trăiește, cu mediul socio-profesional și cultural. Nu este cu puțin mai adevărat că cel ce învață trebuie să fie capabil să își clădească propria cunoaștere prin intermediul înțelegerii sale și nimeni altcineva nu poate să facă acest lucru pentru el. Când copilul învață cu adevărat spunem că este capabil să transfere achizițiile în noi contexte.

Metodele interactive pot fi caracterizate prin:

- Comunicare multidirecțională
- Centrare pe elev;
- Accent pe formare de aptitudini, deprinderi și dezvoltarea gândirii;
- Evaluare formativă;
- Relație foarte bună cadru didactic/elev.

În cazul învățării interactive, elevii trebuie să:

- învețe cum să învețe;
- se exprime liber;
- experimenteze lucruri noi;
- lucreze în echipa.

Aplicarea de noi metode solicită timp pe de-o parte, iar pe de altă parte implică responsabilitate didactică. Fiecare metodă presupune sarcini de învățare diferite, fiind explorate o serie întreagă de capacități ale elevului. Elevilor trebuie să li se comunice de la început timpul alocat sarcinii de lucru, să fie descrisă în amănunt, să aibă legătură cu viața reală, astfel încât copilul să se poată raporta ușor la această, să le ofere posibilitatea elevilor să se autoevalueze, să comunice cu ceilalți colegi. Dacă aceste lucruri sunt clar stabilite, rezolvarea va fi rapidă, va implica întreg grupul. Dintre avantajele metodelor interactive de grup se pot menționa:

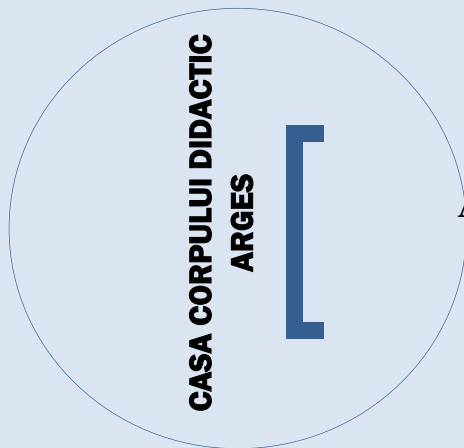
- dezvoltarea capacităților elevilor de a lucra împreună, fapt care reprezintă o componentă importantă pentru viață;
- dezvoltarea inteligențelor multiple, inteligenței logice-matematice (capacitatea de a analiza logic problemele), inteligenței spațiale (capacitatea de a crea reprezentări, care nu sunt doar vizuale), inteligenței interpersonale (capacitatea de a-i înțelege pe ceilalți, care le sunt intențiile), inteligenței naturaliste (care-l face pe om să

recunoască, să clasifice și să se inspire din mediul înconjurător);

- timpul în care sunt soluționate problemele este mai scurt în cazul lucrului în grup;
- dezvoltarea capacităților și deprinderilor sociale ale elevilor;
- reducerea la minim sau eliminarea totală a fenomenului de blocaj emoțional al elevilor;
- sporirea sentimentului de încredere, de siguranță și de apartenență la un grup, fapt care duce la minimalizarea eșecului;
- stimularea gândirii divergente și laterale, a spiritului critic.

Bibliografie:

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup- ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Clinciu, A. - *Metodologia cercetării in psihopedagogie*, Editura. Univ. Transilvania din Brașov, Brașov, 2002;
3. Cerghit, I., *Metode de învățare*, E.D.P., București, București, 1997;
4. Cucuș, C., (2002), *Pedagogie*, Ed. a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2002;

**IN MEMORIAM, PROF. UNIV. DR.
ACADEMICIAN CONSTANTIN BALACEANU-
STOLNICI (06.07.1923-20.08.2023)**

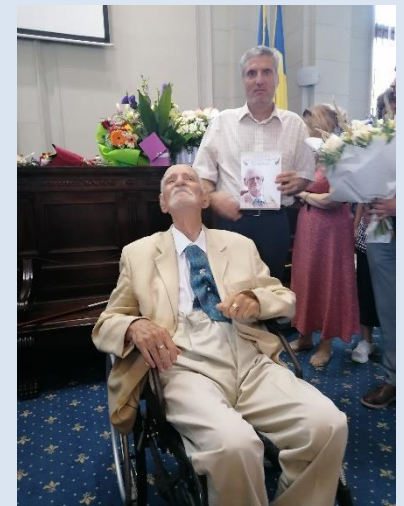
Prof. Florin-Gabriel RĂȚOI

În dimineața zilei de Duminică, 20.08.2023, a plecat spre veșnicie și domnul prof.univ.dr. academician Constantin Bălăceanu-Stolnici, un ilustru fiu al comunei Stolnici a județului Argeș, de a cărei origine și-a legat numele.

Se cuvine cu acest prilej de a evoca personalitatea deosebită a acestui mare om de știință și de cultură argeșean.

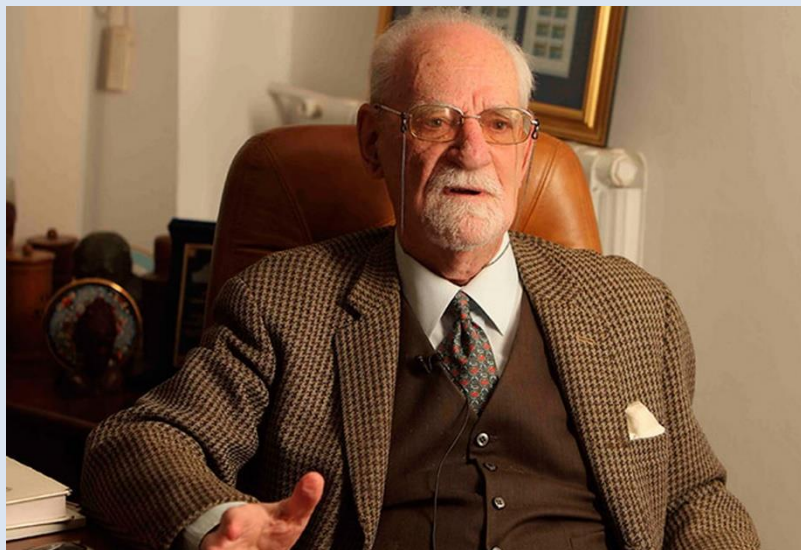
S-a născut în data de 06.07.1923, în casa bunicii sale paterne, Elena Bălăceanu, fostă Cantacuzino, construită la sfârșitul secolului al XIX-lea, unde a și decedat, de pe strada Gina Patrichi nr.4, fostă Orlando,

Pedagogia modernă nu caută să impună nici un fel de rețetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutină excesivă, indiferența etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecționarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond creația, în materie de metodologie, înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare.

sector 1, municipiul București, ca fiu al lui Grigore Bălăceanu (1876-1967), din vechea familie a boierilor de țară Bălăceanu, cu rădăcini care coboară până în secolul al XIII-lea, de la Stolnici și al Ștefaniei Riegler (1893-1980), din orașul Roman, județul Neamț, care provenea dintr-o familie de vază a orașului, fiind primul dintre cei doi copii ai acesteia, având o soră Elena-Maria (1924-2001).

Primii 8 ani de viață i-a trăit la București, capitala României Mari, după care următorii 10 ani,

între 1931-1941, la moșia tatălui său de la Stolnici, într-o lume tradițională a satului românesc interbelic.

Demn de remarcat, este faptul că membrii familiei boierilor Bălăceanu, au fost promotorii modernizării și îmbunătățirii vieții locuitorilor fiind ctitorii conacului, bisericii, școlii, primăriei, morii și căi ferate Pitești-Slatina, care trece și prin Stolnici.

Apoi a urmat cursurile Liceului de băieți *Ion C. Brătianu* din orașul Pitești, fondat în anul 1866, actualmente

Colegiu Național, pe care le-a absolvit în anul 1941, când își trece cu brio Bacalaureatul.

În același an prin concurs, a fost admis la Facultatea de Medicină a Universității din București pe care o finalizează în anul 1947.

În anul 1948 a obținut titlul de Doctor în Medicină și Chirurgie, cu teza *Considerații asupra complexului cerebelo-dento-olivar*, realizată sub coordonarea profesorului Ion T. Niculescu.

Tot în același an s-a căsătorit cu Mariana Cimpoaia (1923-1972), o colegă de breaslă și în anul 1962 s-a recăsătorit cu Elisabeta-Maria Moscu (1921-2016), fiica renumitului istoric Emanuil Hagi Moscu.

În anul 1967 a fost confirmat Doctor în Științe Medicale de către IMF-București și Ministerul Învățământului.

A urcat în mod strălucit toate treptele carierei medicale.

Astfel prin concurs, între anii 1943-1946 a fost medic extern și între anii 1947-1949 medic intern al spitalelor din București, calitate din care a salvat de la moarte, mulți soldați răniți pe fronturile de luptă, din timpul celui de Al Doilea Război Mondial, la care România a participat între anii 1941-1945.

A fost medic specialist neurolog la Spitalul Colentina (1952-1957) și la Spitalul *Dr. Ion Cantacuzino* (1957-1965), medic primar neurolog prin concurs la Spitalul *Gheorghe Marinescu* din București (1965-1970), șef al Serviciului Metodologic de Neurologie și Neurochirurgie (1965-1970), medic primar geriatru și șef de secție la Institutul Național de Gerontologie și Geriatrie (1974-1993) și director general al institutului (1991-1993), fiind un colaborator apropiat al Anei Aslan (1897-1988), fondatoarea acestuia.

A practicat cu pasiune și devotament profesia de medic, nenumărați pacienți de-a lungul întregii sale cariere, datorându-i salvarea vieților și refacerea sănătății.

La fel a parcurs și deopotrivă treptele carierei universitare.

Astfel între anii 1944-1949 a fost preparator și asistent la catedra de anatomie (prof. Grigore T. Popa și apoi prof. Emil Repciuc), apoi între anii 1949-1952 asistent la catedra de neurologie (prof. Nicolae Ionescu-Sisești).

În anul 1952, este exclus de la catedră și din Institutul Medico-Farmaceutic, pe motive politice, datorită originii sociale nesănătoase de către regimului politic comunist.

În anul universitar 1971-1972, a fost profesor suplinitor la catedra de Cibernetică generală a Facultății de Filosofie a Universității din București, a cărei fondator a fost și pionier în domeniul neurociberneticii.

A fost apoi prof. univ. dr., membru fondator și președinte de Onoare al senatului Universității Ecologice din București, în cadrul căreia a predat până la vârsta de 99 de ani 3 cursuri: genetică, antropologie și anatomia sistemului nervos, chiar și online în perioada pandemiei de coronavirus, între anii 2020-2022, profesor de Neuropsihologie și Anatomie a Sistemului Nervos, profesor de Istoria Culturii și Științei.

A fost profesor asociat al Universităților din Anglia, Franța, Spania și Brazilia.

Pentru recunoașterea meritelor sale în dezvoltarea medicinei la data 10.11.1992 a fost ales membru de onoare al Academiei Române, activând în cadrul secției de științe medicale, apoi membru al Academiei Oamenilor de Științe Medicale din România, membru al Societății de neurologie și neurochirurgie, al Comisiei de cibernetică medicală, al Grupului român de lingvistică aplicată, director de onoare al Institutului de Antropologie *Francisc I. Rainer* al Academiei Române, președinte de Onoare al Societății Academice de Antropologie, președinte al Societății de Geriatrie și rector de onoare al Universității *Andrei Șaguna* din Constanța etc.

A îndeplinit de asemenea și multe funcții: președinte al Societății *Ateneul Român*, efor testamentar și epitrop al Așezămintelor Brâncovenești (Biserica Domnița Bălașa), membru al Adunării Naționale și al Consiliului Național al Bisericii Ortodoxe Române, cu rol și drept de vot în alegerea Patriarhului țării, membru de onoare al Fundației Europene *Nicolae Titulescu*, președinte de onoare al familiarilor Ordinului de Malta din România, președinte al Centrului Internațional Antidrog CIADO România, lider al Grupului de Reformă Morală din PNL etc.

De-a lungul prodigioasei sale cariere medicale și universitare a primit numeroase distincții civile și religioase dintre care amintim: titlul de *Doctor honoris causa* al Universităților *Grigore T. Popa* din Iași, *Petroșani* și *Ecologice* din București, *Crucea Moldavă*, de două ori *Crucea Patriarhală*, cea mai înaltă decorație religioasă a BOR de la PFP patriarhi Teoctist Arăpașu și Daniel Ciobotea, laureat al *Marelui Premiu* al Societății Franceze de Sinteze Înalte, *Meritul Maltez în grad de Ofițer*, *Ordinul Steaua României în grad de Cavaler*, *Medalia Regele Mihai I pentru Loialitate* etc.

A publicat peste 25 de volume de medicină, istorie, cultură, memorialistică și peste 300 de studii și articole de specialitate în limbile română și franceză și alte domenii în țară și străinătate, fiind un scriitor talentat și pasionat, alături de altele: desenator, pictor și sculptor.

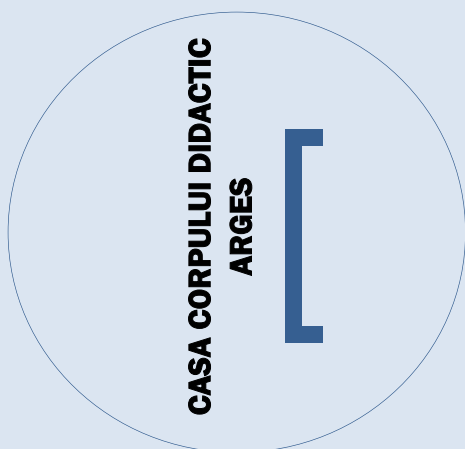
A cunoscut marile personalități ale perioadei interbelice dintre care amintim: regina Maria, Elena Văcărescu, Nicolae Iorga, Armand Călinescu, Gheorghe Brătianu etc. care au vizitat conacul de la Stolnici.

Institutul de Antropologie *Francisc I. Rainer* al Academiei Române în parteneriat cu Universitatea Ecologică din București l-au serbat la centenar, în ziua de Joi, 06.07.2023, prin organizarea unei sesiuni aniversare și lansarea unui volum omagial *Constantin Bălăceanu-Stolnici la 100 de ani*, în Aula Academiei Române, fiind a treia personalitate a științei și culturii române, onorată la acest moment

aniversar după marea pianistă, profesoară și scriitoare Cella Delavrancea (1887-1991) la 19.12.1987 și sculptorul Ion Irimescu (1903-2005) la 27.02.2003, la care am fost onorat să particip și eu împreună cu domnul Sevastian Pupăză Roșu, primarul comunei Stolnici, care a ținut să fie prezent, la acest moment deosebit din viața sărbătoritului, fapt demn de apreciat.

În onoarea sa, două instituții publice medicale și școlare din județul Argeș îi poartă numele: Spitalul de Boli Cronice și Geriatrie din orașul Ștefănești și Școala Gimnazială a comunei Stolnici.

De asemenea, cu mare tristețe, am participat în ziua de Miercuri, 23.08.2023, la slujba religioasă de înmormântare, oficiată de un ales sobor de preoți și diaconi, sub protia PS Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal, la biserica Domnița Bălașa (Paracelis Patriarhal) și apoi l-am însoțit pe ultimul drum pământesc la cimitirul Șerban Vodă-Bellu Ortodox din București, unde a fost coborât în mormânt cu onoruri militare, cuvenite unei mari personalități contemporane a științei și culturii românești.

INDUCȚIA

Dragnea Ana-Maria, Liceul de Arte Dinu Lipatti, Pitești
Zafiu Mariana, Liceul de Arte Dinu Lipatti, Pitești

La ce folosește inducția matematică?

La bază, inducția este o tehnică logică, pe care o întâlnim în materia clasei a IX-a și care adesea nu primește suficientă atenție, așa că am decis să completăm cu câteva noțiuni istorice.

Istoria metodei inductive este surprinzător de veche. În anul 370 î. Hr., Platon scrie în *Parmenide* un argument de tip inductiv, dar care funcționează invers, adică prin eliminare de elemente, în loc de adăugare. Într-o explicație pentru un paradox, grecul scrie că dacă avem 1 milion de grăunte și spunem că ele formează o grămadă, atunci și dacă scoatem un grăunte, ceea ce rămâne este tot o grămadă. De fapt, și dacă scoatem 999,999 dintre ele, tot o grămadă rămâne, dacă nu suntem atenți cum definim grămada. Apoi, Bhaskara al II-lea, secolul al XII-lea, în încercările sale de a rezolva ecuații de tip Pell-Fermat folosește o tehnică similară cu inducția, numită în sanscrită metoda *chakravala*, care înseamnă *roată*, ceva ciclic. Tot în aceeași perioadă, în secolul al XI-lea, persanul al-Karaji folosește inducția, dar și progresiile aritmetice pentru a demonstra diverse proprietăți ale triunghiului denumit astăzi triunghiul lui Pascal. Demonstrația validității acestei metode, împreună cu formalizarea ei au venit abia în secolul al XIX-lea, prin George Boole, Augustus de Morgan, Charles Sanders Peirce, Giuseppe Peano, Richard Dedekind și alții.

Inducția este un tip de raționament. Atunci când vrem să ajungem la o concluzie pornind de la niște ipoteze, avem mai multe opțiuni. În mare, ele se pot clasifica după relația pe care o stabilesc între particular și general. Prima dintre acestea este *deducția*, prin care se trage o concluzie particulară, pornind de la ipoteze generale. Cu alte cuvinte, știm deja că un lucru este valabil în general sau pentru o mulțime

de obiecte și deducem că acel lucru este valabil și pentru un obiect în particular. De exemplu: știu că $2 + 2$ fac 4, deci și 2 mere + 2 mere vor face 4 mere. Sau: știu că apa îngheață sub zero grade, deci și apa din sticla mea de acasă va îngheața dacă o bag în congelator. Efortul este concentrat în a formula ipotezele pentru că apoi, prin deducție, ajungem la o concluzie particulară.

A doua tehnică este *inducția*, prin care facem drumul invers: pornim de la ipoteze particulare și ajungem la concluzii generale. De exemplu, dacă în trei zile consecutive văd că magazinul X primește marfă la 7 dimineața, pot spune, prin inducție, că în fiecare dimineață magazinul X primește marfă la 7. E clar că raționamentele inductive de forma aceasta nu sunt mereu adevărate, însă nu aceasta este inducția matematică. Reținem că un raționament inductiv pornește de la particular spre general.

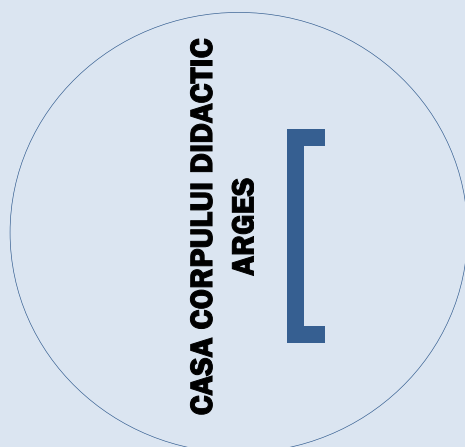
A treia tehnică este *abducția*, prin care tragem o concluzie generală, pornind de la ipoteze particulare, care sunt suficiente, însă nu necesare. Abducția se grăbește să formuleze o concluzie luând în considerare niște factori care ar fi suficienți, dar nu sunt neapărat necesari.

Termenul de inducție apare și în fizică și chiar în limbajul comun. În circuitele de curent alternativ putem găsi *tensiune indusă*, poate avem în bucătărie plite cu inducție (pe care nu vor face niciun raționament matematic), iar colegii de cancelarie pot *induce* o atmosferă foarte degajată când nu au teste de corectat și documente de completat. Ce au în comun aceste expresii este faptul că în toate apare ceva nou; se întâmplă un fel de extindere, un impuls către ceva în plus. Iar acest lucru este valabil și în cazul raționamentelor matematice.

Inducția matematică se bazează tot pe trecerea de la particular către general, dar în mod fundamental conține și o *regulă* care ne arată cum să trecem de la un caz la altul. O mulțime se numește *inductivă* dacă este nevidă și vine împreună cu o regulă care ne arată, atunci când avem unul sau câteva elemente, cum putem face pentru a adăuga și alte elemente mulțimii. Mulțimea numerelor naturale este prototipul mulțimilor inductive. Ea pornește cu 0, iar regula prin care se mărește cu alte elemente se numește *succesiune*, definită prin expresii precum „succesorul lui 0 este 1”, „succesorul lui 1 este 2” ș.a.m.d. Faptul că mulțimea este inductivă ne asigură că această listă de succesiune produce noi elemente care aparțin mulțimii.

Revenind la problemele din liceu, inducția matematică se folosește astfel: vrem să știm că un rezultat este adevărat pentru măcar un caz particular (numit *etapa* sau *pasul de verificare*), iar apoi demonstrăm că există o regulă prin care putem face încă un pas, oriunde am fi ajuns (numit *pasul de inducție*). Cu alte cuvinte, demonstrăm că oricâți pași am fi făcut, putem face încă unul, ceea ce este exact esența construcției mulțimii numerelor naturale. Esența inducției este în a arăta că pasul prin care se adaugă noi elemente funcționează, în sensul că produce tot elemente care se potrivesc descrierii inițiale.

Rezultatele pe care le demonstrăm cu ajutorul inducției au trăsătura importantă că ne spun deja concluzia. Avem de demonstrat doar că „regula de trecere” funcționează. Această trăsătură face ca demonstrațiile prin inducție să poată fi uneori automatizate.

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A ELEVILOR CU

CES - Studiu de caz

*prof. înv. primar Sima Camelia- Zoica
Școala Gimnazială Tudor Vladimirescu Pitești*

Pornesc în această cercetare psihopedagogică de la premisa că integrarea școlară a unui elev cu CES este posibilă doar în condițiile unei cooperări reale între învățător/ profesori, familie și consilier școlar. În felul acesta, vor fi evitate conflictele ce apar între elevi, în timp ce comportamentul indezirabil al elevului se va diminua făcând posibilă formarea competențelor urmărite.

Ipotezele cercetării:

- a) **Dacă** învățătorul/ profesorii utilizează în activitatea didactică o strategie prin care să valorizeze comportamentele dezirabile ale unui elev cu CES, atunci **integrarea școlară** a acestuia în cadrul colectivului clasei va fi mult mai ușor de realizat.
- b) **Dacă** se creează **condițiile unei comunicări eficiente**, atunci sunt **utilizate cele mai adecvate metode** ce vor contribui la integrarea școlară a unui elev cu CES.

Obiectivele urmărite:

- identificarea metodelor și procedeele adecvate soluționării situației conflictuale;
- evitarea marginalizării elevului T.A., diagnosticat cu ADHD;
- realizarea unui climat educațional adecvat în cadrul colectivului investigat;

Populația cercetată: 25 de elevi din clasa I.

Perioada: un an școlar.

Prezentarea cazului:

T.A. este elev în clasa I și a fost diagnosticat cu ADHD, încă din clasa pregătitoare. Elevul

manifestă un comportament agresiv în relațiile cu ceilalți colegi. Deseori, iese din bancă și îi deranjează pe cei din jur în timpul orelor, chiar îi lovește, provocând astfel situații conflictuale. Intră în jocurile colegilor săi și le întrerupe pentru că nu înțelege sau nu vrea să respecte regulile.

Elevii care formează colectivul clasei sunt deranjați de manifestările comportamentale ale lui T.A., unii dintre ei devin irascibili și reacționează, la rândul lor, impulsiv. Ei manifesta tendința de a-l marginaliza pe colegul lor și doresc ca acesta să fie mutat la altă clasă.

Învățătorul clasei nu reușește să facă față întotdeauna situațiilor respective și a apelat la psihologul școlar.

Strategii de intervenție:

În urma înregistrării cazului, s-a procedat la formarea unei echipe de intervenție, alcătuită din: consilierul școlar, învățătorul și profesorii care predau la clasa respectivă, directorul școlii, mai apoi și mama copilului.

Pasul 1. Determinarea tipului de ADHD

În urma investigațiilor, s-a constatat ca T.A. se încadrează la tipul predominant hiperactiv/impulsiv.

Având în vedere faptul că elevul a înregistrat în ultima vreme o perioadă mult mai agitată decât de obicei, au avut loc discuții cu familia acestuia, care a recunoscut că a întrerupt tratamentul medicamentos. Echipa a încercat să o convingă pe mama copilului despre importanța acestui

tratament și despre importanța colaborarea familiei cu școala, în vederea evitării marginalizării copilului și a stingerii potențialelor conflicte în care acesta este agresat sau este agresor. Obținând sprijinul părinților, echipa a considerat necesar să treacă la următorul pas.

Pasul 2. Elaborarea strategiei de lucru

Strategia abordată este **strategia întăririi comportamentelor pozitive**.

a) Părinții sunt sfătuiți să manifeste aprobare numai pentru comportamentele pozitive, dezirabile, iar celor demonstrative să nu le acorde atenție sau interes. Li s-a recomandat, de asemenea, elaborarea și impunerea discretă a unui program de activitate organizat, coerent pentru copil, la care părinții să nu renunțe sub nici un motiv. Totodată, este important ca aceștia să mențină o comunicare pozitivă, fără diferențe de opinii.

b) La școală, învățătorul și celelalte cadre didactice care predau la această clasă sunt sfătuite să ignore comportamentele necorespunzătoare ale copilului, acordând atenție numai celor dezirabile.

c) Consilierul le-a explicat elevilor clasei I A ca T.A. este un copil special care are nevoie de simpatia și ajutorul lor pentru a putea să progreseze la învățatura și să fie mai disciplinat. Lor le revine o sarcină importantă: aceea de a sprijini pe doamna învățătoare ca să poată să-l obișnuiască pe acesta să stea la locul lui și să nu le mai strice jocurile sau lucrările făcute de ei. Elevii sunt sfătuiți să-i ignore comportamentul colegului lor, în timpul orelor, și să încerce să-și rezolve sarcinile fără să piardă timpul uitându-se la ce face el.

Măsuri practice și principii de acțiune comune:

1. Verbalizarea importanței pe care o au învățarea, autocontrolul și autoorganizarea;
2. Utilizarea unui sistem de recompense simbolice și sancțiuni pentru comportamentele dezirabile sau indezirabile; sancțiunile vor fi

eficiente, ferme și aplicate proporțional cu problema căreia i se adresează, în niciun caz violente.

3. Utilizarea unor formule clare de adresare, fiind obligatoriu ca părintele/cadrul didactic să se asigure că atenția copilului este atrasă înainte de a i se transmite elemente importante privind sarcinile de lucru (pentru același tip de comportament nedorit se va aplica întotdeauna aceeași sancțiune);

4. Controlul activităților de stabilizare sau întărire a unor comportamente specifice (evitarea contextului care provoacă un comportament indezirabil);

5. Favorizarea interacțiunilor pozitive (lucrul în echipe, T.A. având sarcini în care poate folosi memoria care la el este foarte dezvoltată, formularea unor sarcini de medie durată);

6. Vizibilizarea modelelor de rol pozitive (copilul se comportă în școală ca și personajul/modelul adoptat);

7. Implicarea copilului în toate activitățile extrașcolare ale clasei, indiferent de faptul că acest lucru e dificil și că îl poate pune într-o lumină nefavorabilă. În timpul pauzelor, elevii se vor juca împreună cu T.A., sub supravegherea cadrelor didactice care vor avea grija să nu apară incidente nedorite.

Pasul 3. Monitorizarea

T.A. și mama sa au urmat un program de consiliere psihologică și educațională pe parcursul clasei I.

Rezultate vizibile au apărut după două luni de la inițierea planului de mediere. Colegii au început să aibă încredere în capacitatea de memorare a lui T.A., mulți dintre ei dorind să-l aibă în echipă. Astfel, ei au încercat să se apropie mai mult de el în timpul jocurilor sau activităților extracurriculare. Conflictele au început să diminueze, iar supravegherea adulților nu a mai fost necesară în permanență.

Colegii de la clasele mai mari au sprijinit proiectul, la cererea psihologului școlar, astfel încât, la sfârșitul anului școlar conflictele dintre T.A și colegii de clasa au devenit normale.

Concluzii și propuneri

Integrarea școlara a unui copil cu ADHD presupune efortul conjugat al tuturor factorilor educaționali, prin munca în echipă. Diminuarea conflictelor nu se putea face decât pe fondul utilizării unor principii de acțiune specifice activității cu acei copii care sunt astfel diagnosticați.

Bibliografie:

Vrășmaș, T., *Educația integrată și/sau incluzivă*, Editura Aramis, București, 2001

Vrășmaș, T., Dănuț, P., Mușu, I., *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale*, Editura Meridiane, București, 1996

Valorizarea capacităților de care dispune T.A în fata colegilor săi a condus la apariția respectului față de colegul lor și, prin urmare, a interesului pentru a face parte din aceeași echipă. Astfel, au devenit mai toleranți. Aceștia s-au obișnuit cu manifestările comportamentale ale lui și nu mai sunt distrași de la lecții.

Elevul va urma programul de consiliere în continuare, iar părinții îl vor sprijini prin aplicarea medicației corespunzătoare.

TEHNICI DE ORIENTARE ÎN CARIERĂ

*Profesor Marinescu Constantina Cristina
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

Participarea mea la cursul de formare "*Career planning strategies for students*" din cadrul Proiectului 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Erasmus+, Domeniul-Educație școlară, Acțiunea Cheie 1, a fost deosebit de benefică, atât din punct de vedere profesional, cât și personal. Cursul a fost furnizat de *NGO Motivated Learning for Everyone*, cu sediul în Sofia, Bulgaria, având drept loc de desfășurare orașul Burgas.

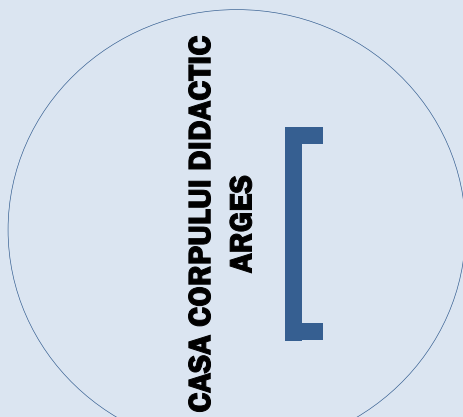
Astfel, în perioada **21 august-25 august 2023**, am avut posibilitatea de a beneficia de un curs de formare organizat într-un mod interactiv, bazat pe lucru în echipă care mi-au îmbunătățit competențele de comunicare și cooperare. Pe parcursul celor 5 zile de curs, am avut posibilitatea să descopăr și să compar curriculum școlar din Bulgaria cu cel românesc, din perspectiva orientării în carieră, dar și să identific modalități de abordare a orientării în carieră a elevilor. În plus, am primit sugestii cu privire la tehnicile de redactare a documentelor necesare alegerii unei cariere, precum CV sau scrisoarea de intenție. De asemenea, am simulat situații de elaborare a unui anunț de angajare sau de organizare a unui interviu. Lor li se adaugă exerciții de utilizare a unei game variate de teste concentrate pe identificarea aptitudinilor elevilor. Toate acestea, mi-au oferit posibilitatea să-mi lărgesc orizontul, să-mi dezvolt simțul practic, gândirea critică, dar și toleranța față de diversitatea prezentă în societatea în care trăim. A fost pentru

mine un real exercițiu de adaptare. Am descoperit noi viziuni de un real folos în ghidarea elevilor spre o carieră conformă cu abilitățile și nevoile lor. Elementele de teorie s-au îmbinat perfect cu exercițiile practice, care mi-au întărit convingerea că lucrul în echipă este esențial și că anumite provocări, precum luarea unei decizii rapide în situații limită sau medierea anumitor conflicte ori lucrul împotriva discriminării de orice fel, contribuie la creșterea capacității de adaptare la cerințele pieței muncii și chiar a societății. La toate acestea se adaugă, în mod evident, exersarea capacităților de comunicare în limba engleză.

În altă ordine de idei, am descoperit cultura poporului bulgar, pe alocuri asemănătoare cu cea a poporului român din perspectiva vecinătății.

Voi împărtăși colegilor din instituția în care activez și nu numai, întreaga experiență acumulată, recomandând implicarea în astfel de proiecte, prin accentuarea beneficiilor, iar elevilor le voi oferi sugeriile de orientare în carieră prin aplicarea metodelor descoperite în cadrul acestui curs.

Participarea mea la cursul “Career planning strategies for students” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

ÎNVAȚAREA-FUNCȚIA PRINCIPALĂ A MINȚII UMANE ȘI TEHNOLOGIA

Prof. Nicolicea Anca
Școala Gimnazială "Alexandru Davila" Pitești

În viața cotidiană gândim în moduri diferite. Minte este construită să se adapteze, să înțeleagă, să pună probleme și întrebări relevante și să găsească soluții. Gândim liniar, secvențial sau holistic.

O mare parte a gândirii noastre poate fi aleatorie și neplanificată, dar tot constant învățăm. Există mai multe seturi de abilități de gândire: abilități de procesare a informațiilor, de raționare, de investigare, de gândire creativă, de evaluare. Această utilizare a termenului *abilități* poate fi considerată limitativă. În loc se folosesc din ce în ce mai mult termenii de capacitate sau de competență. Pentru că a vorbi despre învățare, despre *experiențele de învățare*, înseamnă să aducem în discuție conceptul de **neuroplasticitate**. Cu fiecare experiență

creierul învață ceva nou, își ajustează conexiunile sau formează conexiuni noi-puterea neuroplasticității. Dacă una dintre conexiuni este exersată constant, aceasta devine puternică și persistentă în timp. Aceasta este învățarea.

Din acest punct de vedere profesorii pot fi numiți și neuroplasticieni, deoarece ei sunt cei care contribuie la modelarea creierului elevilor într-o mare măsură. Învățarea unor deprinderi se produce cu ușurință la vârstele mici iar capacitatea de învățare crește accelerat până în adolescență. În clasă putem influența gândirea conștientă, concentrată, cu scop, activă, autodirecționată, învățarea este adesea segmentată, cu conținut predeterminat. Profesorul poate oferi un set de strategii de gândire pe care elevii să se bazeze după cum au nevoie în rezolvarea sarcinilor. El încearcă să evite interferențele negative. De asemenea este atent la eventualele supraîncărcări cognitive.

Creierul nostru poate învăța și o serie de comportamente și atitudini disfuncționale/negative. Dar și ele - tiparele negative învățate- pot fi modificate prin expunerea la noi experiențe de învățare benefice, mai ales în

contextul școlar. Profesorii sunt responsabili să ofere elevilor experiențe care să faciliteze dezvoltarea optimă astfel încât aceștia să se simtă încrezători în ceea ce trebuie să facă, în modul în care pot stăpâni sarcinile care le sunt date și că profesorul îi va îndruma în demersul lor de învățare.

În modul cum sistemul cognitiv este construit, pentru a avea un comportament inteligent este utilizat un ansamblu de mecanisme stabile, necesare și suficiente. A. Newell a stabilit o listă minimală de cerințe care ajută în modelarea acestui sistem: capacitatea de a utiliza simboluri și abstractizări, capacitatea de operare în timp real și în medii complexe percepând o cantitate mare de detalii, utilizând cunoștințele dobândite anterior, de folosire a unor limbaje naturale și artificiale, de a poseda conștiință și identitate de sine, de a trăi autonom având un comportament flexibil în funcție de dinamica mediului, într-o comunitate socială învățând din acesta și din propria experiență.

Nativii digitali, dar vulnerabili emoțional, au crescut dependenți de stimuli având iluzia că starea de bine și satisfacția vine consumând o *altă* experiență nouă pe care cineva sau altceva o oferă aparent gratis. La școală aceștia devin plictisiți și apatici, detașați, cu o atenție hoinară, cu pierderea concentrării pe termen lung pe o sarcină sau alta. Stresul bun este cel care îi determină să fie implicați, entuziasmați, motivați, mobilizați - anxietatea deteriorând eficiența cognitivă. Învață cu plăcere pentru a-și îmbunătăți performanțele elevii care au un puternic simț al realizării de sine, iar munca de calitate presupune un amestec de excelență, angajament și etică (H. Gardner).

Referitor la metodele activ-participative interactive, profesorii au nevoie de cunoștințe de utilizare a calculatoarelor și platformelor pentru realizarea unor lecții atractive, interactive; mediul de învățare a devenit mai colaborativ, iar profesorii au devenit ei înșiși învățăcei. De cele mai multe ori în educație este vorba de reziliență, imaginație, autonomie, inițiativă, entuziasm, dorință de învățare venite din partea atât a elevilor, cât și a profesorilor. Fiecare poate dori să devină “avocatul îngerului”, o sintagmă care sugerează un tip de atitudine pro creativitate. Profesorul renunță la nevoia de control total și la siguranța dată de mediul de învățare clasic. Din experiența pe care o avem acum în domeniul învățării online, realizăm cât de mare era diferența între ce consideram oportun să folosim ca metode și strategii în predare-evaluare și ce era relevant pentru copii, ce îi stimula senzorial, ce le activa gândirea critică, câtă capacitate de analiză și argumentare era

solicitată inclusiv în procesul de autocunoaștere și cât de multă uzură conținea învățarea clasică.

Într-o societate contemporană în permanentă schimbare, pentru a răspunde cerințelor, elevii de azi-viitorii adulți de mâine vor trebui să dea dovadă de o mai mare capacitate de adaptare. Noua revoluție industrială (care combină lumea virtuală și lumea fizică având drept tehnologii cheie internetul obiectelor, big data, cloud computing, imprimarea 3D, realitatea augmentată etc.) este caracterizată de o digitalizare generalizată. Esența pieței muncii de mâine este schimbarea și flexibilitatea-un nivel ridicat al autoreglării, valorificării maxime a emoțiilor în serviciul performanțelor.

Forbes(2021) afirma că abilitățile-cheie necesare pentru meseriile viitorului sunt adaptabilitatea la vulnerabilități și incertitudini, curiozitatea, deschiderea către nou, inițiativa antreprenorială, empatia, reziliență, optimism, imaginație, abilitatea de a relaționa, abilitatea de a acționa inteligent. Future Work Skills (2020) consideră importante: gândirea critică, inteligența socială, gândirea adaptivă, abilitatea transculturală, gândirea

matematică, înțelegerea conținuturilor media, abilitățile transdisciplinare, abilitățile de organizare mentală, abilitățile de management cognitive, abilitățile de comunicare virtuală. Crimson Education vorbește de flexibilitate mentală și capacitatea de a rezolva probleme complexe, gândire critică, creativitate, sociabilitate, cunostințele transdisciplinare, gândire computațională, STEM – Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică, SMAC – Social, Mobil, Analitic și Cloud- o definiție pentru sociabilitate într-un mediu digitalizat. M.Miclea (2020) vede importante metacompetențele: rezolvarea problemelor în condiții de volatilitate exponențială, autonomia și cunoașterea de sine, disciplina autoimpusă, colaborarea în echipă, iar OCED a introdus conceptul de “busola învățării” pentru a arăta că elevii vor trebui să navigheze într-o lume complexă și nesigură.

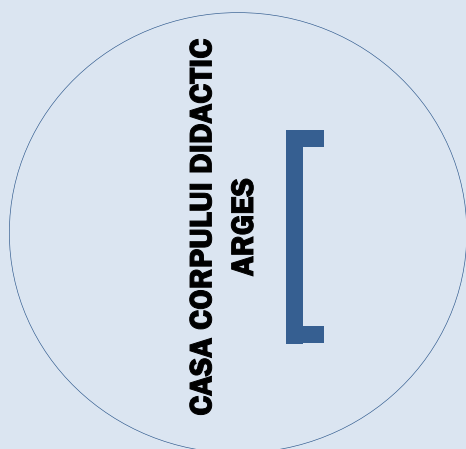
Care sunt aplicațiile folosite destul de des în activitățile propuse în demersul didactic în aceasta perioadă de digitalizare accentuată? Cu www.wordwall.net. se pot realiza exerciții/fișe de lucru - exerciții de combinare a imaginii cu textul/cuvântul, exerciții de formulare de propoziții prin aranjarea cuvintelor, quiz-uri etc. Padlet permite încărcarea de compuneri, comentarii, video-uri, produse digitale unde colegii sau profesorii comentează la postări. Platformele Google Classroom și Microsoft Teams prin împărțirea studenților în camere permit lucrul în echipe. Mentimeter sau Google forms pot ajuta în realizarea unor chestionare. Suita Hot Potatoes care include aplicații și care este utilă în realizare unor exerciții tip rebus, povestioare amestecate sau a unor exerciții cu variante multiple de răspuns, exerciții de potrivire de cuvinte, propoziții sau imagini. Site-ul www.liveworksheets.com permite profesorului alegerea sau crearea de fișe de lucru, iar elevii primesc un punctaj bazat pe răspunsurile conforme sau nu. Aplicația Canva este un instrument de design cu ajutorul ei poți realiza lecții atractive, importa fișiere media, edita imagini etc.

Educația trebuie să integreze noile aplicații și softuri educaționale pentru a facilita o învățare inovativă, experiențială, folosind o pregătire interdisciplinară renunțând treptat la învățarea de întreținere. Învățarea în afara clasei prin dispozitivele mobile (mlearning), precum și elearning (învățarea prin mediu electronic) ajută elevii și profesorii să folosească timpul și ritmul propriu, stilul cognitiv personal, oferă flexibilitate, propune o pregătire intensivă, pragmatică, specializată. Dezavantajul major al recurgerii la practica continuă a educației digitale este că participanții la actul didactic pot acuza oboseală și lipsă de concentrare existând posibilitatea pierderii

obișnuinței de a purta discuții, izolarea elevilor de prietenii, colegii și profesorii lor. de a argumenta, precum și

Bibliografie:

- Ghidul meseriilor viitorului, Vocea copiilor, Ediția a V-a, Sept. 2022
- Goleman Daniel, Creierul și inteligența emoțională, Noi perspective, Editura Curtea Veche, București, 2016
- Grigg Russell, Lewis Helen, Gândirea creativă și critică în școală, Editura Centrul Step by Step, București, 2021
- Miclea Mircea, Psihologia cognitivă, Modele teoretico-experimentale, Editura Polirom, Iasi, 2003

METODE MODERNE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

*Prof. Nuță Diana-Florinela
G.P.P "TIC-PITIC" Mioveni*

Conform pedagogiei moderne educatorii, în mod continuu, trebuie să promoveze învățarea eficientă bazată pe sporirea gradului de implicare activă și creativă a copilului, menită să înlesnească cunoașterea prin participarea directă la construirea cunoașterii.

Schimbarea în activitatea didactică desfășurată în grădinița de copii implică aplicarea de metode, tehnici și procedee moderne ce contribuie la eficientizarea învățării.

Învățarea prin cooperare reprezintă modul de organizare a activității didactice pe grupuri mici, astfel încât lucrând împreună copiii își maximizează atât propria învățare, cât și pe a celorlalți copii, este calea folosită de către educatoare pentru a-i sprijini pe copii să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința.

Pentru a facilita și moderniza învățarea am organizat deseori activități desfășurate pe grupuri mici de copii. Astfel, copiii au cooperat în rezolvarea sarcinilor de lucru, și-au exprimat propriile puncte de vedere, au argumentat, au pus întrebări cu scopul de a înțelege, au schimbat ideile cu ceilalți. Pe tot parcursul desfășurării acestor activități am fost partener de învățare, am intervenit acolo unde a fost nevoie, am îmbunătățit sarcinile, am ajutat copiii să înțeleagă și să explice punctele de vedere.

În continuare prezint câteva exemple de activități desfășurate cu copiii pe baza aplicării metodelor de învățare prin cooperare:

- **Metoda "Schimbă perechea"**

Este o metodă de lucru în perechi. Se împarte clasa în două grupe egale ca număr de participanți. Se formează două cercuri concentrice, copiii fiind față în față pe perechi.

Educatoarea dă o sarcină de lucru. Fiecare pereche discută și apoi comunică ideile. Cercul din exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche.

Copiii au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupei. Fiecare se implică în activitate și își aduce contribuția la rezolvarea sarcinii.

Exemplu: Pentru activitatea matematică.

Tema: „ Numere pare / impare”

Etapele activității:

1. *Se organizează colectivul în două grupe egale.* Fiecare copil ocupă un scaun, fie în cercul din interior, fie în cercul exterior. Stând față în față, fiecare copil are un partener.

2. *Educatoarea comunică cerința:* „ Spune un număr par/impar!”.

3. *Lucru în perechi.* Copiii lucrează doi câte doi pentru câteva minute.

Copilul aflat în cercul interior spune un număr par/ impar celălalt va da exemplu de un alt număr. Apoi copiii din cercul exterior se mută un loc mai la dreapta pentru a schimba partenerii, realizând astfel o nouă pereche. Jocul se continuă până când se ajunge la partenerii inițiali sau se termină.

4. *Analiza ideilor și a elaborării concluziilor.* În acest moment, copiii se regroupează și pe tabla magnetică aranjează în ordine crescătoare/ descrescătoare numerele pare /impare.

- **Metoda „Turul galeriilor “**

Tema : „ Grădina cu flori a primăverii”- *Activitate practică*

Copiii se împart pe grupe, își aleg tema și materialele necesare pentru a realiza o parte a lucrării colective(pomi înfloriți, gardul grădinii, florile primăverii, fire de iarbă din material textil).

După lucrul pe grupuri se assemblează lucrarea colectivă , fiecare trece și observă lucrarea finală.

La sfârșit se face o analiză a lucrării realizate.

- **Metoda cubului**

Etapele metodei:

1. Pe cele șase fețe ale cubului se menționează sarcinile: descrie; compară; analizează; asociază; aplică; argumentează.

2. Anunțarea temei /situației puse în discuție.

Exemplu: Categoria de activitate: *Activitate matematică*

Tema: “*Figuri geometrice*”

3. Împărțirea clasei în șase grupuri, care examinează tema conform cerinței înscrise pe fața cubului alocată fiecărui grup:

a) *Descrie:* culorile, formele, măsurile/dimensiunile.

b) *Compară:* asemănările și diferențele specifice față de alte realități.

c) *Asociază:* tema la ce te îndeamnă să te gândești?

d) *Analizează:* spune din ce se compune, din ce este făcut etc.?

e) *Aplică:* cum poate fi folosită? Ce poți face cu ea?

f) *Argumentează* pro sau contra ei, enumerând suficiente motive care să susțină afirmațiile tale.

4. Fiecare grup prezintă oral în fața celorlalte grupuri concluziile la care a ajuns (materialul elaborat).

5. Se centralizează concluziile

Se poate combina cu metoda comunicării rotative (se schimbă sarcinile).

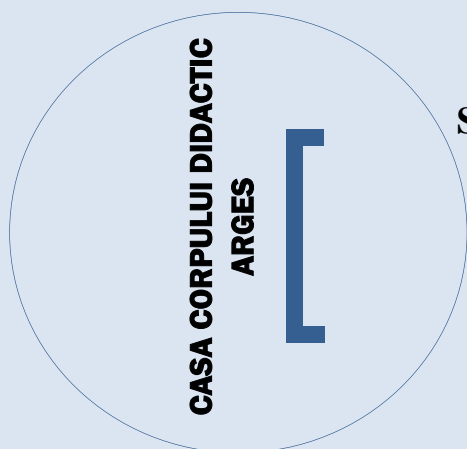
În concluzie, *învățarea prin cooperare* dezvoltă capacitatea elevilor de a lucra împreună, la toate tipurile de lecții, acoperind neajunsurile învățării individualizate, acordând în același timp, o importanță considerabilă dimensiunii sociale, prin desfășurarea proceselor interpersonale. Folosind acest mod de lucru

este important să ținem seama de avantaje și dezavantaje, având în vedere că o bună organizare a activității în echipă este un succes pentru învățământul preșcolar care trebuie să țină pasul cu întreg sistemul de învățământ românesc și să meargă împreună spre un învățământ modern.

Esențial este ca noi, educatorii, să avem o atitudine pozitivă față de diferitele dimensiuni ale schimbării.

Bibliografie:

1. Crenguța-Lăcrămioara Oprea – Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Editura Universitatea București, 2003.
2. *** - Revista Învățământul preșcolar, București, Nr.1/2007.

STABILIREA OBIECTIVULUI PROFESIONAL, FACTOR DEBLOCATOR AL MOTIVAȚIEI ÎNVĂȚĂRII

*Prof. Pandelică Mirela
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

În cadrul unui curs desfășurat la Burgas, Bulgaria-“Career Planning Strategies For Students”, în perioada 21-25 august 2023, în cadrul programului ERASMUS+, finanțat prin Proiectul cu numărul de finanțare: 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, Domeniul - Educație școlară, Acțiunea Cheie 1 sunt evidențiate metode validate științific prin intermediul cărora elevul să identifice numeroase atribute personale care să-l sprijine în conturarea visului de perspectivă în acord cu sine și astfel să acționeze prin creșterea motivației pentru învățare pentru atingerea scopului conștient stabilit, respectiv alegerea carierei potrivite.

Pe parcursul celor cinci zile de curs informațiile teoretice s-au împletit cu activități practice, dar și cu activități creative și jocuri de energizare.

Metodele activ-participative și de grup au crescut nivelul de activism al participanților și alături de învățarea prin descoperire au stârnit interesul și autodeterminarea pentru învățare.

Cursul "Strategii de planificare a carierei pentru studenți" a fost organizat pe parcursul a 5 zile, având drept scop prezentarea unui program de orientare în cariera a elevilor prin intermediul căruia au fost identificate elemente cheie în acest sens. Astfel, au fost prezentate modalități și strategii de susținere a unui interviu, elaborarea unui CV, dar și teste care au ca finalitate autocunoașterea.

Pe parcursul programului de formare activitățile practice s-au împletit armonios cu activitățile teoretice și culturale. Faptul că am avut acces la exerciții atât individuale, cât și de grup, mi-au îmbogățit experiența personală, dar și profesională. Participarea la activitatea culturală m-a ajutat să îmi largesc perspectiva și deschiderea culturală. De asemenea, un obiectiv atins a fost reprezentat de cunoașterea mai multor metode activ-participative la care am avut acces prin intermediul programului de formare.

Pentru mine, această experiență a reprezentat o cunoaștere aprofundată a nevoii de orientare în carieră a elevilor. Consider că, în urma participării la acest curs am descoperit mai multe opțiuni de a ajuta elevii în ghidarea în carieră.

Ca activitate de follow-up, îmi propun ca ulterior participării la acest curs, să dezvolt programe nonformale care să constituie surse de autocunoaștere pentru elevul adolescent cât și o bază solidă pentru orientarea în carieră. În finalul studiului vă recomandăm un set de teste pentru care să susțină dezvoltarea de programe psihoeducaționale, care să sprijine autocunoașterea și abilitățile, interesele, trăsături de personalitate care constituie o bază necesară pentru consilierea în carieră a elevului adolescent într-o manieră nonformală, menită să încurajeze stabilirea de obiective și implicit să crească motivația pentru studiu.

Iată câteva resurse utile în activitatea dumneavoastră didactică, în special cu elevi de liceu:

Teste de personalitate:

1. <https://chsresults.com/blog/test/eysencks-personality-inventory-epi-extroversionintroversion/> [11]
2. <https://www.16personalities.com/ro/test-de-personalitate> [12]
3. https://www.thepersonalitylab.org/m2?gclid=Cj0KCQjwi7GnBhDXARIsAFLvH4mNf2L67DNfBC426D3jWHRy-4ul5gnontZ4-V2CSnqV0vxLCJ-sZoMaAvu1EALw_wcB [13]

Teste de interese și abilități

4. <https://www.123test.com/career-test/> [14]

Testarea în vederea orientării în carieră oferă posibilitatea elevului să-și creioneze visul de perspectivă și astfel să-și stabilească obiective în acord cu propria personalitate, interese și abilități, mobilizându-se din punct de vedere al resurselor spre atingerea acestuia.

Participarea mea la cursul “Career planning strategies for students” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

ROLUL JOCULUI DIDACTIC IN FORMAREA ȘI EDUCAREA LIMBAJULUI LA PREȘCOLARI, IN STIMULAREA CREATIVITAȚII LIMBAJULUI LOR

Peican Cornelia Roxana

Grădinița cu program prelungit Dumbrava Minunată Pitești

Jocul didactic este „o formă de activitate accesibilă copilului, prin care se realizează o parte din sarcinile instructiv-educative ale activităților obligatorii, dar și a celor alese, într-o atmosferă distractivă, antrenantă, motivantă” (A. Glava, 2002, p. 211).

Jocul didactic îmbină armonios elementele de instruire cu cele de joc, distractive și facilitează condiții favorabile pentru aplicarea cunoștințelor și exersarea deprinderilor, priceperilor, capacităților, sub forma unor activități plăcute și atractive.

În grădiniță, jocurile didactice se asimilează, fixează și consolidează cunoștințe, iar caracterul său formativ influențează dezvoltarea personalității preșcolarului. Jocul didactic este un important mijloc de educație intelectuală, care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale copilului.

Jocul didactic reprezintă activitatea fundamentală a copilului preșcolar și este intens valorificat din punct de vedere pedagogic, în scopul activizării copiilor, imprimării unui caracter mai viu, atrăgător întregului program de instruire și formare din grădiniță și școală. „Prin joc copilul se apropie mai facil de înțelegerea lumii, îmbogățindu-și gama de atitudini și simțăminte față de ea” (U. Șchiopu, 1967, p. 128).

Din perspectiva didactică, jocul reprezintă o modalitate de efectuare conștientă și repetată a unor acțiuni mintale sau motrice în vederea realizării precise a scopurilor. Un joc bine pregătit și organizat constituie un mijloc de cunoaștere și familiarizare a preșcolarilor cu viața înconjurătoare, deoarece în desfășurarea lui cuprinde sarcini didactice care contribuie la exersarea deprinderilor, la consolidarea cunoștințelor și la valorificarea lor creatoare.

„Eficiența lui depinde de cele mai multe ori de felul în care educatoarea știe să asigure o concordanță între tema jocului și materialul didactic existent, de felul în care știe să folosească cuvântul ca mijloc de îndrumare a elevilor prin întrebări, răspunsuri, indicații, explicații, aprecieri. Deosebirea dintre jocul didactic și celelalte tipuri de jocuri se face și prin structura acestuia. Prin libertatea de gândire și de acțiune, prin încrederea în puterile proprii, prin inițiativă și competiție, jocurile didactice contribuie la dezvoltarea curajului, precum și spiritul de cooperare, de viață în colectiv, de comportare civilizată” (P. Sima, 1998, p. 73).

Prin intermediul jocului copilul își îmbogățește viața afectivă și dobândește capacitatea de a-și stăpâni emoțiile, pentru că regula jocului o impune. Jocul îl învață pe copil/preșcolar să trăiască o atitudine pozitivă și să ia atitudine, respingând minciuna și incorectitudinea. Astfel, crește interesul copilului pentru

cunoaștere și se dezvoltă curiozitatea, se structurează treptat motivația intrinsecă ca o importantă constantă a viitoarelor acțiuni umane.

Jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv de copii, ele dezvoltă spiritul de echipă, de întraajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi practice elementare și de muncă organizată. „Jocul este munca, este binele, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în conștiința sa psihologică, poate să respire și, în consecință, poate să acționeze, deoarece el pune în joc funcțiile latente” (Ed. Claparede, 1975, p. 11).

Jocul ocupă locul preferat în activitatea cotidiană a copilului. Jocul este activitatea modelatoare caracteristică omului, o invenție culturală instaurată pe baza unui acord socio-comunicativ. Prin joc se afirmă eul copilului și personalitatea sa. Adultul se afirmă prin intermediul activității pe care o desfășoară, dar copilul nu are altă posibilitate de afirmare decât cea a jocului.

Eficiența procesului instructiv-educativ din grădiniță depinde atât de stabilitatea adecvată a conținutului, cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, cât și de modalitățile prin care acestea ajung să fie însușite de copii. Un mijloc de instruire și educare a copiilor, specific vârstei preșcolare, este jocul didactic – formă de învățare, care poate fi considerată ca o activitate comună.

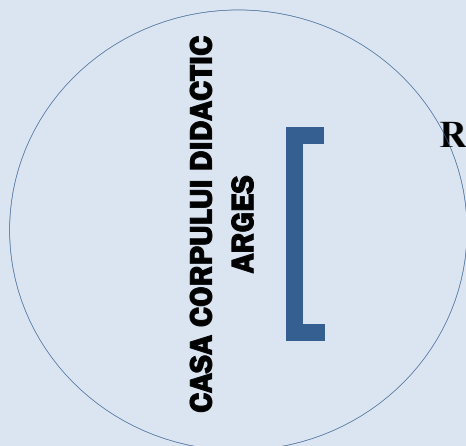
În procesul de învățământ, jocul este conceput ca un mijloc de instruire și educare a copiilor, ca procedeu metodic de realizare optimă a sarcinilor concrete pe care și le propune procesul de învățământ și ca formă de organizare a activității de cunoaștere și dezvoltare a capacităților psihofizice pe toate planurile. Jocul didactic are un rol bine definit în planul de învățământ al instituțiilor preșcolare determinat de faptul că pe măsură ce copilul își însușește, pe baza experienței sale de viață, cât și pe alte căi, o serie de cunoștințe, priceperi și deprinderi, rolul său crește în vederea acumulării altora superioare.

Jocul didactic este „un tip de joc prin care educatorul consolidează, precizează și verifică cunoștințele predate copiilor, le îmbogățește sfera de cunoștințe, conținutul, sarcina didactică (problema intelectuală), regulile și acțiunile de joc (ghicirea, surpriza, mișcarea etc.) conferă jocului didactic un caracter specific înlesnind rezolvarea problemelor puse copiilor” (S. Cristea, 2000, p. 241).

În literatura de specialitate, jocul didactic este desemnat cel mai eficient mijloc de instruire și educare, fiind folosit pentru a forma sau consolida anumite priceperi, deprinderi și cunoștințe. „Esența jocului didactic constă în faptul că această activitate îmbină armonios elementul de instruire cu elementul de joc. Tocmai această îmbinare favorizează apariția unei stări emotive, prielnice stimulării și intensificării proceselor de cunoaștere, a muncii intelectuale, a formării unor trăsături morale, a formării deprinderilor de muncă independentă” (T. Bădica, E. Marinescu, O. Dușu, 1979, p. 4).

Bibliografie:

1. Bacus, Anne, „Jocuri pentru copii de la o zi la șase ani”, Editura Teora, București, 2013;
2. Bădica, T., Marinescu, E. „Exerciții pentru dezvoltarea vorbirii preșcolarelor”, E.D.P., București, 1979;
3. Bocoș, M., „Teoria și metodologia instruirii”, Editura Paralela 45, Pitești, 2007;
4. Chateau, Jean, „Copilul și jocul”, E.D.P., București, 1967;
5. Cristea, Sorin, „Dicționar de pedagogie”, Editura Litera Internațional, 2000;
6. Cucuș, Constantin, „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași, 2000;
7. „Curriculum pentru educație timpurie a copiilor cu vârsta cuprinsă între naștere și 6/7 ani”, M. E. C. T., 2008;
8. Dumitrana, Magdalena, „Educația limbajului în învățământul preșcolar”, vol I., Editura Compania, 1999;

RESURSELE EDUCAȚIONALE DESCHISE – UN MOFT SAU O NECESITATE?

Prof. Preda Adriana

Școala Gimnazială “Constantin Brâncoveanu” Ștefănești

Resursele Educaționale Deschise (RED) reprezintă un mod de a realiza o educație fără bariere și de a permite accesul și participarea tuturor părților interesate (profesori, elevi, familii) în vederea realizării unei învățări eficiente. Oferă multiple mijloace atât de predare și învățare, cât și o modalitate de schimb de cunoștințe și experiențe.

Creatorii suitei de licențe Creative Commons și-au exprimat interesul în promovarea RED-urilor și au propus o definiție din perspectiva legăturii strânse între resurse și contextul legal necesar:

“Resursele Educaționale Deschise (RED) sunt materiale de învățare, predare și cercetare aflate în orice mediu aparținând domeniului public sau care au fost difuzate cu o licență deschisă care nu are asociat niciun cost de acces, utilizare, adaptare și redistribuție pentru ceilalți”.

(<https://creativecommons.org/about/program-areas/education-oer/>)

În activitatea educațională de succes, resursele ocupă, deci, un loc foarte important. Profesorii au deja o bogată experiență de lucru cu aceste resurse. Majoritatea materialelor cu destinație didactică și educațională iau naștere digital. Acestea se disting între ele prin tipurile de media pe care le pot reprezenta, astfel ele pot

fi tipuri de text, de imagine, video, audio și aplicații. Toate acestea pot fi considerate adevărate opere prin conținutul bogat ilustrat sau interactiv.

Pe lângă materialele propriu-zise, conceptul de *resurse educaționale deschise* poate cuprinde și instrumente specializate precum software-ul necesar dezvoltării, folosirii și livrării materialelor educaționale, inclusiv cel destinat căutării și organizării conținutului, precum și comunitățile virtuale de învățare și instruire.

În cazul în care dorim să adăugăm sau chiar să construim o resursă educațională deschisă este necesar întocmirea unui plan care să răspundă următoarelor întrebări:

- Ce tip de resursă digitală va fi creată? Una sau mai multe tipuri?
- În cazul realizării mai multor tipuri de resurse digitale, cum vor fi asamblate?
- Căror nevoi răspunde această resursă.?
- În cazul în care între resursele create există și cod (elemente de programare), ce licență va purta pentru a asigura compatibilitatea cu celelalte?
- Care este suportul pentru software-ul necesar redării conținutului? Are un istoric pozitiv, are o comunitate de dezvoltatori solid constituită? Poate fi urmărită evoluția versiunilor și implicat programarea unei actualizări a propriului cod?
- Care sunt instrumentele software care vor fi utilizate?

- Formatul resursei digitale este deschis?
- Cum voi licenția resursa creată? Care sunt libertățile pe care le voi atașa creației mele?
- Unde voi pune resursele create pentru a le asigura o largă difuzare și potențialul de reutilizare?

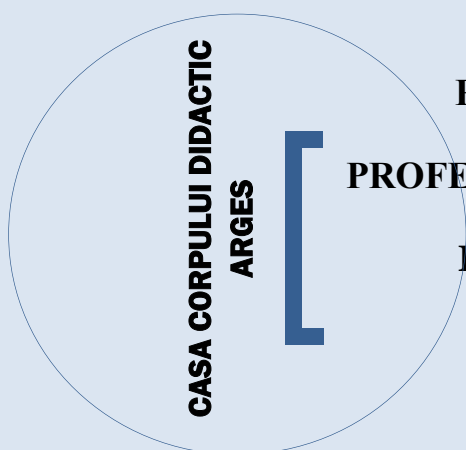
Pentru a realiza un învățământ de calitate și a obține cele mai bune rezultate, trebuie să integram RED în demersul didactic, întrucât, acestea prezintă o serie de avantaje pentru elevi, precum: stimularea capacității de învățare

inovatoare, creșterea motivației elevilor în procesul de învățare prin gândire logică, investigare științifică, accesibilitate și tehnologie la îndemână.

Validarea rezultatelor învățării se realizează prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea didactică, de a îmbunătăți actul educativ spre a obține cele mai bune rezultate.

Bibliografie:

1. CRED -Suport de curs - Resurse educaționale deschise și platforme online de învățare
2. <https://creativecommons.org/about/program-areas/education-oer/>

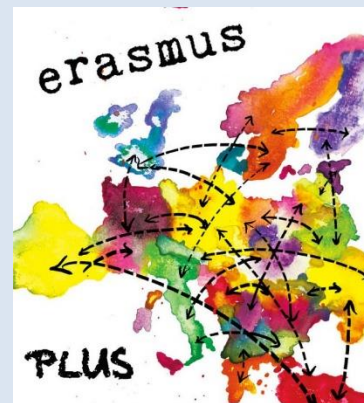
PUNȚI DE LEGATURA INTRE LATURA PROFESIONALA ȘI CEA UMANA, STIMUL PENTRU IMPLICARE IN PROIECTE ERASMUS+

*Puiu Irina, Profesor
G.P.P. „O Lume Minunată”, Curtea de Argeș*

„Vieți mai împlinite, minți mai deschise”

Erasmus+ promovează accesul deschis la rezultatele proiectelor pentru a sprijini învățarea, predarea, formarea și activitățile pentru tineret. În special, beneficiarii Erasmus+ se angajează să pună în mod liber la dispoziția publicului, prin licențe deschise, orice resurse și instrumente educaționale produse în contextul proiectelor sprijinite de program – documente, instrumente mediatice, programe informatice sau alte materiale.

Protecția și siguranța participanților implicați în proiectele Erasmus+ sunt principii importante ale programului. Proiectele Erasmus+ cuprind obiective de comunicare care urmăresc identificarea a ceea ce se dorește să se realizeze prin intermediul activității de comunicare, și anume sensibilizarea, promovarea valorilor societale, dezvoltarea de noi parteneriate pentru viitor sau influențarea politicilor și a practicilor.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice este un proces continuu de învățare pe tot parcursul vieții, de formare, de dobândire sau de îmbunătățire a competențelor și o modalitate eficientă de a ajunge la o anumită maturitate și înțelepciune în profesia didactică.

Participarea profesorilor la proiecte europene contribuie foarte mult la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice deoarece facilitează accesul acestora la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din diverse țări europene.

De asemenea, fiecare proiect aduce pentru profesor diverse provocări: crearea unui mediu atractiv de învățare, diversificarea situațiilor de învățare, combinarea mai multor teme și activități relevante, elaborarea de material didactic adecvat. Proiectele europene reprezintă un mediu autentic de învățare și un vast domeniu unde cadrele didactice și elevii pot învăța prin intermediul comunicării, prin utilizarea noilor tehnologii și prin managementul de proiect. Proiectele nu oferă doar o satisfacție profesională și personală, ci oferă o schimbare reală în cadrul dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, întărește sentimentul de apartenență la o comunitate profesională (europeană) a cadrelor didactice, crește motivația elevilor pentru cunoaștere și învățare, oferă posibilitatea cunoașterii și a comparării altor sisteme de învățământ și transpunerea curriculumului formal în activități educaționale interesante. Proiectele Erasmus oferă: instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare; cunoașterea țărilor participante; posibilitatea implicării în activități curriculare comune; participarea profesorilor la o rețea europeană și oportunități pentru dezvoltarea profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale și prin participarea la seminarii internaționale de formare/ schimburi de experiență; un cadru atractiv de învățare pentru elevi și pentru profesori; recunoașterea oficială și o mai mare vizibilitate a activității participanților la nivel național și european; premii și certificate naționale și europene de calitate pentru cele mai bune proiecte. Orice proiect de colaborare implică stabilirea unor relații, în cadrul cărora cadrele didactice își propun să colaboreze la realizarea unui proiect. Stabilirea acestor relații are loc în două etape sau procese:

- relații în sensul de relaționare interumană, de stabilire de relații între persoane;
- relații în sensul de raportare la real, de comunicare a unui conținut cu ajutorul limbii.

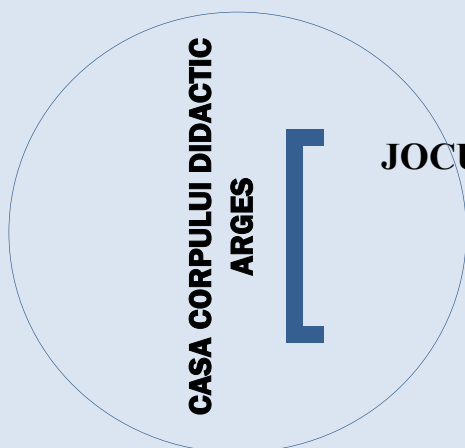
Un proiect european este caracterizat de întrepătrunderea acestor două procese. Din această perspectivă, munca în echipă, factorul esențial pentru succesul unui proiect, necesită o nouă abordare. Munca în echipă este foarte importantă și în cadrul echipelor din fiecare țară, deoarece când o țară este gazda unei mobilități atunci toată echipa este implicată pentru a realiza o treabă extraordinară. Un proiect de succes împletește cele două elemente, capitalul cultural și limba, astfel încât, treptat, să vă cunoașteți partenerii și pe dumneavoastră, nu doar la nivel superficial, ci demonstrând o înțelegere profundă, apreciere și toleranță față de contextul cultural. Astfel, elevii și partenerii de proiect achiziționează un nou tip de cunoștințe, care le permit să devină cetățeni ai lumii în adevăratul sens al cuvântului. Beneficiile derulării parteneriatelor internaționale prin proiecte sunt multiple. Acestea completează și întregesc strategiile naționale privind asigurarea calității educației; oferă o modalitate eficientă de abordare a educației în secolul XXI; permit creșterea calității activităților de învățare desfășurate cu elevii; cresc motivația elevilor pentru învățare/ cunoaștere; permit cunoașterea altor sisteme de învățământ și sporesc formarea competențelor de comunicare într-o limbă străină.

În urma participării la proiecte, se produc schimbări la nivelul activității didactice, din perspectiva dezvoltării profesionale continue și la nivelul școlii. Proiectele realizate prin parteneriate internaționale oferă o perspectivă mai bună în ce privește responsabilitățile și contribuția didactică în cadrul școlii, o atenție sporită acordată calității proiectelor pe care le realizează cadrele didactice, o perspectivă mai avizată în ce privește selecția activităților care să aducă valoare adăugată pentru situațiile educative pe care le proiectăm pentru elevii

noștri. Totodată oferă o îmbunătățirea a relației cu conducerea școlii, mai multe activități de colaborare între profesori din școală pentru schimb de experiențe didactice și idei, o relație profesori-elevi mai bună și o mai multă deschidere a școlii către parteneriate. Aceste proiecte Erasmus +, încă nu sunt accesibile într-o forma largă preșcolară, dar implicarea cadrelor este larg deschisă prin participarea la numeroase acțiuni în calitate de participanți. Prin exemple de bune practice se aplică și la noi activități în care sunt implicați copiii în parteneriat cu părinții, comunitatea locală și alți parteneri. De asemenea, în urma acestor proiecte Erasmus nu doar dezvoltarea profesională este atinsă cu succes, deopotrivă și latura umană este dezvoltată la maxim.

Bibliografie:

- Istrate, O. et al. (2013) Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale. București: TEHNE - Centrul pentru Inovare în Educație
- Cucuș, C. (2000) Educația, dimensiuni culturale și interculturale. Iași: Polirom
- Iolan, L., Pași catre scoala interculturala. Bucuresti, Corint, 2000
- <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/ro/programme-guide/part-a>

JOCURILE DE MIȘCARE ÎN ANTRENAMENTUL SPORTIV

*Profesor Rabolu Elian Narcis
Liceul cu Program Sportiv "Viitorul" Pitești*

Se mai numesc, în multe lucrări de specialitate, și "jocuri dinamice". Jocurile, în general, sunt activități de tip ludic, cu implicații deosebite asupra dezvoltării personalității executanților din mai multe puncte de vedere, inclusiv din cel al contribuției pe planul integrării sociale. Ele sunt activități totale, atractive, spontane, libere, naturale și dezinteresate. Au, de asemenea, și valențe recreative și compensatorii. De aceea, sunt foarte mult folosite și în formele organizatorice din timpul liber al diferitelor categorii de subiecți.

Concursul reprezintă o formă superioară de organizare, care vizează disputarea întâietății sportive. El se desfășoară pe ramuri și probe sportive, de regulă pe categorii de vârstă (copii, juniori, tineret, seniori), sex (fete-băieți, feminin-masculin), având conținuturi motrice și reguli de desfășurare stabile și unitare pe plan național și

internațional, fiind officiate de arbitrii calificați.

Pe parcursul diferitelor competiții sportive pe care le organizează, cadrul didactic poate realiza formarea unui *comportament ordonat și disciplinat* prin:

- formarea obișnuinței de punctualitate la activitate, într-o ținută estetică adaptată spațiului în care se desfășoară activitatea, temperaturii și stării atmosferice;
- încadrarea rapidă în formațiile de lucru ordonate;
- exigență maximă și promptă pentru orice manifestare de indisciplină evidentă;
- stabilirea unor responsabili de grupă și precizarea atribuțiilor acestora, cu deosebire privind modul de manipulare a materialelor și aparatelor, comportamentul colegilor, activității de autoorganizare și autoarbitrare.

Stimularea și dezvoltarea trăsăturilor pozitive de caracter poate fi realizată prin:

- supravegherea exigentă a îndeplinirii sarcinilor de execuție în întreceri, respectând regulile stabilite;
- urmărirea comportamentului în cadrul relațiilor de grup, combătând vedetismul și individualismul, abordarea unei atitudini cooperante, eliminarea brutalităților de orice fel, excluderea limbajului suburban;
- stimularea mândriei individuale pentru aportul adus reușitelor grupului din care face parte;
- încurajarea elevilor pentru învingerea sentimentului de neputință și depășirea limitelor presupuse a fi maxime;
- stimularea inițiativei elevilor, concretizată în găsirea soluțiilor optime privind realizarea diferitelor sarcini sau organizarea și desfășurarea întrecerilor și concursurilor;
- asigurarea unor arbitraje competente și obiective în cadrul diferitelor categorii de întreceri.

Dezvoltarea din punct de vedere fizic prin:

- ✓ Dezvoltarea calităților motrice de bază și în mod deosebit a vitezei sub toate formele ei de manifestare și a capacității de coordonare neuro-musculară;
- ✓ Creșterea motricității generale și formarea de deprinderi motrice stabile și variate cu caracter de transfer;
- ✓ Formarea și dezvoltarea simțului echilibrului și orientării în spațiu
- ✓ Formarea simțurilor specifice judoului
- ✓ Dezvoltarea îndemânării braț picior și a îndemânării în relație cu adversarul.

Dezvoltarea din punct de vedere tehnico-tactic

Bibliografie:

1. Marin Chirazi ,Inițierea în judo, jocuri și exerciții cu partener. editura PIM Iași 2006
2. Catedra de atletică grea, 2004. Teoria și metodică judoului, ANEFS, București

- ✓ Creșterea preciziei de executare a actelor motrice și a posibilităților de asociere a acestora
- ✓ Priceperea de a alege, a combina, regula și schimba procedeele și modul lor de execuție;
- ✓ Invățarea elementelor fundamentale : poziții tracțiuni , împingeri, deplasări pe saltea
- ✓ Formarea simțului adversarului , a momentului oportun de a declanșa un atac
- ✓ Cunoașterea pozițiilor de bază din lupta la sol

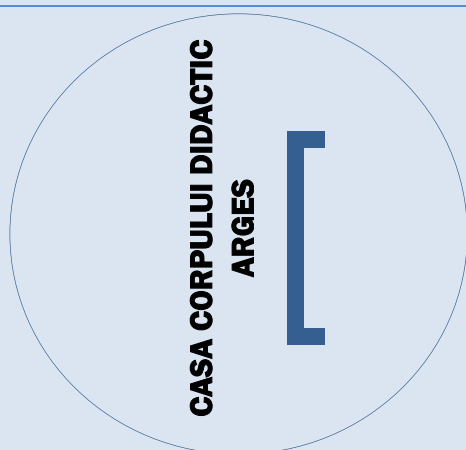
Dezvoltarea din punct de vedere psihologic.

- ✓ Cultivarea dorinței de a se întrece și autodepăși
- ✓ Dezvoltarea curajului
- ✓ Dezvoltarea perseverenței, a încrederii în sine,
- ✓ stabilitate emoțională;
- ✓ extroversie;
- ✓ revenire rapidă după succes și insucces; atenție
- ✓ memorie
- ✓ gândire
- ✓ creativitate
- ✓ imaginație

Aspecte importante în alegerea și pregătirea jocurilor.

- Să fie adaptate la nivelul de pregătire și înțelegere al copiilor,
- Să urmărească un anumit obiectiv specific legat de componentele antrenamentului sportiv
- Încadrarea corectă în antrenament
- Condițiile materiale pe care le presupune
- Nivelul de efort solicitat
- Stabilirea obiectivelor operaționale
- numărul participanților, dimensiunile spațiului de joc, volumul și calitatea materialelor folosite;
- formațiile de lucru folosite și modalitățile concrete de exersare.

DOPAJUL IN SPORT

*Prof. Stan Ileana
Scoala Gimnaziala nr. 20, Bucuresti*

Despre doping in acceptiunea de azi se poate vorbi cam din secolul XX. Astfel prin anii 1900 – 1936 in Japonia, sportivii foloseau inainte de competitii cardiotonice si nitriti (vasodilatatori coronarieni); cel de-al II – lea razboi mondial a consfintit efectele anfetaminelor (psihostimulante) asupra sistemului nervos, aviatorii germani, care executau bombardamente de noapte primind aceste substante inainte de plecare in misiune pentru intretinerea starii de vigilență si agresivitate. De aici si pana la trecerea in sport nu a fost decat un pas. Postbelic, cand viata sportiva si-a reluat cursul a aparut si utilizarea substantelor dopante, amfetaminele, antidepresivele, simpaticomimeticele si analgezicele cardio – respiratorii fiind primele grupe de substante folosite de sportivi din proprie initiativa sau la recomandarea unor cadre sportive (antrenori, medici, masori, etc.).

In vremea aceea regulamentele anti – doping erau inexistente iar lipsa unor laboratoare de specialitate facilita aceasta actiune (dopaj), in mod nestintific si plina de riscuri. O prima actiune concentrata la nivel european o reprezinta colocviul de la Ouriage – les – Bains din Franta cu care ocazie se da o prima definitie dopajului (folosirea unor substante straine organismului, care pot aduce prejudiciu starii de sanatate si eticii sportive) si se stabileste o prima lista de substante dopante, care in principal cuprind: amphetamine si derivate antidepresive, analeptice cardio – respiratorii, alcaloizi excitanti ai

sistemului nervos (exemplu: stricina, etc.). Dar dorinta celor interesati sa-si creeze performantele sportive pe cai artificiale apeleaza la alte droguri. Prin anii 1960 apare o noua clasa, steroizii anabolizanti (derivati de testosteron) a carei prima utilizare s-ar parea sa fi avut loc in SUA cu punct de plecare culturistii. La inceput tehnologiile de depistare erau ineficiente (gascromatografia, cromatografia in faza lichida, etc.). Abia dupa aparitia primelor laboratoare dotate cu sistemul gascromatografe – spectrometru de masa (Koln – Prof. M. Donicke si Londra – Prof. A. Beckett) si reactia Federatiilor Internationale Sportive, se introduce controlul antidoping obligatoriu la marile competitii si adauga listei de mai sus si steroizi anabolizanti.

Pe plan olimpic primele controale oficiale au loc la Jocurile Olimpice de la Munchen din 1972 pentru asa-zisele substante conventionale; pentru steroizii anabolizanti primele controale oficiale au loc la Jocurile Olimpice de la Montreal din 1976 cand mai multi sportivi isi pierd medaliile de aur (halterofili in principal) la circa o luna dupa incheierea Jocurilor Olimpice, ceea ce va crea numeroase discutii, care in final vor duce la o hotarare CIO ce prevede ca rezultatele controalelor doping sa fie facute publice in interiorul competitiei, cu exceptia probelor din ultimele doua zile.

Este inceputul unei campanii deschise, care incepe din anii 1976 – 1980 pe de o parte cei ce

cauta si gasesc binenteles (avand mari resurse materiale) noi substante, care nu sunt inca pe lista anti – doping si cei de barta cealalta a baricadei, organisme oficiale, care dup ace afla de aceste noi substante le cresceteaza si apoi le introduce pe lista anti-doping. Este clar ca intre aceste operatii este o diferenta de timp de 4 - 6 de ani (vezi cazul testosteronului, diureticelor, gonadotrofinei chorionice placentare, etc.) care este in favoarea celor interesati sa triseze. Introducerea controalelor doping inafara competitiei va reprezenta un nou moment in campania anti – doping (1989). In cele ce urmeaza vom face cateva aprecieri asupra principalelor clase de substante si metode doping.

STIMULANTE. Cresc starea de alerta, vigilenta, agresivitatea organismului, reduce senzatiile de perceptie a oboselii, induc scaderea autocontrolului si judecatii putand conduce la accidente. Dintre acestea amfetaminele au reputatia cea mai rea, putand duce chiar la decese, mai ales in conditii de hipertermie, eforturi.

NARCOTICE. (heroina, morfina) si opioidele (metadona, pentazocina, petidina si compusi inruditi) scad pragul perceptiei algice, produc euforie si dependenta psihica, deprima functia respiratory, produc narcomania.

AGENTII ANABOLIZANTI. – derivati de testosterone ce sunt folositi pentru cresterea masei musculare, a fortei musculare, a puterii, a psihoagresivitatii. Principalele reactii adverse constau in: oprirea cresterii la copii si amenoree primara la fete daca sunt administrate inaintea pubertatii, modificari psihologice, cardiace, hepatice (icter colestatic, tumori hepatice, pilozitate crescuta pe fata si pe corp, modificari ale vocii, etc.

DIURETICE. – provoaca o pierdere rapida de lichide si unele minerale (K, Na) din corp, fiind utilizate mai ales in sporturile cu categorii de greutate. Prin dilutia urinei poate ingreuna detectia agentilor anabolizanti in urina dar tehnicile

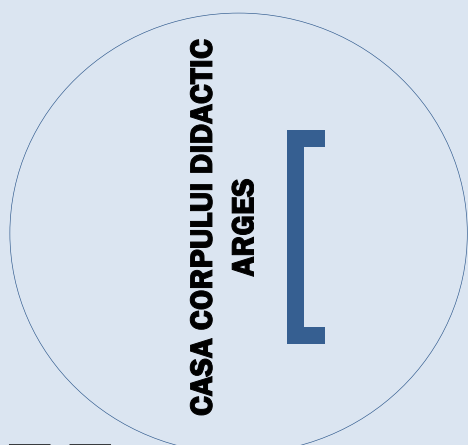
moderne de detectie a dopingului surmonteaza aceasta dificultate.

Campania antidoping a luat proportii in special pe plan economic: sute de milioane de dolari se cheltuiesc anual pe glob pentru aceasta actiune. Merita, nu merita, este greu de raspuns in conditiile societatii contemporane (milioane de oameni, inclusive copii mor zilnic prin inanitie, boli, etc.). As reda ca semnificativ raspunsul printului Alexandre de Merode, presedintele Comisiei Medicale CIO cu ocazia unui interviu privind dopajul. Sunt intrutotul de acord cu aceasta campanie mondiala impotriva dopajului in sport dar nu cred in eradicarea dopajului ci numai in atenuarea acestui flage si am trei argumente:

- sportul olimpic (de inalta performanta in general) a ajuns o afacere, un spectacol pentru care spectatorii sunt dispusi sa plateasca iar sportivii sunt dispusi sa-si assume orice riscuri privind propria sanatate pentru a satisface exigentele publicului si a castiga din punct de vedere material;
- stiinta (anumite laboratoare private bine echipate si sustinute financiar) este implicate in aceasta actiune si este greu de presupus ca organisme sportive ii pot face fata;
- nu in ultimul rand exprim o parere personala si anume ca trisajul face parte din fiinta umana.

In tara noastra fiinteaza Comisia Nationala Anti-doping, infiintata in 1966 si reorganizata in 2001 de Ministerul Tineretului si Sportului, care isi desfasoara activitatea in cooperare cu Laboratorul national de control doping, ce apartine Ministerului Tineretului si Sportului. Activitatea se desfasoara in conformitate cu prevederile Consiliului European (Grupul de monitorizare a Conventiei anti-doping).

Directiile de activitate sunt urmatoarele: - activitate informativ – educativa privind dopajul; controale doping preventive la marile competitii si in afara competitiei; cercetari in privinta agentilor dopanti.

REMEDII HOMEOPATE

Prof. Vlădoiu Elena Florentina
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”, Mioveni

Homeopatia este o metodă terapeutică ce utilizează substanțe naturale din cele trei regnuri: animal, mineral și vegetal, pentru a stimula mecanismele proprii de autoapărare și regenerare a organismului. Ea identifică și îndepărtează cauzele fundamentale ale bolilor vindecând din interior.

Termenul de homeopatie vine din limba greacă: „homeos” = similar, identic și „pathos” = boală, suferință. Principiul de bază al homeopatiei, tratarea bolii cu substanța capabilă să o producă la omul sănătos, este cunoscut ca *Legea Similitudinii* (de exemplu: cafeaua produce insomnie, însă în doze homeopate induce somnul; ceapa produce lăcrimare și secreție nazală abundentă însă în doze homeopate oprește aceste simptome).

Principiul de bază al homeopatiei datează încă din antichitate, de pe vremea lui Hippocrate, „părintele medicinei”, care a trăit în secolul 5 î.e.n. Dr. Samuel Hahnemann, medic german, a descoperit homeopatia în anul 1790 iar în anul 1796 și-a publicat teoriile și experimentele care au la bază „forța vitală”, capacitatea organismului de a răspunde bolii, precum și *Legea Similitudinii*.

Homeopatia tratează pacientul ca un întreg și ia în considerare atât fizicul și psihicul cât și predispoziția ereditară, mediul și modul de viață, alimentația, stressul persoanei respective.

Homeopatia stimulează sistemul imun al pacientului și tratează mai complet și mai eficace decât metodele care tratează separat suferința fizică.

Homeopatia tratează persoana nu boala, cauza nu simptomele.

Homeopatia vede simptomele ca semne ale luptei organismului împotriva bolii. Aceste simptome îl ghidează pe homeopat în alegerea substanței naturale pe care o prescrie ca tratament și care este lipsită de toxicitate și efectele secundare dăunătoare ale medicamentelor clasice.

Pentru a stimula organismul să vindece boala, medicul homeopat trebuie să găsească remediul corect care să corespundă în totalitate simptomelor fizice și psihice ale pacientului.

Există peste 2600 de remedii homeopate. Remediile homeopate conțin cantități foarte mici de substanță, numite potente, preparate într-un mod special, în laboratoare specializate, cu procedee care respectă standardele și regulile internaționale prevăzute de Farmacopeele homeopate din Statele Unite și Europa. Substanța (provenită din plante, minerale sau animale) este macerată și astfel se obține tinctura mamă; din aceasta se ia o picătură care se diluează și se agită în procesul de potențare, de dinamizare. Acest procedeu se repetă până la obținerea diluției infinitezimale dorite în scopul creșterii eficienței terapeutice a remediului. Aceste diluții înalte cresc puterea curativă a substanței și elimină efectele secundare nedorite, reacțiile alergice sau toxice precum și dependența față de tratament.

Remediile homeopate se găsesc în forme diferite cum ar fi: granule, globule (granule foarte mici), tablete, lichid, creme, supozitoare.

Remediile se pot administra intern sau extern (cale mult mai puțin folosită comparativ cu cea internă). Remediile care se administrează intern sunt disponibile sub formă de soluție sau granule impregnate cu soluția respectivă. Granulele sunt foarte mici (de aproximativ 1mm diametru), confecționate de obicei din lactoză și impregnate cu un anumit remediu. Ele nu mai conțin nici măcar o moleculă din substanța inițială, ci doar informația din aceasta, astfel că la analiza chimică obișnuită a mai multor remedii în ele nu s-ar putea determina decât lactoza. Asta pentru că nu avem încă la îndemână metode de punere în evidență a energiei pe care remediile o conțin. Cu toate acestea, organismul fiecăruia dintre noi este cel care înregistrează această informație și după ce luăm o doză de remediu putem să îi simțim din plin efectele.

Dacă este un remediu sub formă de soluție o doză înseamnă 7-10 picături. Picăturile de remediu se pun direct sub limbă sau se diluează într-un pahar curat, de preferință folosit numai în acest scop, în care se află 20-30 ml de apă. După agitarea amestecului, conținutul paharului se bea cu înghițituri mici, după ce se ține puțin în gură.

În cazul granulelor, de obicei o doză de remediu înseamnă 5-10 granule odată (pentru adulți). La sugari doza e de 1 granulă, la copiii ceva mai mari 2-3 granule odată. Uneori granulele se recomandă să fie dizolvate în puțină apă (preferabil fiartă și răcită) înainte de administrare (aceeași cantitate ca și pentru soluție).

Granulele impregnate cu substanța nu trebuie să fie atinse cu mâna ca să nu fie alterată puritatea remedului. Ele se pun de obicei în capacul tubului în care se află sau într-o linguriță de plastic și apoi se lasă să se dizolve sub limbă. Nu este bine să se înghită sau să fie mestecate.

O altă cale de administrare internă a remedului este cea olfactivă (prin mirosire). Această cale se recomandă în special la pacienții hiperreactivi, și constă în inhalarea vaporilor ce se degajă din flaconul în care se găsește diluția alcoolică a remedului respectiv.

Calea externă de administrare a remediilor este de obicei asociată cu cea internă. Se folosesc unguente, comprese cu loțiuni ce conțin remediu respectiv, și se aplică în cazul afecțiunilor strict localizate (plăgi, echimoze, paralizii etc).

Ritmul de administrare al remedului este cel care face ca stimularea forței vitale să fie mai puternică sau mai slabă. Intervalul dintre administrări diferă de la caz la caz. Pentru bolile fizice sau pentru cazurile acute remediu se administrează mai des – zilnic și chiar de mai multe ori pe zi. De obicei însă remediile se administrează mai rar, o dată pe zi, o dată pe săptămână sau chiar o dată pe lună.

De asemenea, trebuie știut că remediile se administrează pe nemâncate, cu cel puțin 20 de minute înainte de masă sau la minim o oră după ce ați mâncat.

Gura trebuie să fie curată, fără arome puternice cum ar fi: tutun, alcool, cafea, mentă (pastă de dinți, gumă de mestecat, picături de tuse, ciocolată, etc) care acționează ca un antidot al remediilor.

Deoarece remediu este foarte specific persoanei iar dozele sunt extrem de mici, homeopatia este o metodă naturală de tratament ce poate fi recomandată femeilor gravide, sugarilor și copiilor mici precum și persoanelor în vârstă.

Iată câteva dintre afecțiunile care pot fi tratate cu succes prin remedii homeopate:

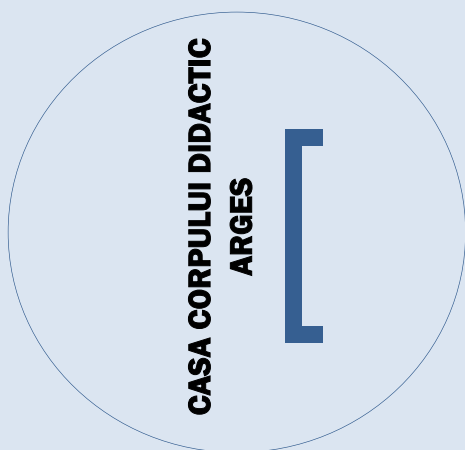
- oboseala cronică
- insomnia
- amigdalitele
- sinuzitele

- astmul și bronșitele
- stress-ul
- tulburările mentale și emoționale
- otitele
- alergiile
- răceala și gripa
- artrita
- sciatica, durerile de coloană
- durerile de cap, migrenele
- tulburările digestive
- problemele de piele
- afecțiuni dentare
- boli infecțioase
- intoxicații accidentale, profesionale, etc

Bibliografie:

1. Medicina naturistă pentru toți – **Sabin Ilie, Editura CNI Coresi, 2007**
2. Să ne tratăm fără medicamente – **Ivan S., Editura Albatros, București, 1990**

STORYTELLING – CE POATE FI O POVESTE

*Prof. Roxana Bragă
Liceul Tehnologic „Dacia” Pitești*

Scrierea și povestirea sunt abilități excelente pentru a-i învăța pe copii. Profesorii le pot insufla acestora dragostea pentru povești pentru a le îmbunătăți abilitățile de limbaj, pentru a încuraja citirea, pentru a le dezvolta imaginația. Posibilele blocaje, teama de a vorbi în public, problemele de ortografie, dificultatea în ceea ce privește stuctura unei povești, dificultățile la citire, dezinteresul pentru subiect, toate, pot fi remediate prin joc.

Jocul în educație, așa cum absența lui din educația de tip formal ne conduce să credem, este greșit înțeles ca importanță. Jocul ne face realitatea accesibilă la orice vârstă. Există nenumărate modalități de a include diverse tehnici teatrale în educație, diverse jocuri, incluzând școala primară și nu numai. Datorită faptului că elementul de bază al tuturor acestor activități este creativitatea, ele se pot dezvolta,

adapta și reconfigura în funcție de scopurile urmărite și de caracteristicile membrilor grupului de participanți. Abilități precum atenția distributivă, concentrarea, spontaneitatea, imaginația, gândirea critică, concesiia și colaborarea, gestionarea propriilor sentimente și emoții, vorbitul în public, coordonarea, comunicarea eficientă, adaptarea la situații noi, sunt doar câteva dintre avantajele activităților teatrale practicate sub forma jocurilor. De asemenea, efectele pozitive ale acestor exerciții nu se rezumă exclusiv la domeniul artistic, ele pot fi la fel de folositoare în nenumărate situații din viața de zi cu zi a oricărui individ care face parte dintr-un grup social.

Așa cum afirmă A. Tarkovsky, marea funcție a artei este comunicarea, deoarece înțelegerea reciprocă este o forță cu rolul de a uni oamenii. Operele de artă, spre deosebire de cele științifice, nu au scopuri practice, în sensul

material al cuvântului. Arta este un meta-limbaj, cu ajutorul căruia oamenii încearcă să comunice unii cu ceilalți; să împărtășească informații despre ei și să asimileze informații despre alții. Dobândirea și exersarea diverselor capacități de comunicare este un avantaj pe care oricine îl poate utiliza în diversele situații în care se află în viața de zi cu zi. Nu este neapărat necesar ca scopul final să fie manifestarea artistică în sine. În cazul în care scopul este studierea unei limbi străine, accentul se pune de asemenea pe comunicare. Elementele de gramatică și de vocabular pot fi aprofundate cu ajutorul exercițiilor de creativitate, iar pronunția se poate exersa prin exerciții de vorbire, de ritm și de coordonare.

Lucrul în cadrul atelierelor de teatru implică întotdeauna lucrul în echipă. Prin diverse jocuri și exerciții teatrale, fiecare participant va avea oportunitatea de a descoperi atât necesitatea lucrului alături de colegi, cât și propriile sale mecanisme de a funcționa într-un colectiv creativ. Avantajele acestor experiențe vor fi de folos nu numai în cadrul manifestărilor artistice, dar și în societate, în general. De aceea este extrem de important ca elevul să fie condus în direcția integrării și a cooperării cu toți cei cu care are oportunitatea de a lucra. Cu toate acestea, având în vedere faptul că adolescența este etapa vieții în care se manifestă nenumărate conflicte destul de puternice, atât interioare cât și cu cei din jur, există întotdeauna posibilitatea nașterii anumitor înfruntări sau contradicții chiar în timpul atelierului de teatru.

Keith Johnstone, un important regizor britano-canadian, a identificat patru piloni pe care se bazează tehnica improvizației:

1. Statutul (clarificarea raporturilor dintre personaje în context);
2. Spontaneitatea (stimularea creativității prin accesarea memoriei de lungă durată);

3. Narațiunea (conflictul care aruncă în aer platforma "cine-ce-unde-cum-când");

4. Masca (cea care poate reactiva copilul din interior).

Cunoașterea și folosirea acestora în exercițiile de improvizație ajută la crearea unor experiențe memorabile cu copiii cu care se lucrează.

Emoția deschide în mod subtil niște canale de comunicare foarte eficiente, făcând auditoriul să uite că se află într-o situație în care cineva îi transmite ceva. Practic apelând la emoții, ascultătorul intră într-o stare de introspecție sau monolog interior, punându-se astfel personal în situațiile descrise de povestitor, spunându-și sieși povestea în proprii săi termeni. Avantajul pe care îl ai atunci când stimulezi emoțiile spectatorului căruia i te adresezi este că acesta va putea prelua în viața lui mult mai ușor lecția transmisă, deoarece va face conexiuni intime cu care se identifică, reamintindu-și emoțiile pe care le-a simțit în momentul în care i-ai spus povestea.

Poți transmite emoție într-o poveste prin câteva modalități, între care **analogiile**, căci poți ieși temporar din poveste, ca un fel de paranteză, în care reformulezi ceea ce se întâmplă acolo sub forma unei situații cu încărcătură emoțională, cu care publicul se poate identifica; ceva de genul: "... e ca atunci când te lovești cu unghia mică de la picior de colțul patului"; **povestea personală** - faptul că vorbești din experiență îți va oferi maximum de credibilitate, cu condiția să nu te lași pradă acelor emoții și să copleșești auditoriul; e foarte important ca publicul să se simtă tot timpul în siguranță în prezența ta, iar asta o poți transmite detașându-te de povestea din trecut, amintind la final auditoriului învățămintele pe care le-ai tras și dovada că acum ești bine; **apelând la imagini** – o poți face asociind imagini tuturor simțurilor pe care spectatorii le-au experimentat în trecut: vizuale

(culori, peisaje), auditive (șuierat, bubuit), tactile (căldură, ger, usturime), gustative (dulce ca mierea, gura pungă sau dinții strepeziți) sau olfactive (mirosul de pâine proaspătă, mirosul strugurilor toamna) etc. Ai putea spune: "... era un sunet ascuțit asemănător scârțâitului cretei pe tablă", dacă te adresezi unui public ce a trăit în acele vremuri îndepărtate.

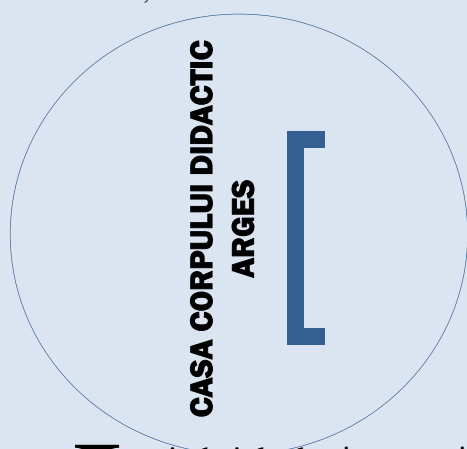
E foarte valoros pentru un povestitor să observe emoțiile auditoriului său, odată pentru că își dă seama dacă a reușit să transmită ceea ce-și dorea și apoi pentru că își poate ajusta evoluția poveștii pe mai departe folosind feedback-ul de la ascultător.

Astfel, cea mai scurtă formulare a poveștii poate suna astfel: „un om avea o

Bibliografie:

- [https://www.unatc.ro/cercetare/pedagogie/pdf/Caietele_Pedagogiei_Teatrale_2020_vol3_iss1\(5\).pdf](https://www.unatc.ro/cercetare/pedagogie/pdf/Caietele_Pedagogiei_Teatrale_2020_vol3_iss1(5).pdf);
- <https://www.povestitorul.ro/storytelling.pdf>;
- Asociația AtelierR de Cuvinte, Georgiana Popan.

problemă și a găsit o soluție”, pentru că povestea este un exemplu de soluționare a problemelor. Ascultătorul poveștii nu primește doar cunoașterea la care ajunge eroul, ci împărtășește totodată (inclusiv emotional) experiența eroului pe care și-o asumă ca și cum ar fi a sa. Deseori spunem că ascultătorul „trăiește povestea”. Dezvoltându-și el însuși capacitatea de a povesti, omul poate la rândul său să se exprime, să comunice, și să stabilească conexiuni cu alte persoane. Povestea, fie că este spusă sau ascultată, fie că este scrisă sau citită, operează cu fapte și sentimente pe care povestitorul le exprimă, iar ascultătorul le interpretează. În felul acesta ea este un exercițiu de exersare a competenței de alfabetizare.

STUDIU DE SPECIALITATE: COPILUL ȘI DESENUL

prof. Andreea Maria ENACHE
Școala Gimnazială „Basarab I“ Curtea de Argeș

Limbajul plastic are misiunea de a echilibra și armoniza relațiile copilului cu natura, cu ceilalți și cu sine. Desenul este o modalitate de comunicare ce permite copilului să exprime prin imagini ceea ce este dificil de surprins în cuvinte, să dea sens lumii sale interioare, să vorbească cu celălalt, să-și descopere în concretul desenului propriile trăiri afective.

Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura, copilul își exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recrează un univers care l-a impresionat (un obiect, un personaj, un animal) și se contopește cu acest univers.

La 3-4 ani desenul este linear, presupune un număr mic de elemente, neorganizate într-un ansamblu compozițional, în general din aceeași categorie. Fluiditatea și flexibilitatea sunt scăzute, colorația este neomogenă, depășește liniile conturilor și se realizează cu una - două culori.

Spre 5-6 ani, crește numărul elementelor compoziționale, acestea se diversifică, apar detaliile, începe să fie sugerată mișcarea. Aceste elemente, dispuse în mai multe planuri, se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: soarele, plantele, omul, casa, cerul, animalele. Prezența lor se datorează și faptului că sunt simboluri de securitate paternă și maternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, nemijlocite, primele obiecte ale spațiului cognitiv.

După vârsta de 6 ani, etapa „realismului intelectual” este înlocuită de cea a „realismului vizual”, în care părțile ascunse ale obiectelor nu mai apar în spatele ecranelor, acestea încep să respecte proporțiile reale în funcție de nivelul mental al copilului, mediul socio-cultural, maturitatea afectivă.

Caracteristicile desenului pe baza cărora putem încerca să descifrăm trăirile copilului sunt: trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen, etc.

Un copil timid, fără încredere în sine are tendința de a trasa linii subțiri, slabe, șterge frecvent sau corectează. Agresivitatea se traduce prin linii puternice, groase, cu riscul de a găuri hârtia. Liniile de intensitate medie caracterizează copilul echilibrat.

Modul în care sunt utilizate culorile poate da un aspect vesel sau deprimant desenului în ansamblu, pe baza căruia putem aprecia starea afectivă a copilului. Copilul extravertit folosește o paletă largă de culori luminoase, cel introvertit se limitează în general la 2-3 culori.

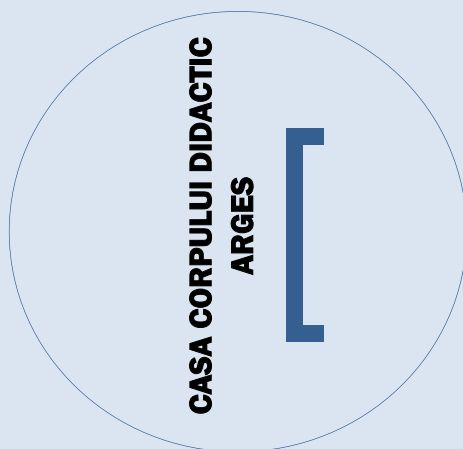
Unele dintre cele mai relevante elementele pentru cunoașterea psihică a copilului, pe care le-am întâlnit pe parcursul anilor sunt:

- Omisiunile - lipsa părților importante din desen, care, în mod normal, ar trebui să apară, dar copilul le scoate din dorința ca acele lucruri, persoane sau situații să nu fi existat în viața lui.
- Utilizarea spațiului - de obicei, foaia de desen este folosită într-un mod echilibrat. La unii copii, însă desenul este înghesuit în marginea de jos sau împărțit în două – foarte sus și foarte jos – mijlocul foii rămânând liber.
- Spațiile închise - figuri umane, case, apar încercuite, închise într-un fel nepotrivit. Uneori spațiile închise sunt date de zig-zaguri făcute peste desen, ca un plic. Acestea evidențiază sentimentul de nesiguranță.
- Disproporția elementelor - foarte mare (exprimă un nivel de aspirație exagerat, impus din afară de către părinți) sau foarte mic - unele părți din desen au dimensiuni normale, iar altele neobișnuit de mici. Acestea indică dorința copilului ca acel lucru să nu existe, fiind deranjant pentru el.

Bibliografie:

- Bulboacă M., *Stimularea inteligențelor multiple ale copiilor și adulților*, Servo-Sat, Arad, 2005
Rafailă E., *Evaluarea creativității la vârsta preșcolară*, Aramis, București, 2002
Silvestru P., *Dincolo de oglindă, Ion Creangă*, București, 1988
Șteu T., *Cunoașterea și autocunoașterea elevilor*, Editura Politică, București, 1978.

STUDIUL DE SPECIALITATE - METODELE ȘI TEHNICILE MODERNE ÎN L'ENSEIGNEMENT DU FLE

*Profesor Stanciu Mihaela
Colegiul Național Dinicu Golescu, Câmpulung*

La connaissance des langues étrangères est une provocation et un devoir de nos jours. Ces derniers temps l'enseignant a dû chercher et trouver les méthodes les plus intéressantes pour vouloir enrichir les connaissances de ses élèves, pour les faire vouloir apprendre, pour savoir, pour pouvoir se débrouiller au besoin. Mais pour que les enseignants réussissent à transmettre leurs informations, leurs connaissances et surtout et le plus important former les compétences à leurs élèves, il faut trouver les meilleures méthodes. Ces méthodes doivent être attrayantes et modernes.

On sait que les jeunes sont attirés vers la nouvelle technologie, donc les méthodes audiovisuelles, mélangées avec la communication, l'implication, la mise en situation, le dialogue et le jeu sont les meilleures modalités de les attirer à apprendre. Il y a plusieurs méthodes modernes qu'il faut appliquées pendant la classe pour pouvoir attirer la jeune génération. C'est même du milieu des années 1950 que la méthode SGAV (structuro-globale audio-visuelle) s'est imposée. La méthodologie audiovisuelle (MAV) a dominé en France dans les années 1960-1970.

La méthode audiovisuelle était construite autour de l'image et du son en même temps. En effet, les méthodes audiovisuelles ont recours à l'image mais en privilégiant les composantes non

linguistiques comme les gestes, les attitudes, les rapports affectifs, etc.

La méthodologie SGAV supposait la situation de communication, le dialogue et l'image. Les apprenants suivaient les images et les sons et ils exprimaient leurs sentiments.

Cette méthode a été appliquée aussi bien à l'enseignement du lexique (sans recourir à la traduction en langue maternelle) qu'à l'enseignement grammatical (sans l'intermédiaire de la règle, l'apprenant saisissant les règles de manière intuitive). La méthode audiovisuelle s'appuyait sur un document de base dialogué, conçu pour présenter le vocabulaire et les structures à étudier.

Cette méthode a ouvert la voie aux approches communicatives. A présent, l'approche communicative a été complétée par les jeux de toutes sortes, par les documents authentiques, par la mise en situation dans des contextes authentiques de communication.

Le travail en équipe, les projets de toutes sortes, l'emploi de l'ordinateur, les plateformes didactiques, les exercices en lignes, les documentaires, les chansons exploitées ont changé la manière de travailler et d'apprendre. L'utilisation des TIC a permis aux apprenants même de pouvoir, à un moment donné, travailler et se corriger tout seuls. Les numériques ont largement été exploités.

Ces méthodes permettent d'apprendre assez rapidement les bases d'une langue étrangère et répondent aux besoins de communication des apprenants. L'expression orale, l'écoute, les dialogues en situations de vie quotidienne les plus courantes, exercices structuraux remplis de sens et non seulement mécaniques ont réussi à attirer et à impliquer les apprenants.

Dans la méthodologie moderne, la communication doit être le moyen et la fin de l'apprentissage, le principal objectif étant de développer chez l'apprenant une compétence de communication. Les méthodes modernes d'évaluation ont aussi le rôle d'encourager.

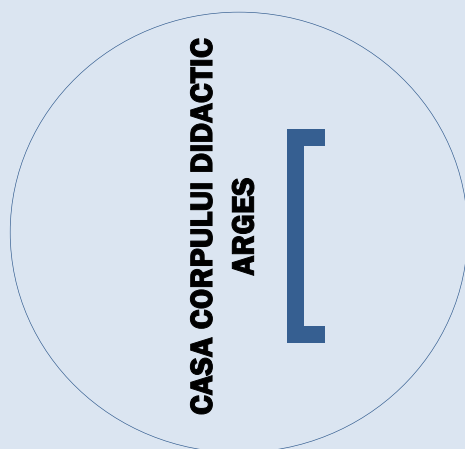
Ce qui a beaucoup changé le dernier temps c'est le travail sur les 4 compétences : compréhension orale (CO) et écrite (CE), expression orale (EO) et écrite (EE), pensant aux besoins langagiers des apprenants, en les mettant en situations réelles ou plausibles d'échanges: dialogues et jeux de rôles, en utilisant des documents authentiques ou dialogues fabriqués à caractère vraisemblable. La grammaire est enseignée de manière inductive, groupant les contenus grammaticaux pour décrire, raconter, exprimer son opinion, argumenter, etc.

L'exploitation des documents authentiques audio-visuelle a fait les apprenants s'impliquer, vouloir participer aux débats et les mettre en situation, cela les déterminant à se débrouiller. Le rôle du professeur a toujours été très important, mais à présent, une fois avec la technologie qui a autant avancé, on se demande si l'ordinateur peut ou non remplacer le professeur. L'enseignant joue-t-il encore un rôle important en ce qui concerne l'acquisition d'une langue étrangère et sa transmission ?

A présent, la nouvelle technologie semble remplacer tout, le professeur traditionnel semble s'effacer, sa place étant prise par l'ordinateur. L'enseignant n'est pas celui de tout savoir, il est seulement celui qui guide les élèves et les aide à apprendre, à chercher, à collaborer, celui qui gère leur activité, il est avant tout un facilitateur d'apprentissage, qui va guider les élèves à travers leur propre parcours, en leur proposant des activités et des tâches adaptées à leur niveau, à leurs attentes. Ainsi, l'enseignant a le rôle de :

- planifier ses actions pédagogiques - le matériel, comment l'utiliser, les tâches pour l'apprenant, choisir des supports et des activités d'apprentissage ;
- pratiquer l'interaction dans un contexte authentique ;
- proposer des étapes d'apprentissages individuels ;
- se donner des objectifs d'apprentissage dans chaque compétence linguistique, déterminer des modalités de réalisation de ces activités, gérer la succession, à court et à long terme, des activités choisies) ;
- définir des modalités d'évaluation des résultats et évaluer les résultats atteints)

L'apprentissage d'une langue dépend en grande mesure de l'enseignant, de ses méthodes, il doit choisir les meilleures méthodes pour impliquer l'apprenant, pour le motiver, pour le faire agir. L'implication, la communication, la motivation, ce sont celles qui font les élèves s'impliquer, parler, agir. Le plus important et savoir les motiver, les encourager, leur donner pas seulement les connaissances mais surtout la confiance et les exemples concrets pour pouvoir briser la glace.

EDUCAȚIA PENTRU VALORI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

*Prof.înv.preșcolar: Tănase Caterina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”*

Motto: „O lume fără valori ar fi ca o casă nelocuită.” –Marshall McLuhan

Educația reprezintă factorul primordial în transmiterea valorilor încă de la cea mai fragedă vârstă. Educația timpurie este perioada care aduce schimbări majore în viața copilului, fiind considerată piatra de temelie în formarea, dezvoltarea și orientarea pe scară valorică a preșcolarilor, respectându-se însă particularitățile psihopedagogice și de vârstă ale acestora.

Definite ca „idei abstracte despre ceea ce societatea crede că este bun, drept și dezirabil” valorile sunt aspecte definitorii ale identității culturale (Goodman, 1992).

Educația este o voință de iubire generoasă față de sufletul altuia pentru a i se dezvolta întreaga receptivitate pentru valori și capacitatea de a realiza valori.

Conform dicționarului Larousse, valoarea reprezintă tot ceea ce este dezirabil.

Conform aceluiași „Dicționar de filozofie” în general, se disting trei grupe de valori: adevărul, binele și frumosul care corespund unor domenii filosofice tradiționale: cunoașterea (gnoseologia), etica.

S. Cristea extinde definiția valorii asupra unei valori specifice pedagogice, fiind integrată în componentele educației, respectiv în dimensiunile generale ale educației: educația morală – binele moral; educația intelectuală - adevărul științific; educația tehnologică - utilitatea adevărului științific; educația estetică - frumosul din artă, natură, viața socială; educația fizică – sănătatea psihică și fizică.

Șerbănescu B., propune următoarea clasificare a valorilor:

- valori materiale și fizice: sănătate, confort, securitate;
- valori economice: productivitate, eficacitate;
- valori morale: onestitate, echitate;
- valori sociale: filantropie, onestitate;
- valori politice/ civice: libertate, egalitate, dreptate;
- valori estetice: frumusețe, simetrie, armonie;
- valori intelectuale: inteligență, claritate;
- valori profesionale: considerație, reușită profesională;
- valori sentimentale: dragoste.

Valoarea conține în structura ei o componentă cognitivă, una afectivă și una comportamentală.

Transmiterea eficientă a valorilor se face în cadrul unui întreg proces în care individul are posibilitatea de a alege între variantele reale, în urma analizării consecințelor fiecărei opțiuni și, apoi, de a se exprima și acționa conform propriei alegeri. Acest proces de raportare la valori determină formarea atitudinilor, a conduitei personale, a comportamentului și, de aceea, el trebuie să înceapă din copilăria timpurie.

Valorile, ca factor principal în procesul educațional oferă îndrumări în realitatea subiectivă și socială și reprezintă puncte de referință pentru stabilirea obiectivelor vieții.

Aflându-ne într-o eră a vitezei și a tehnologiei, de multe ori observăm cum valorile noastre se pierd în amalgamul cotidian. Tot mai des, întâlnim în jurul nostru, situații ce denotă lipsa unor valori definitorii pentru ființa umană, cum ar fi respectul față de propria persoană, față de ceilalți, față de mediul care ne înconjoară, lipsa de implicare și de responsabilitate față de acțiunile întreprinse și lista ar putea continua.

De aceea, considerăm că necesar să conservăm și să transmitem mai departe valorile etice și morale universale și profund umaniste care ne definesc ca oameni, ca națiune, ca membri ai unui sistem social în care evoluăm. O abordare a educației pentru valori, în cadrul activităților cu preșcolarii, se dovedește a fi, în contextul actual al reformei educației și al evoluției societății, un demers necesar pentru a forma generații responsabile și autonome de copii și tineri, cu un nivel ridicat al abilităților sociale, morale și civice.

Cadrul didactic reprezintă un factor major în organizarea condițiilor de transmitere a valorilor, facilitând accesul pentru formarea unor deprinderi morale prin intermediul poveștilor.

Educația pentru valori, precum și orientarea către valori a preșcolarilor, rămâne un domeniu neglijat în educație. Perioada preșcolară este considerată de către experți perioada în care copiii se dezvoltă atât psihic cât și valoric. Integrarea acestora în instituțiile preșcolare solicită toate posibilitățile lor de adaptare, deoarece diferența dintre grădiniță și familie cere o mai mare varietate de conduite.

Vârsta preșcolară este perioada cea mai plastică și cea mai favorabilă achizițiilor instrumentelor de bază a cunoașterii, comunicării, a formării trăsăturilor morale, de caracter și a pregătirii pentru viața de mai târziu. Copilul trebuie să beneficieze de atenție și în jurul acestuia să graviteze toate intervențiile formative ale educatorului, pentru a se dezvolta frumos sub actul răbdării și al cugetării pentru formarea personalității sub aspectul moral.

Formarea conștiinței morale se face acționând asupra mai multor componente: noțiunile și reprezentările morale, ideile și concepțiile morale, sentimentele morale, atitudinile morale, convingerile morale, aspirațiile și idealul moral al personalității.

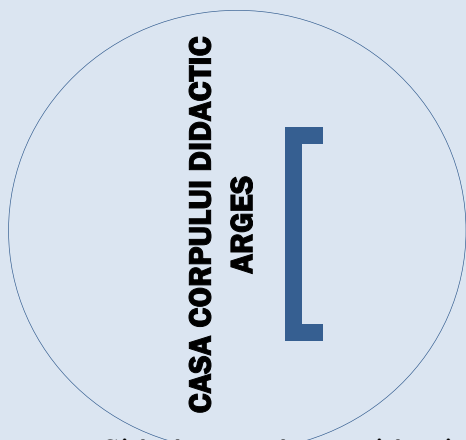
Educatorea joacă un rol important în promovarea valorilor la preșcolari deoarece aceasta are capacitatea de a influența copiii și îi poate angaja în astfel de activități cu caracter moralizator, însă nu trebuie uitată și influența părinților în formarea conduitei morale, deoarece familia oferă oportunități de învățare în casă, locul unde copilul se naște, crește și descoperă valoarea încă de la începutul vieții.

Educația bazată pe valoare reprezintă un instrument care nu ne oferă numai o profesie, ci și un scop în viață. Scopul vieții noastre este, fără îndoială, să ne cunoaștem pe noi înșine și să fim peste sine.

Bibliografie:

1. CRISTEA S. Dicționar de pedagogie. Chișinău-București, Grupul Editorial Litera, 2000
2. CUCUOȘ C. Pedagogie. Iași: Polirom, 1996, 230 p.
3. DURKHEIM E. Educație și sociologie. București: E.D.P., 1980.
4. JULIA D. Dicționar de filozofie, București, Edit. Univers Enciclopedic, 1996..
5. ȘERBĂNESCU B. Valorile naționale și educația. București: Educația Universitară Carol Davila, 2000.

VECHI ȘI NOU ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

*Profesor Drăghici Liana Mihaela
Liceul Tehnologic Astra, Pitești*

Și în învățământ ca și în viață schimbările sunt inerente. Ele trebuie să aducă însă plus valoare și nu să fie făcute doar de dragul de a schimba ceva.

Este nevoie de perfecționare continuă, folosirea unor metode didactice cât mai adecvate, accesibile, moderne care să capteze ușor atenția elevilor și să-i antreneze cu ușurință în scenariul didactic.

Formarea continuă a cadrelor didactice este impusă de schimbările care au loc în planul științelor și a psihopedagogiei.

Tot mai multe cadre didactice sunt interesate să se familiarizeze cu teme ca: macro și micropedagogia, pedagogia prospectivă, instrucția și educația analizate ca procese intenționale, procesul de învățământ între rutină și creativitate; designul educațional, instruirea interactivă; alternative educaționale; informatizarea învățământului și învățarea multimedia, raportul dintre educație și cultură; configurația principalelor paradigme educaționale contemporane ș.a., reprezentând noutăți în științele educației.

În educație au fost conturate două paradigme contrastante:

Paradigma clasică – care era centrată mai mult pe profesor. Această paradigmă pune accent pe actul de predare, pe împreunarea cunoștințelor și pe autoritatea profesională.

Elevii au un rol pasiv și anume de a asculta, de a fi cuminți, de a înregistra și de a reproduce discursul magistral.

Paradigma contemporană este centrată pe elev și pe nevoile sale, pe grupurile de elevi, pe experiențele de învățare – elaborată de profesor potrivit aferenței încorporată în curriculum. De la pedagogia tradițională care promova modelul educațional al transmiterii, ascultării, asimilării și restituirii s-a trecut la o pedagogie care îl face pe elev mult mai responsabil în procesul formării lui.

Pedagogia tradițională este focalizată pe trecut (*educație de menținere*), era caracterizată de tendința de conservare și reproducere a structurilor de învățare, fiind preocupată pentru transmiterea și însușirea cunoștințelor.

Pedagogia tradițională, clasică este o pedagogie a ascultării, a discursului, a strategiei subiecții învățării- elevii erau considerați capabili să înregistreze, să păstreze în memorie și să reproducă cu fidelitate cât mai multe cunoștințe, tinerii erau văzuți ca personae care nu conștientizează ce este bine și ce este rău în viață, nu pot să își auto-regleze nevoile sau comportamentul, rolul elevului este să asculte, să nu gândească, să facă numai ce i se cere, să nu aibă nici o inițiativă; profesorul este actorul principal, iar pedagogia este centrată pe profesor. În concluzie, punctele slabe ale pedagogiei tradiționale sunt următoarele: supraîncărcarea memoriei, autoritate excesivă, predare centrată pe materia de studiu.

Pedagogia modernă este ancorată în prezent și orientată spre viitor (*educație prospectivă*), se observă tendința de prospectare și reconstrucție a structurilor de învățare și o preocupare pentru *formarea competențelor*.

Apar trei tendințe importante în pedagogia contemporană și anume

- Posibilitățile de dezvoltare personală ale copiilor, tinerilor și adulților;
- Cerințele educaționale specifice diversității populației școlare;
- Prioritățile comunității.

Educația este un tip particular de acțiune umană, o intervenție sau direcționare, o categorie fundamentală a pedagogiei.

Platon definea educația ca fiind “arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele.”

Aristotel, în lucrarea sa “Politica”, considera că “educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”.

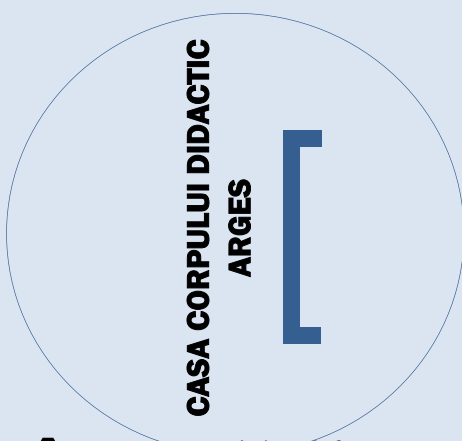
Educația azi, se poate regăsi în trei ipostaze:

- Educația formală
- Educația nonformală
- Educația informală

Pentru ca educația să aibă un rezultat cât mai bun, toate cele trei tipuri de educații trebuie să existe, ele se întrepătrund și au fiecare un rol bine determinat.

În educație, au fost regândite aspectele legate de rolul elevului din perspectiva pedagogiei, el devine subiect al educației, dacă în trecut exista un decalaj între apariția noilor tehnologii și utilizarea lor, în prezent acesta tinde să dispară (calculatorul, învățarea distribuită în avans), organizarea școlară este diferită.

Cadrele didactice au rol de îndrumători, coordonatori, consilieri ai elevilor. Elevii se află în centrul procesului de învățământ (cu nevoile lor educaționale). Elevii sunt diferiți, cu caracteristici specifice vârstei, nivel de dezvoltare intelectuală diferită, aspirații, motivații diferite. De aceea există diferite tipuri de relații profesor-elev, elev-elev. Implicarea părinților este benefică chiar dacă aceștia acționează din exteriorul procesului de învățământ.

CINE SI MAI ALES CE A PUS BAZELE GEOMETRIEI ANALITICE?

Prof. Belciug Ion
Liceul Tehnologic „Liviu Rebreanu”, Moșăceni

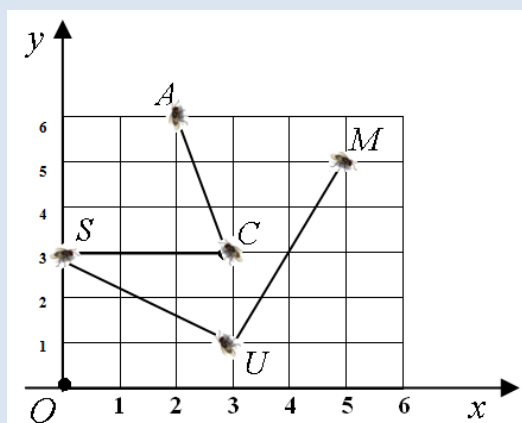
În acest material voi face o scurtă introducere în geometria analitică. Geometria este o ramură a matematicii cu foarte multe aplicații practice, la ora actuală tot ceea ce presupune grafică computerizată, jocuri pe calculator, proiectare în arhitectură, proiectare în inginerie, totul se fundamentează pe geometria analitică. Ea se regăsește de asemenea în geografie, astronomie și într-o sumedenie de aplicații pe calculatoare, telefoane și sisteme GPS ce necesită folosirea geolocației.

Din punct de vedere matematic putem spune că geometria analitică ne ajută să rezolvăm probleme de geometrie folosind algebra, ceea ce pentru mulți copii din zilele noastre este mult mai ușor de realizat

dat fiind faptul că e mai ușor pentru ei să aplice o formulă matematică, care nu este într-atât de complexă, decât să folosească congruențe asemănări sau alte construcții ajutătoare care nu sunt la îndemâna oricui. De asemenea este mult mai ușor de folosit de către programatorii IT în realizarea de programe care prin introducerea unor date algebrice pot mai lesne să rezolve probleme de geometrie clasică.

Cel mai important aspect în geometria analitică îl constituie raportarea la coordonate. În geometria analitică stabilirea unui punct de reper sau a unor puncte de reper este absolut indispensabilă. Practic orice obiect poate fi descris cu ajutorul punctelor de reper și implicit a coordonatelor acestora. Legat de istoricul geometriei analitice se poate spune că începuturile sale pot fi localizate temporal încă din timpul Greciei antice. Au fost matematicienii greci care au prezentat soluții algebrice pentru anumite probleme de geometrie. Matematicianul grec Apolonius, un discipol al lui Pitagora, prezintă în lucrarea sa despre conice o serie de soluții algebrice pentru diferite probleme de geometrie. Totuși spunem că fundamentele geometriei analitice au fost puse la începutul secolului al XVII-lea de către doi matematicieni francezi René

Descartes și Pierre de Fermat. Numele de “**sistem de coordonate carteziene**” folosit în matematică vine de la Cartesius, numele latinesc al matematicianului și filozofului francez René Descartes care, printre altele, a contribuit la unificarea algebrei și geometriei euclidiene. Munca sa a avut influențe asupra geometriei analitice, analizei matematice dar și asupra cartografiei. **Sistemul de coordonate carteziene** este folosit pentru a determina în mod unic un punct în plan prin două numere, numite de regulă *abscisa* și *ordonata* punctului. Pentru a defini coordonatele, se consideră două axe de coordonate, perpendiculare cu aceeași origine, iar unitatea de

lungime, care este folosită este marcată pe cele două axe. Coordonatele carteziene se folosesc în spațiul cu o dimensiune (axa numerelor reale), în spațiu cu două dimensiuni (unde se folosește de regulă binecunoscutul reperul cartezian xOy), în spațiul tridimensional (unde este nevoie de trei coordonate se folosește reperul $Oxyz$) dar și în spațiul n -dimensional folosind generalizări matematice. Partea anecdotică și poate că este cea reală, a apariției sistemului cartezian, spune că René Descartes a fost inspirat în descoperirea matematicii analitice de către o muscă așezată pe tavan. René Descartes a fost în copilăria sa un copil bolnăvicios îmbolnăvindu-se foarte ușor și de aceea medicii le-a recomandat părinților lui să îl lase să doarmă cât vrea el dimineața (astăzi se știe că somnul întărește imunitatea). Astfel că René Descartes a deprins obiceiul de a lenevi în pat, obicei pe care se pare că l-a păstrat toată viața sa. În acest context, în jurul anului 1630 în timp ce lenevea în pat pe tavanul camerei sale a apărut o muscă care se plimba de acolo acolo. Dacă pe unii oameni acest lucru iar irita și ar fi omorât musca, pe René Descartes l-a inspirat acesta gândindu-se cum ar putea el să determine cu precizie matematică poziția muștei pe tavan. Aici intervine genialitatea lui Descartes, sau poate chiar a fost ajutat de faptul că tavanul camerei sale era casetat cu acele “casete” în formă pătratică care se montează și astăzi pe tavan, dându-i acestuia o formă mai estetică. Acesta și-a închipuit un sistem de coordonate numit mai apoi xOy având reprezentate de cele două axe numerele reale pozitive cunoscute la acea vreme (Descartes ca și alți matematicieni din vremea sa nu lucra cu numere negative considerentele fiind acelea că numerele negative nu au un corespondent în lumea reală).

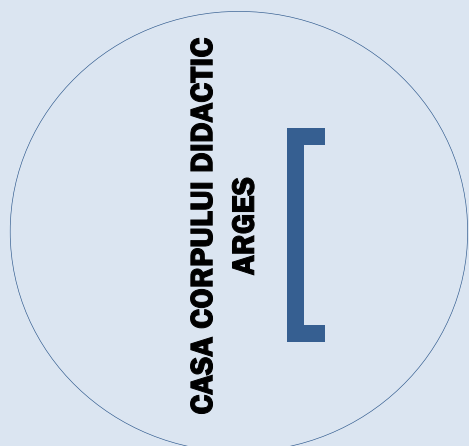
Sistemul are forma unei table de șah și permite determinarea pentru fiecare punct din plan a două coordonate (numere) unice, acestea obținându-se prin proiecția punctului pe cele două axe de coordonate. De exemplu punctul A are coordonatele $x_A=2$ și $y_A=6$. Dacă ar fi să ne gândim la o reprezentare algebrică a acestui punct geometric am spune că el poate fi reprezentat cu ajutorul unui sistem de două ecuații cu

două necunoscute de forma
$$\begin{cases} x = 2 \\ y = 6 \end{cases}$$
.

Pe lângă sistemul cartezian mai există și alte sisteme de specificare a poziției unui punct în plan, de ex. sistemul de coordonate polare.

Folosind sistemul de coordonate carteziane, formele geometrice (cum ar fi curbele) pot fi descrise prin ecuații algebrice, anume ecuații satisfăcute de coordonatele punctelor de pe respectiva formă geometrică. De exemplu, cercul de rază 1 cu centrul în originea sistemului poate fi descris de ecuația $x^2 + y^2 = 1$.

Ideea acestui sistem a fost dezvoltată în 1637 în două lucrări ale lui Descartes. În partea a doua a *Discursului asupra metodei*, Descartes introduce ideea nouă a specificării poziției unui punct sau obiect de pe o suprafață, folosind două axe intersectate ca ghizi de măsurare. În *La Géométrie*, a explorat mai în profunzime conceptele menționate mai sus.

STRATEGII INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

*Prof. Panainte Sorin-Lucian,
Liceul Tehnologic I.C. Petrescu Stâlpeni, Argeș*

Tinând cont că trăim într-o eră în care lucrurile evoluează foarte rapid, iar școala trebuie să țină pasul cu realitatea societală, că ce era important acum zece ani nu mai prezintă interesul de altădată, iar job-urile pentru care s-au pregătit părinții noștri poate nici nu mai există, școala e nevoită să-și abilitizeze elevii pentru a se adapta unor noi situații, unor noi provocări. Dacă acum douăzeci de ani se cerea ca elevul să ridice mâna și să pună întrebări, acum se încurajează ca elevul să fie proactiv, să vină cu inițiative, să încerce să descopere pe cont propriu, să-și pună întrebări la care ceilalți nu s-au gândit încă. Vorbim despre o generație nativ digitală, care are nevoie să fie conectată cu tehnologia avansată și care nu poate fi îngrădită de proceduri clasice de învățare,

Imperativul calității în educație obligă la o reconsiderare a demersului educațional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învățare și, respectiv, pe cel care învață.

Pentru a asigura dezvoltarea și valorificarea resurselor lor cognitive, afective și acționale, pentru a-i instrumenta în vederea adaptării și inserției optime în mediul socio-profesional, este esențială construirea unor strategii didactice bazate pe acțiune, aplicare, cercetare, experimentare. Astfel, li se va crea elevilor

ocazia de a practica o învățare de calitate, de a realiza achiziții durabile, susceptibile de a fi utilizate și transferate în diverse contexte instrucționale și nu numai. Beneficiind de o îndrumare competentă, având suportul unor profesori care îi respectă și sunt interesați continuu de ameliorarea nivelului lor de achiziții și competențe, elevii vor avea posibilitatea să realizeze obiectivele învățării și să finalizeze cu succes această activitate. În plus, și șansele lor de reușită socială vor spori considerabil.

Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunțând la vechile practici educaționale rigide și uniforme, el devine organizator al unui mediu de învățare adaptat particularităților și nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învățării și dezvoltarea competențelor.

Strategiile didactice interactive au un rol determinant în activitatea instructiv-educativă, fiind prezente în toate etapele conceperii și realizării efective a acesteia:

- proiectării, atunci când profesorul, raportându-se la celelalte componente ale procesului de învățământ (obiective, conținuturi, timp, forme de organizare etc.), elaborează strategia didactică optimă;
- în faza de desfășurare efectivă
- a activității – strategia didactică devine un instrument concret care permite realizarea obiectivelor propuse;
- în faza (auto)evaluării, alături de alte componente ale procesului de învățământ, strategia didactică devine “obiect” al evaluării profesorului, apreciindu-se, în funcție de rezultatele obținute, calitatea acesteia și gradul de corespondență cu finalitățile, conținutul, formele de organizare a procesului de învățământ.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogățesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluționarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Crește gradul de activism și de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune și o atitudine pozitivă față de relațiile umane, față de importanța muncii în echipă și o deschidere față de cooperare, o atitudine de susținere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalți.

Metodologia interactivă țintește, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacității de a lega cunoștințele între ele și de a crea rețele conceptuale, dezvoltarea inteligențelor multiple etc.) și atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităților de comunicare, de dialogare interpersonală și intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităților de reflectare asupra propriilor demersuri de învățare – metacogniția și asupra relațiilor interumane etc.)

Metodele interactive accentuează latura formativ-educativă de dezvoltare a personalității atât prin oferirea de ocazii de a descoperi și a valida în practică cunoștințele teoretice cât și prin oportunitățile sociale de dezvoltarea a trăsăturilor de caracter, de voință și perseverență.

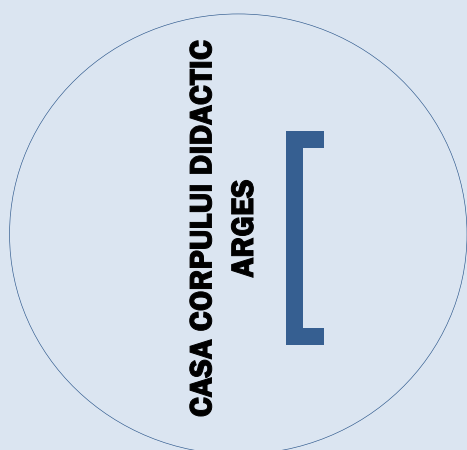
Specificul metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Acest tip

de interactivitate determină identificarea elevului cu situația de învățare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea acestora în stăpâni propriilor transformări și formări.

Pe de altă parte, metodele interactive solicită anumite condiții de timp mai îndelungat față de cele expositive (de exemplu: timp de gândire acordat elevilor, timp de interrelaționare, timp de expunerea a ideilor individuale și comune, timp de evaluare etc.), anumite aptitudini ale elevilor de lucru în colaborare, dorință de socializare, capacități de comunicare și interrelaționare, precum și resurse materiale adecvate. Din partea profesorului, metodele didactice interactive necesită poate mai mult decât alte tipuri, un efort de proiectare și corelare atentă a resurselor în concordanță cu metodele, tehnicile și forma de organizare grupală a elevilor, pentru a menține constant și pentru mai mult timp interesul elevilor pentru activitate.

Bibliografie :

1. Romiță Iucu – Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative. Ed. Polirom, Iași, 2002
2. Ioan Neacșu – Instruire și învățare. Ed. Științifică, București, 1990

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ EFICIENT ÎN CADRUL PROIECTELOR ERASMUS+

Prof. Amalia VELICU
Prof. Ileana TĂNASE
Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcineni

Proiectul „**METODE INOVATOARE DE PREDARE PENTRU EDUCAȚIA ADULȚILOR**”, a pornit de la nevoia identificată în rândul cursanților din Programul „A doua șansă” care provin din medii defavorizate, familii cu situații financiare precare, familii monoparentale, dezbinare, dar nu numai, pentru care participarea la cursurile online a reprezentat o dificultate, aceștia fiind uneori în imposibilitatea de a accesa resursele educaționale propuse de școală.

În iulie-septembrie 2021, Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni a implementat Proiectul Erasmus+, domeniul Educația adulților, nr. ref. 2020-1-RO01-KA104-079477. cu titlul „Metode inovatoare de predare pentru educația adulților”, finanțat cu sprijinul Comisiei Europene, prin care am susținut incluziunea socială a copiilor beneficiari, folosirea noilor tehnologii și totodată facilitarea accesului la educație.

În cadrul acestui proiect de mobilitate, cadre didactice de la Liceul

Tehnologic Nr.1 Mărăcineni au participat la cursuri de formare în Bologna - Italia, în Reykjavik - Islanda și în Helsinki - Finlanda.

Cursul desfășurat în Bologna a permis participanților să-și îmbunătățească cunoștințele și competențele bazate pe muncă și sistemele de învățământ dual. Participanții au identificat și exersat cele mai bune strategii de formare a adulților prin învățare reciprocă și cooperare cu alți participanți și formatori din toată Europa.

Cursul desfășurat în Reykjavik a oferit participanților posibilitatea de a-și completa cunoștințele cu tehnici și instrumente inovatoare și antrenante pentru integrarea metodei proiectelor în lecții și curriculum, dar și facilitarea învățării bazată pe cooperarea și pasiunile cursanților. Formarea a avut loc, prin activități de brainstorming, ateliere de lucru, simulări și activități outdoor. Profesorii au dobândit tehnici pentru dezvoltarea de proiecte interdisciplinare, bazate pe nevoile și interesele științifice ale elevilor și vor putea măsura impactul pe care un proiect îl are asupra înțelegerii și implicării acestora.

Cursul desfășurat în Helsinki s-a axat pe metodele moderne centrate pe elev (Freire și Boal) utilizate în educația adulților prin ateliere de lucru, simulări, proiecte, joc de rol, reflecție, utilizarea de instrumente TIC.

Prin lecțiile demonstrative susținute la clasă, la întoarcerea din mobilitate, prin activitățile desfășurate în cadrul comisiilor metodice, prin instrumentele de evaluare proiectate ca resurse educaționale deschise, dar și prin implementarea unor schimburi de experiență, s-a asigurat transferul de cunoștințe către celelalte cadre didactice din Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni, către profesori din alte unități școlare: Școala Gimnazială „Traian”, Pitești, Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Sfântul Nicolae", Câmpulung Muscel, Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Pitești, precum și către factori de decizie din

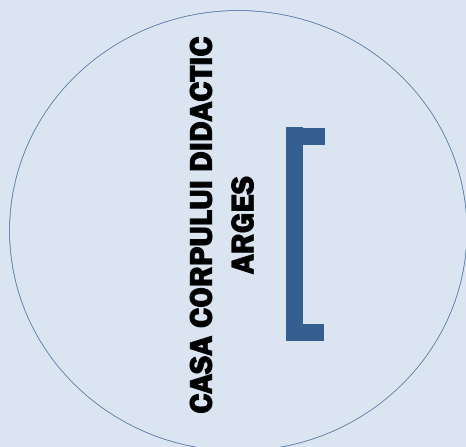
judet: CJRAE Argeș, IȘJ Argeș, CCD Argeș.

Scopul acestor schimburi de experiență îl reprezintă utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică, integrarea metodelor nonformale în activitatea didactică cu adulții și asigurarea șanselor egale pentru toți.

Îmbunătățirea competențelor profesorilor în domeniul utilizării instrumentelor TIC (realizarea de bloguri, site-uri, platforme e-learning apps etc.) și a metodelor nonformale în dezvoltarea capacității de gestionare a unei săli de clasă "virtuale", comunicarea online cu elevii pe parcursul orelor de curs sau de pregătire suplimentară, vor contribui la proiectarea unor activități didactice interactive și, în final, la creșterea interesului cursanților pentru participarea la ore. Transferul de cunoștințe, ușurința creării unor resurse educaționale agreeate de elevi, va crește spiritul de emulație între cadrele didactice și interesul acestora pentru accesarea proiectelor cu finanțare europeană, din cadrul programului Erasmus+.

Odată cu implementarea proiectului și introducerea tehnologiei și a mijloacelor informatice în procesul educațional, va crește calitatea programelor educaționale oferite de către unitățile de învățământ

partenere, în folosul beneficiarilor direcți ai educației. Sperăm, așadar, să le sporim acestora încrederea în sine și într-un viitor mai luminos.

INTEGRAREA COPILULUI CU ADHD ÎN ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DE MASĂ

*Prof. Iordache Narcis
Școala Gimnazială Matei Basarab Pitești*

Fiecare copil are șansa de a se dezvolta și a se schimba prin forța metodei educaționale dacă învață ceea ce îi se potrivește, dacă o face cu plăcere și dacă este valorizat pentru eforturile lui. Un lucru important este faptul că *aproape toți copiii* pot să învețe să citească și să scrie dacă metoda este cea adecvată și așteptările profesorului sunt realiste. Așteptările profesorilor sunt de cele mai multe ori foarte mari, prea mari pentru toți copiii. Unii ar dori ca fiecare elev să înțeleagă fără efort să lucreze perfect și să răspundă prompt la sarcinile primite. De prea multe ori unii copii sunt judecați prin prisma acestor așteptări. Uneori, unele cadre didactice pornesc prea ușor de la o etichetă sau de la aparențe și consideră cu unii elevi nu vor putea fi niciodată la înălțimea așteptărilor lor și ale școlii. Dar mereu și mereu este nevoie să ne amintim scopul școlii: acela de a sprijini învățarea și dezvoltarea individuală și a duce copiii spre cunoaștere și dezvoltare. Prin natura umană orice copil este curios, vrea să știe, să înțeleagă, dar o face ÎN FELUL SĂU UNIC. Rolul școlii este să dezvolte, să șlefuiască și să folosească fiecare cale pentru a ușura învățarea. O atitudine adecvată și pozitivă de sprijin aduce dezvoltări spectaculoase chiar și la copiii cu cerințe educaționale speciale. Orice elev poate învăța în școală dacă este abordat adecvat, dacă se ține cont că învățarea școlară este parte a învățării umane și nu se limitează la sfera intelectului.

Tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenție cunoscută și sub denumirea de THDA sau ADHD, este o tulburare de comportament a copilului care se manifestă prin deficit de atenție și dificultăți în desfășurarea unei sarcini. Această tulburare apare în copilărie, dar poate persista și la vârsta adultă. Nu se cunoaște cu exactitate cauza declanșării sale, cu toate acestea, cercetările recente au arătat că cel mai probabil, ADHD este de natură genetică (potrivit cercetătorilor, la nivelul creierului pacienților cu ADHD apar unele modificări). Acest lucru sprijină teoria potrivit căreia această tulburare este, de fapt, o afecțiune biologică, care se transmite genetic de la părinți la copii. Pe de altă parte, există cercetători care susțin că expunerea în viața intrauterină la alcool, tutun, droguri și alte substanțe toxice crește riscul dezvoltării ADHD.

Conform DSM IV simptomele de tulburare hiperkinetică cu deficit de atenție sunt:

- incapacitatea copilului de a-și menține atenția și aceasta este ușor perturbată de stimulii din jur;
- adoptă un comportament inadecvat;
- copilul se implică în diverse activități foarte riscante fără a putea evalua gravitatea riscurilor.

Hiperactivitatea cu deficit de atenție are o evoluție defavorabilă, prezisă în special de coexistența tulburării de conduită. Copiii/elevii au dificultăți în controlul activităților motorii și par în continuă mișcare. Încep mai multe lucruri, dar nu termină nimic. Sau continuă ceva ce le aduce succes, deși trebuie să facă altceva. Hiperactivitatea cu deficit de atenție determină o deteriorare în activitatea socială și școlară, iar principala complicație este eșecul școlar. Dificultățile școlare ale copiilor/elevilor cu hiperactivitate cu deficit de atenție includ achiziționarea unui număr mic de cunoștințe, chiar dacă au potențial intelectual. De cele mai multe ori, medicul specialist diagnostichează acești copii și cu *liminaritate/ tardivitate* pentru că reușesc să acumuleze lacune în cunoștințe și să prezinte un deficit informațional și psihopedagogic ușor, moderat sau chiar accentuat. Sunt incapabili să-și mențină atenția la sarcină, sunt dezorientați și adesea uită sarcinile și rutina clasei. Cel mai adesea dau impresia că trăiesc în altă lume, arătând o atitudine pasivă în clasă. Prin comportamentul lor, uneori impulsiv, tulbură activitatea normală a întregii clase. Au tendința de a manifesta o neatenție activă, ceea ce determină întreruperea din activitate și a altor copii din jurul lor.

Măsuri de intervenție recomandate:

Activități realizate de cadrul didactic de la clasă:

- urmărește curriculum-ul adaptat nevoilor speciale ale copilului/elevului cu CES;
- adaptează activitatea instructiv- educativă la ritmul de lucru al copilului/ elevului cu CES;
- alternează sarcinile școlare ca prevenire a fatigabilității atenției;
- crește treptat timpul de concentrare pe sarcină;
- implică copilul/elevul cu CES în activitățile școlare și extrașcolare: lucrul în echipă, serbările școlare, concursurile, etc.
- colaborează cu părinții copilului/elevului informându-i asupra situației sale școlare/ progresului înregistrat.

Activități realizate de profesorul itinerant/ de sprijin:

- adaptează, în colaborare cu cadrul didactic, curriculum-ul la posibilitățile de lucru ale copilului/elevului cu CES;
- planifică și desfășoară activitatea instructiv- educativă săptămânală în acord cu curriculum-ul adaptat și posibilitățile de lucru ale copilului/elevului cu CES;
- colaborează cu părinții copilului/elevului informându-i asupra situației sale școlare/ progresului înregistrat.

Activități realizate de către părinți:

- realizează modalități de lucru prin exerciții fizice, supraveghere mai atentă în efectuarea temelor și a comportamentului în general, implicare în activitățile gospodărești, etc.

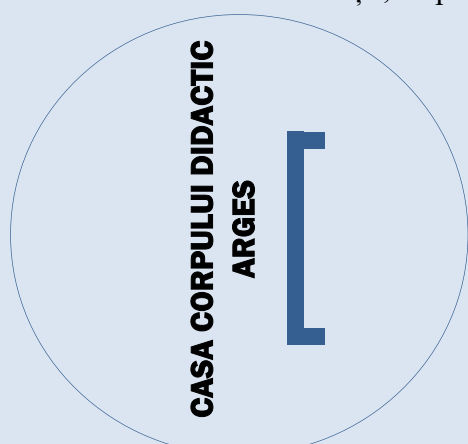
Pornind de la ideea că orice profesor trebuie să își îndeplinească rolul de dascăl fără a se lăsa influențat de etichetele pe care le pot da alți profesioniști și fiecare profesor să vadă în fiecare elev un POTENȚIAL, autoarea Susan Winerbrenner (1996) oferă sugestii pentru profesori și părinți:

- pentru copiii cu deficit de atenție/ hiperactivitate profesorii să nu se teamă: pot exista și tratamente medicale de care acești copii beneficiază; este necesar ca în timp intervenția medicală să se reducă tot mai mult în favoarea educației, pe măsura automatizării comportamentelor dezirabile;
- tratați copilul mereu ca pe un individ și asigurați-vă că în primul rând este pentru voi un copil și abia apoi, o persoană cu dizabilitate;
- asigurați-vă că este împreună cu ceilalți copii și nu stă deloc izolat;

- asigurați-vă că ceilalți copii nu sunt ironici și îl tratează pe colegul lor cu respect;
- prețuiți, încurajați, și valorizați mereu copilul, chiar dacă sunt rezultate foarte mici;
- prezentați progresele copilului către părinți, alți adulți și persoane care vin în contact cu acesta și asigurați-vă că acești prețuiesc fiecare succes, chiar dacă pare mic;
- dați ocazia ca fiecare copil să poată decide și încurajați luarea deciziilor și alegerea soluțiilor;
- vorbiți sincer despre problemele pe care le întâmpină copilul;
- identificați care sunt punctele forte și talentele copilului și încurajați-l să le dezvolte;
- antrenați copilul în strategii care să ofere succesul unor activități la care ați sesizat că are probleme;
- sprijiniți tot timpul efortul copilului către realizare;
- faceți-vă timp să îl ajutați la teme pentru acasă;
- lucrați în colaborare: profesorii cu părinții;
- ascultați copilul când vrea să vorbească;
- sprijiniți copilul să își identifice propriile nevoi și să argumenteze rezolvarea lor;
- apreciați copilul pentru unicitatea sa, calitățile sale speciale și contribuțiile sale.

Bibliografie:

1. Dragu A. (coord.) et comp. – *Volum cu lucrările primei conferințe naționale a psihologilor școlari*, Editura Newline, Constanța, 2009
2. Gherguț, A., - *Sinteze de Psihopedagogie specială- ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Editura Polirom, Iași, 2005
3. Vrăsmaș E.,- *Învățarea scrisului. O perspectivă comprehensivă și integrativă*, Editura Pro Humanitate, București, 1999
4. Vrăsmaș E., - *Dificultățile de învățare în școală- domeniu nou de studiu și aplicație*, Editura V.et. comp. Integral, București, 2012
5. Vrăsmaș E., - *Psihopedagogia copilului cu dificultăți de învățare- suport de curs*, Universitatea București, Departamentul CREDIS, București, 2007

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

Prof. Iordache Luminita
Liceul cu Program Sportiv Viitorul Pitesti

Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități

(UNESCO).

Mediul incluziv este acel mediu în care sunt bineveniți, protejați și educați toți copiii indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici. (UNESCO)

Care sunt atribuțiile cadrului didactic în implementarea educației incluzive? Regulamentul-cadru al instituției de învățământ general incluzive stipulează că personalul din învățământ are obligațiile următoare:

- să promoveze educația incluzivă sub toate aspectele, asigurând în măsură deplină incluziunea școlară și socială a elevilor cu cerințe educaționale speciale;
- în limita competențelor, să cunoască particularitățile de dezvoltare a copiilor, necesitățile acestora la fiecare etapă de vârstă, strategii de intervenție, de recuperare/compensare în cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale;
- să sesizeze, la nevoie, instituțiile publice de asistență socială/educațională specializată, serviciile de protecție a copilului în legătură cu situațiile care afectează demnitatea, integritatea fizică și psihică a elevului;
- să demonstreze respect și considerație în relațiile cu toți elevii, părinții/reprezentanții legali ai acestora.

Cadrele didactice care lucrează cu copiii cu CES au un rol important în transpunerea în fapt a recomandărilor oferite de Serviciul de Evaluare Complexă. În cazul în care elevului cu CES are un plan de servicii individualizat, orientați școlar și profesional, cadrele didactice vor participa activ în procesul de elaborare și implementare a Planului Educațional Individualizat (PEI). În acest sens, profesorul la disciplina respectiva va fi responsabil de:

- prezentarea informației privind rezultatele evaluării competențelor elevului la disciplină;
- elaborarea și implementarea curriculumului individualizat la disciplina predată;
- realizarea adaptărilor curriculare la disciplina de studiu;
- stabilirea strategiilor didactice la disciplina de studiu;
- determinarea și aplicarea strategiilor de evaluare;
- identificarea resurselor necesare realizării finalităților stabilite;
- corelarea proiectării didactice (de lungă și de scurtă durată) cu PEI prin stabilirea obiectivelor specifice pentru elevul cu CES;
- oferirea de consultanță elevului și părinților/tutorei în parcurgerea demersului educațional la disciplina de studiu;
- crearea în clasă a unui mediu relațional adecvat pentru toți (profesor-elev, elev-elev, etc.);

Diferențele umane reclamă adaptarea învățării la necesitățile copilului. Din aceste considerente, educația incluzivă este centrată pe toți elevii și pe fiecare în parte. Misiunea profesorului este de a cunoaște identitatea fiecărui elev și a o valoriza în cadrul procesului instructiv-educativ.

Cum poate fi organizat procesul educațional într-o clasă incluzivă?

Este necesar ca elevul cu CES să învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum și cât timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru ca aceștia să participe alături de ceilalți în procesul de învățare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activitățile frontale, precum și în activitățile de grup. La anumite etape ale lecției poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare. În cazul în care copilul cu CES este “supraîncărcat” doar cu sarcini pe care trebuie să le rezolve de sinistătător sau cu susținerea unui profesor itinerant sau de sprijin și nu ia parte la activitățile frontale sau de grup desfășurate în clasă, incluziunea

educațională și socială a copilului nu are loc. Profesorul trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la lecție, să găsească momentele potrivite în desfășurarea orei pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de clasă. Se recomandă ca sarcinile individualizate pentru copilul cu CES să nu se formuleze permanent în voce. Astfel se pune în evidență că elevul cu CES realizează altceva decât restul elevilor și aceasta este în detrimentul incluziunii copilului.

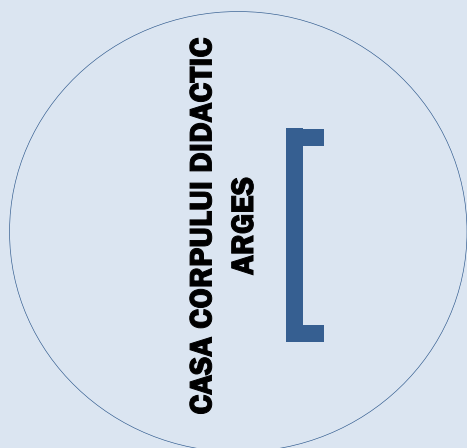
Este important ca profesorul să evalueze produsul activității copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităților de învățare, proiectate în curriculumul individualizat, și astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări. O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obținute de copilul cu CES în învățare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri școlare și extrașcolare. În condițiile școlii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare și realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferențiată, participativă și consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor școlare necesare de realizat de către elev, anunțarea și discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse. Un instrument util pentru desfășurarea unei astfel de evaluări este grila de evaluare în care sunt indicate nivelele de performanță și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptorii de performanță – o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel. Instrumentul poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fișa de personaj etc.).

Bibliografie:

Cerghit, I., Radu, I.T., Popescu, E., Vlăsceanu, L. (1994). Didactica, manual pentru clasa a X-a, școli normale. București: EDP.;

Gherguț, A. (2005). Sinteze de psihopedagogie specială. Iași: Editura Polirom;

Gherguț, A. (20016). Educație incluzivă și pedagogia diversității, Iași: Editura Polirom;

CITEȘTE CU VOCEA MEA

**proiect de bună practică pentru incluziunea
elevilor în clasa de elevi prin utilizarea
tehnologiei digitale**

*prof. învățământ primar Tomescu Claudia
Școala Gimnazială Mihai Eminescu Pitești*

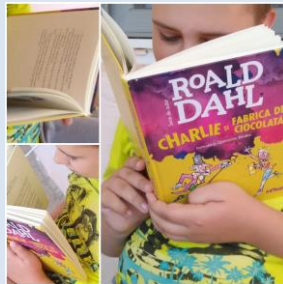
Activitatea proiectului CITEȘTE CU VOCEA MEA și-a propus să creeze un audiobook pentru copii, în special pentru cei cu deficiență de vedere sau pentru preșcolari din școli, grădinițe. În acest mod, copiilor să li se adăuge culoare mediului lor psihologic dificil. Utilizând tehnologia, prin folosirea diferitelor instrumente web2.0, această activitate și-a propus să le dezvolte copiilor creativitatea, inteligența, atenția, comunicarea, cooperarea, dar și să le stimuleze gustul

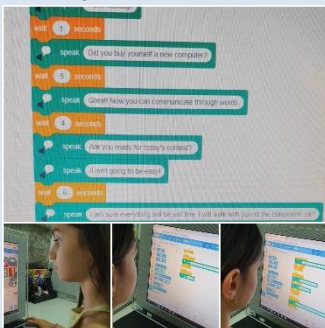
pentru lectură. În acest fel, învățarea să devină atractivă, plăcută, eficientă și să ajute la depășirea dificultăților de învățare.

Obiectivele educaționale au vizat stimularea copiilor să citească cât mai mult, să fie creativi, să colaboreze și să realizeze un produs final comun, cu ajutorul uneltelor web 2.0. Elevii au lucrat în echipe mixte, dar și individual, pe parcursul activității. Climatul de lucru a fost unul relaxant, antrenant, creativ. Participanții au făcut propuneri pentru planul de activități, s-au fost împărțite sarcini. Fiecare etapă a proiectului a mobilizat echipa să se documenteze și să realizeze diverse sarcini și produse: lecturare cărți din literatura universală, completare teste, realizare logouri, postere, desene, acrostihuri. b) Elevii au lucrat în echipă, dar și studiu individual, s-au informat și documentat. S-au utilizat metode activ-participative, care au antrenat elevii să citească, să utilizeze Internetul și device-urile, uneltele web 2.0, au creat și prezentat produse educaționale.

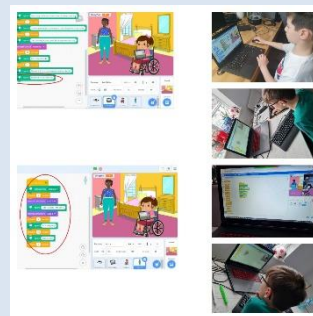
Acest proiect a fost o reală oportunitate pentru elevii mei, deoarece abordarea multidisciplinară a fost mult îndrăgită de elevi. La orele de Comunicare în limba română (lectură), elevii au realizat fișe de lectură (cuvinte noi, caracterizare personaje, învățături desprinse) pe marginea celor trei cărți citite în cadrul acestui proiect, de către toți participanții (Pinocchio, Charlie și fabrica de ciocolată, Din capul meu).

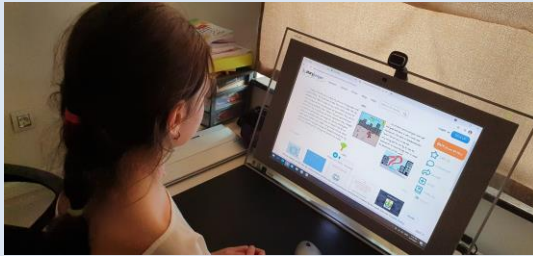
Audiobook-ul creat, THE GUARIAN OF THE PLANET, a fost un puternic stimul pentru a fi creativi și informați. Utilizarea tehnologiei, programarea, s-a realizat și în cadrul Scratch-ului realizat după lecturarea cărții DIN CAPUL MEU (MELODY), iar fizarea noțiunilor s-a realizat prin aplicația Kahoot.

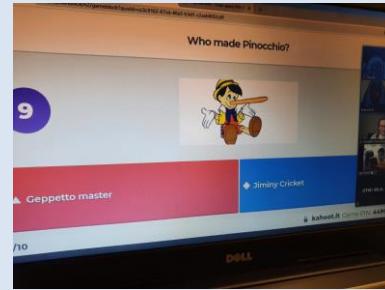
SCRATCH

SCRATCH

STORYJUMPER_AUDIOBOOK

KAHOOT

În cadrul orelor de Dezvoltare personală, elevii au înțeles ce înseamnă empatia, toleranța, grija față de persoanele cu dizabilități, audiobook-ul creat de ei, adresându-se și persoanelor cu dizabilități de vedere. Ore de Arte vizuale și abilități practice au fost utilizate pentru realizarea de logo-uri, poster, desene, fotografii, colaje.

Prin toate activitățile proiectului, elevii mei și-au creat competențe lingvistice, de comunicare în limba română, ca urmare a lecturării și analizării unor cărți din literatura universală, a conceperii unei noi cărți.

Competențele utilizării tehnologiei informatice au fost dobândite printr-un lung șir de aplicații web2.0, utilizate în timpul redactării audiobook-ului, a altor produse ale proiectului, având ca suport ajutorul meu, al părinților.

Utilizarea lor s-a făcut astfel: pentru lucrările de logo, postere – Canva, Be Funky, pentru norișori de cuvinte Word Art, pentru audiobook, revista electronică Storyjumper, pentru competiții, cunoștințe conținuturi cărți citite – Kahoot, Acrostih – Zumpad, programare animații – Scratch.

Prin aceste activități am atins obiectivele proiectului, formând elevilor mei, abilități de comunicare orale și scrise în limba română, abilități de muncă colaborativă, de muncă de informare și documentare, de utilizare a instrumentelor web 2.0, de competențe civice și sociale. Beneficiarii indirecti sunt copiii care pot citi sau asculta poveste cărții ce a constituit produsul final.

”RESURSELE CRED: EDUCAȚIE DESCHISĂ, ÎN CLASĂ ȘI ACASĂ”

În lunile septembrie, octombrie și noiembrie, Atelierele marca ”Proiectul CRED” au revenit în județul Argeș, fiind de data aceasta, dedicate Resurselor Educaționale Deschise realizate în cadrul proiectului și adresate cadrelor didactice din învățământul preuniversitar românesc.

Această nouă serie de Ateliere CRED, a IV-a, este intitulată, în mod sugestiv, ”Resursele CRED: educație deschisă, în clasă și acasă”, evenimentele fiind centrate pe toate tipurile de Resurse Educaționale Deschise ce au fost elaborate în cadrul proiectului ”Curriculum Relevant, Educație Deschisă pentru toți” – CRED.

Publicul țintă al Atelierelelor CRED a fost unul variat și plurivalent, fiind constituit din cadre didactice din învățământul primar și gimnazial, atât din mediul rural, cât și din cel urban, directori de școli, cadre didactice debutante, metodiști, inspectori de specialitate, reprezentanți de asociații și organisme non-guvernamentale, reprezentanți de sindicate etc. Acestea au fost organizate pe o structură comună, iar ariile de interes și acțiune ale publicului prezent au avut directă legătură cu tematica abordată în cadrul fiecărui Atelier în parte.

De la bun început, toate acțiunile și activitățile din cadrul proiectului ”Curriculum Relevant, Educație Deschisă pentru toți” – CRED au purtat emblema împărțirii, iar această serie de Ateliere CRED, intitulată ”Resursele CRED: educație deschisă, în clasă și acasă”, s-a înscris în această linie de acțiune, obiective și valori.

*Expert zonal evaluare finală, Mirela Șufariu
Expert local elearning, Valentina Androne
Casa Corpului Didactic Argeș*

Revista Catedra - editie online

Redacția revistei CATEDRA

Coordonator revistă:

Prof. Ana BADEA, director CCD Argeș

Membrii colectivului de redacție:

Georgeta TOMA, profesor metodist CCD Argeș

Florin BALTAC, profesor metodist CCD Argeș

Maria Magdalena ANGHEL, profesor metodist CCD Argeș

Floarea BÂRLOGEANU, profesor metodist CCD Argeș

Margareta ONOFREI, profesor metodist CCD Argeș

Valentina Marilena ANDRONE, informatician CCD Argeș

Mirela Mariana ȘUFARIU, bibliotecar CCD Argeș

Cristiana NANIA, administrator financiar CCD Argeș

Cristian CAZAN, administrator de patrimoniu CCD Argeș

Design și machetare:

Inf. Valentina Marilena ANDRONE

*Responsabilitatea asupra conținutului articolelor și a dreptului de publicare
a fotografiilor revine în exclusivitate autorilor!*